

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาเยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น และมลายู

โดยที่สำนักงานราชบัณฑิตยสภาเสนอว่า หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาเยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น และมลายู ที่กำหนดให้ใช้ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี สเปน รัสเซีย ญี่ปุ่น อาหรับ และมลายู ลงวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ไม่ครอบคลุมการใช้คำภาษาเยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น และมลายู ในบางกรณี โดยเฉพาะคำวิสามานยนาม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสภา พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงานราชบัณฑิตยสภาจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาเยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น และมลายู ขึ้นใหม่ ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติและมีแนวทางที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้ใช้หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาเยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น และมลายู ที่สำนักงานราชบัณฑิตยสภาได้กำหนดขึ้นใหม่เป็นมาตรฐานของทางราชการ จึงให้ยกเลิกหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาเยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น และมลายู ที่แนบท้ายประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี สเปน รัสเซีย ญี่ปุ่น อาหรับ และมลายู ลงวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาเยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น และมลายู ที่แนบท้ายประกาศนี้แทน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาเยอรมัน

๑. การทับศัพท์ภาษาเยอรมันตามหลักเกณฑ์นี้ยึดการออกเสียงเป็นหลักโดยถ่ายเสียงสระและพยัญชนะตามทีออกเสียงในภาษาเยอรมันมาตรฐาน (Standarddeutsch/Hochdeutsch) มีตารางเทียบเสียงพยัญชนะและเสียงสระไว้ให้เป็นแนวเทียบ

๒. สัญลักษณ์แทนเสียงที่แสดงไว้ในตารางใช้ตามพจนานุกรม Duden Band 6: Aussprachewörterbuch, 2006 ยกเว้นสระประสมใช้ตามระบบสากลคือ ai, au และ oi อย่างไรก็ดี ผู้ทับศัพท์อาจใช้พจนานุกรมการออกเสียงหรือพจนานุกรมภาษาเยอรมันเล่มอื่นได้ แต่ผู้ใช้ต้องทำความเข้าใจเรื่องสัญลักษณ์ สัทอักษร หรือวิธีการออกเสียงของพจนานุกรมเล่มนั้นๆ ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละเล่ม สัทอักษรสากลนอกจากจะใช้อักษรโรมันแทนเสียงแล้ว ยังใช้สัญลักษณ์อื่นๆ อีก ตัวอย่างต่อไปนี้นำมาจากพจนานุกรม Duden Band 6: Aussprachewörterbuch, 2006 สัญลักษณ์แทนเสียงแสดงไว้ในวงเล็บเหลี่ยม

เสียง ʃ ในคำ Schule [ʃu:lə]

เสียง ç ในคำ ich [ɪç]

เสียง ʒ ในคำ Massage [masa:ʒə]

เสียง ŋ ในคำ singen [zɪŋən]

เสียง ø ในคำ Öl [ø:l]

เสียง œ ในคำ öffnen [œfnən]

เสียง u ในคำ Kuss [kus]

เสียง y ในคำ müssen [my:sən]

๓. คำทับศัพท์ที่มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เช่น คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ชื่อประเทศ ดินแดน เขตการปกครองและเมืองหลวง ชื่อแร่และชื่อธาตุ ฯลฯ ให้ใช้ตามประกาศครั้งล่าสุด

๔. เสียงสระในภาษาเยอรมันที่ต่างกับเสียงสระในภาษาไทย ได้กำหนดให้ทับศัพท์เป็นเสียงสระที่ใกล้เคียงแทน ดังนี้

๔.๑ เสียง y, y ทับศัพท์เป็น – ในพยางค์ปิดหรือพยางค์ที่มีตัวสะกด เช่น

Hütte [hytə] = ฮีทเทอ

üppig [ypɪç] = อีพพิช

และเสียง y ทับศัพท์เป็น –o ในพยางค์เปิดหรือพยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด เช่น

Hypothese [hypote:zə] = ฮีโพเทเซอ

Physik [fyzi:k] = ฟือซิค

Psychologie [psyçologi:] = ซือโซโลยี

๔.๒ เสียง e, e: ทับศัพท์เป็น เอ, –e เช่น

elegant [elegant] = เอเลกันท์

Methan [meta:n] = เมทาน

eben [e:bən] = เอเบิน

beten [betən] = เบเทิน

- ๔.๓ เสียง **ø**, **ø** และ **œ** ทับศัพท์เป็น เออ, เออ เช่น
Öfen [ø:fən]	=	เออเฟิน
Böhm [bø:m]	=	เบิม, เบ็ทึม
Ökonom [økonono:m]	=	เออโคโนม
möblieren [møbli:rən]	=	เมอบลีเริน
öffnen [œfnən]	=	เอ็ฟเนิน
Töpfe [tœpfə]	=	เท็พเฟอ
๕. เสียง **i**, **I** และ **i:** ในภาษาเยอรมัน ได้กำหนดให้ทับศัพท์ดังนี้
- ๕.๑ เสียง **I** ทับศัพท์เป็น อี, $\bar{i}$ เช่น
immer [Imø]	=	อิมเมอร์
Mitte [mitə]	=	มิทเทอ
Schmidt [ʃmit]	=	ชมิท
- ๕.๒ เสียง **i** ทับศัพท์เป็น อี, $\bar{i}$ เช่น
Idee [ide:]	=	อีเด
Kuli [ku:li]	=	คูลี
- ๕.๓ เสียง **i:** ทับศัพท์เป็น อี, $\bar{i}$ เช่น
ihm [i:m]	=	อีม
affin [afi:n]	=	อัฟฟิน
๖. เสียง **u**, **U** และ **u:** ในภาษาเยอรมัน ได้กำหนดให้ทับศัพท์ดังนี้
- ๖.๑ เสียง **U** ทับศัพท์เป็น อุ, $\bar{u}$ เช่น
unter [untø]	=	อุนเทอร์
Mutter [mutø]	=	มุทเทอร์
- ๖.๒ เสียง **u** ทับศัพท์เป็น อุ, $\bar{u}$ เช่น
Urin [urin]	=	อูริน
Uhu [u:hu]	=	อูฮู
- ๖.๓ เสียง **u:** ทับศัพท์เป็น อุ, $\bar{u}$ เช่น
Ufer [u:fø]	=	อูเฟอร์
Mut [mu:t]	=	มุท

๗. ในภาษาเยอรมันปัจจุบัน เสียง **r** ที่ตามหลังสระมักจะกลายเสียงเป็นสระ **ø** ในพจนานุกรมการออกเสียง Duden ยังคงใช้ตัวอักษร **R** แทนรูปเขียน **r** ที่ตามหลังสระอยู่ในคำจำนวนหนึ่ง ในหลักเกณฑ์การทับศัพท์นี้แสดงตัวอักษรไว้ทั้ง ๒ รูป คือ **ø** และ **R** และให้ทับศัพท์โดยใช้ **ร** ใส่เครื่องหมายทัศนฆาตกำกับไว้ เพื่อแสดงว่าเป็นรูปเขียน **r** ที่ออกเสียงเป็น **ø** หรือ **R** เช่น

Berg [bøøk, bøk]	=	แบร์ค
fährt [fæ:øt, fæ:rt]	=	แฟร์ท

๘. เสียง **x** หรือ **r** เมื่อตามหลังสระบางตัวจะทำให้เกิดเสียงสระ ๒ เสียงต่อกัน ซึ่งไม่สามารถเทียบเสียงสระในภาษาไทยได้ จึงกำหนดให้ทับศัพท์เป็นเสียงสระที่ใกล้เคียง เช่น เสียง **y:** ตามด้วยเสียง **x** หรือ **r** ทับศัพท์เป็น เออร์, เออร์ เมื่อไม่มีสระตาม และเป็น อือ, -อ เมื่อมีสระตามมา โดยให้ **r** เป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ถัดไป เช่น

Führmann [fy:ɐman, fy:rman]= เพ็อร์มันน์
Führer [fy:rɐ] = ฟือเรอร์

๙. ในกรณีที่เสียง **x** อยู่ในตำแหน่งท้ายพยางค์ ซึ่งรูปเขียนเป็น er ให้ทับศัพท์เป็น -อร์ เพื่อแสดงรูปเขียนในภาษาเยอรมัน เช่น

Mutter [mutɐ] = มุตเทอร์
Ober [o:bɐ] = โอเบอร์
Vater [fa:tɐ] = ฟาเทอร์

๑๐. เสียง **o** ในภาษาเยอรมันออกเสียงสั้น แต่ในการทับศัพท์ให้ใช้รูปสระ -o เมื่ออยู่ในพยางค์เปิด และใช้รูป **o** เมื่ออยู่ในพยางค์ปิด เช่น

Hase [ha:zɔ] = ฮาเซอ
Kassel [kasɔl] = คัสเซล
leben [le:bɔn] = เลบิน

๑๑. เสียงสระประสมในภาษาเยอรมันมีทั้งหมด ๓ เสียง ซึ่งตำราด้านสัทศาสตร์หรือพจนานุกรมการออกเสียงใช้สัทอักษรแตกต่างกัน โดยเทียบได้ดังนี้

ai = ai = ac = ไ-
au = au = ao = ไ-า
oy = oi = oy = อือย

หลักเกณฑ์การทับศัพท์นี้เลือกใช้สัทอักษรสากล ได้แก่ ai, au และ oi ในการแทนเสียงดังกล่าว เช่น

Maier [maɪɐ] = ไมเออร์
Naumann [naʊman] = เนามัน, เนามันน์
Neuner [nɔɪnɐ] = นือยเนอร์

๑๒. คำที่มีเสียงสระ ๒ เสียงต่อกันที่ไม่ใช่สระประสมในภาษาเยอรมัน ให้ทับศัพท์ตามเสียงสระทีละเสียง ไม่ทับศัพท์เป็นสระประสม เช่น

Maria [ma:ri:a] = มารีอา
Fabian [fa:bi:a:n] = ฟาบีอาน
Tonio [to:nio] = โทนีโอ
Andreas [and:re:as] = อันเดรอส
ยกเว้นเสียง i, i:, i ซึ่งตามด้วยเสียง **o** ให้ทับศัพท์เป็นสระประสม เอีย เช่น
Tschechien [tʃɛçjɔ:n] = เช็ชเชียน
Serie [ze:ri:ɔ] = เซเรีย
Folien [foli:ɔn] = โฟเลียน

๑๓. เสียง p, t และ k ในภาษาเยอรมันมีลักษณะเป็นเสียงพ่นลมทุกตำแหน่ง ให้ทับศัพท์เป็น พ, ท และ ค เช่น

Preis [praɪs]	=	ไพร์ส
Lappen [lapən]	=	ลัฟเพิน
Lump [lʊmp]	=	ลุมพ์
Tanne [tanə]	=	ตันเนอ
Ratten [ratən]	=	รัทเทิน
Glut [glu:t]	=	กลูท
Kanne [kanə]	=	คันเนอ
danken [dan̩kən]	=	ดังกเคิน
Sieg [zi:k]	=	ซึค

ยกเว้นเมื่อเสียง p และ t ตามหลังเสียง ʃ จะออกเสียงไม่มีลมพ่น ให้ทับศัพท์เป็น ชป และ ชต เช่น

spielen [ʃpi:lən]	=	ชปีเลิน
Sport [ʃpɔʊt, ʃpɔʊt]	=	ชปอร์ต
versprechen [fɛʁʃpʁɛçən, fɛʁʃpʁɛçən]	=	แฟร์ชเปรีชเชิน
Stadt [ʃtat]	=	ชตัท
stehen [ʃtɛ:ən]	=	ชเตเอิน
bestehen [bɛʃtɛ:ən]	=	เบอชเตเอิน

เสียง p และ t ที่ตามหลังเสียง s ในคำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ จะออกเสียงไม่มีลมพ่น ให้ทับศัพท์เป็น สป และ สต เช่น

Spa [spa:]	=	สปา
Inspiration [ɪnspiraʃi:ən]	=	อินสปิราซีโอน
Institut [ɪnstitu:t]	=	อินสติทูท

เสียง k ที่ตามหลังเสียง s ในคำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ จะออกเสียงมีลมพ่นหรือไม่มีลมพ่นก็ได้ ให้ทับศัพท์เป็น สค หรือ สก ก็ได้ เช่น

Skala [ska:la]	=	สคาลา, สกาลา
----------------	---	--------------

๑๔. เสียง ʃ ให้ใช้ เฉิล เช่น

Kassel [kasl]	=	คัสเชิล
---------------	---	---------

เสียง ɳ ให้ใช้ เ็น เช่น

Christen [krɪstn]	=	คริสเทิน
-------------------	---	----------

๑๕. เสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาไทย ให้ทับศัพท์ดังนี้

๑๕.๑ เสียงพยัญชนะ ʃ ทับศัพท์เป็น ช เช่น

Scholl [ʃɔl]	=	ช็อล
--------------	---	------

lasch [laʃ]	=	ลัช
-------------	---	-----

๑๕.๒ เสียงพยัญชนะ ç ทับศัพท์เป็น ช เช่น

Albrecht [albʁɛçt]	=	อัลเบร์ชท์
--------------------	---	------------

lächeln [lɛçəl̩n]	=	เล็ชเชิลน์
-------------------	---	------------

König [kø:nɪç]	=	เคอนิช
๑๕.๓ เสียงพยัญชนะ x ทับศัพท์เป็น ค เช่น		
suchen [zu:xən]	=	ซูเคิน
Tuch [tu:x]	=	ทูก
๑๕.๔ เสียงพยัญชนะ z ทับศัพท์เป็น ฉ คำที่มีเสียงนี้ในภาษาเยอรมันมักเป็นคำยืมจากภาษาฝรั่งเศส		

เช่น

Genie [ʒeni:]	=	เจนี
Blamage [blama:ʒə]	=	บลามาเจอ

๑๖. เสียงพยัญชนะกักเสียดแทรกในภาษาเยอรมัน ๓ เสียงได้แก่ pf, ts และ tʃ เมื่ออยู่ต้นพยางค์ให้ทับศัพท์เป็นเสียงพยัญชนะเสียงเดียว แต่เมื่ออยู่ระหว่างพยางค์หรือท้ายพยางค์ให้ทับศัพท์เป็นเสียงพยัญชนะ ๒ เสียง ดังนี้

<u>pf</u>	ตำแหน่งต้นพยางค์ = ฟ เช่น	
Pfaff [pfaf]	=	ฟัพ
	ตำแหน่งระหว่างพยางค์ = ฟฟ เช่น	
Opfer [ɔpfe]	=	อ็อฟเฟอร์
	ตำแหน่งท้ายพยางค์ = ฟฟ์ เช่น	
Kopf [kopf]	=	ค็อฟฟ์
	ในตำแหน่งท้ายพยางค์ หากมีพยัญชนะอื่นตามมา ให้ตัดพยัญชนะ พ ออก เช่น	
schrumpfst [ʃrumpfst]	=	ชรุ่มฟสท์
<u>ts</u>	ตำแหน่งต้นพยางค์ = ซ เช่น	
Zentner [tsentne]	=	เซินท์เนอร์
	ตำแหน่งระหว่างพยางค์ = ทซ เช่น	
Tänzer [tentsə]	=	เทินท์เซอร์
	ตำแหน่งท้ายพยางค์ = ทซ์ เช่น	
Franz [frants]	=	ฟรันทซ์
	ในตำแหน่งท้ายพยางค์ หากมีพยัญชนะอื่นตามมา ให้ตัดพยัญชนะ ท ออก เช่น	
letzt [letst]	=	เล็ซท์
<u>tʃ</u>	ตำแหน่งต้นพยางค์ = ช เช่น	
Tschechien [tʃɛçjɔn]	=	เซ็ชเซ็ชเชียน
	ตำแหน่งระหว่างพยางค์ = ทช เช่น	
Kutsche [kutfʃ]	=	คุตเชอ
	ตำแหน่งท้ายพยางค์ = ทซ์ เช่น	
Klatsch [klatʃ]	=	คลัทซ์
	ในตำแหน่งท้ายพยางค์ หากมีพยัญชนะอื่นตามมา ให้ตัดพยัญชนะ ท ออก เช่น	
klatschst [klatʃst]	=	คลัทซ์สท์

นอกจากนี้ยังมีเสียงพยัญชนะออกเสียงควบเป็นกลุ่ม ได้แก่ ks, ps, pn, pm ซึ่งเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ให้ทับศัพท์โดยใช้หลักเกณฑ์เดียวกับข้างต้น เช่น

ks ตำแหน่งต้นพยางค์ = ซ	เช่น Xaver [ksa:və] = ซาเวอร์
ks ตำแหน่งระหว่างพยางค์ = คซ	เช่น Axel [aksəl] = อักเซล
ks ตำแหน่งท้ายพยางค์ = คส์	เช่น Max [maks] = มัคส์

๑๗. เสียงพยัญชนะ R ในพจนานุกรมการออกเสียงภาษาเยอรมันมีการใช้สัทอักษร ๓ แบบคือ R, r และ R ซึ่งเป็นหน่วยเสียงเดียวกันในภาษาเยอรมัน แต่ออกเสียงต่างกันตามถิ่น หลักเกณฑ์นี้ใช้สัทอักษร R และใช้พยัญชนะ r ในการทับศัพท์ เช่น

Rad [Ra:t, ra:t, ka:t]	=	ราท
------------------------	---	-----

๑๘. คำที่มีรูปพยัญชนะ h ตามหลังเสียงสระและทำให้เสียงสระนั้นยาวขึ้นโดยที่รูปพยัญชนะ h ไม่ออกเสียงไม่ต้องใส่ ห์ เช่น

sehen [ze:ən]	=	เซเอิน
gehen [ge:ən]	=	เกเอิน

ยกเว้นในกรณีที่ต้องการให้เห็นรูปคำแตกต่างจากคำไทยหรือเป็นชื่อเฉพาะ จะใส่รูปพยัญชนะไทย ห แล้วใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับก็ได้ เช่น

Bahn [ba:n]	=	บาน, บาน्हัน
Kahn [ka:n]	=	คาน, คาน्हัน
Lohn [lo:n]	=	โลน, โลन्हัน
Röhm [Rø:m]	=	เริม, เรีห้ม
Lehmann [le:man]	=	เลมัน, เลห์มัน्हัน

๑๙. คำที่มีรูปพยัญชนะตัวเดียวกันซ้อนกัน ๒ ตัว ในตำแหน่งท้ายคำ หากต้องการรักษารูปไว้ ให้ใส่รูปพยัญชนะไทยซ้อนกัน ๒ ตัว แล้วใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับที่พยัญชนะตัวสุดท้ายก็ได้ เช่น

Mann [man]	=	มัน, มัน्हัน
Riss [RIS]	=	ริส, ริสส์
Grassmann [grasman]	=	กรัสมัน, กรัสมัน्हัน

๒๐. พยัญชนะที่อยู่กลางคำ เมื่อสระของพยางค์หน้าเป็นสระเสียงสั้น ในการทับศัพท์ให้ซ้อนพยัญชนะ เพื่อให้ตัวหนึ่งเป็นตัวสะกดของพยางค์หน้าและอีกตัวหนึ่งเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ต่อไปตามอักขรวิธีไทยโดยไม่ต้องคำนึงว่ามีรูปพยัญชนะ ๒ ตัวหรือไม่ เช่น

Butter [butə]	=	บุทเทอร์
Hanna [hana]	=	ฮันนา
Edda [ɛda]	=	เอ็ดดา
Retter [retə]	=	เรีทเทอร์
schaffen [ʃafən]	=	ชัพเฟิน
schotten [ʃʊtən]	=	ช็อทเทิน
Hessen [hesən]	=	เฮ็สเซิน
rächen [reçən]	=	เร็ชเชิน
machen [maxən]	=	มัคเคิน

Fischer [fɪʃɐ]	=	ฟิชเชอร์
singen [zɪŋŋn]	=	ซิงเงิน
Lange [lan̩ɔ]	=	ลั้งเงอ
Inge [ɪŋɔ]	=	อิงเงอ
Bäcker [bɛkɐ]	=	เบ็คเคอร์

๒๑. เครื่องหมายทัณฑฆาตใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

๒๑.๑ คำหรือพยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะท้าย ๒ เสียงหรือมากกว่า ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้บนพยัญชนะตัวสุดท้ายเพียงแห่งเดียว เช่น

Milch [mɪlç]	=	มิลช์
Pfalz [pʰfalt͡s]	=	ฟัลทซ์
lächeln [lɛçəl̩n]	=	เล็ชเชิลน์
Hauptner [hɔʉptnɐ]	=	ฮ็อยพท์เนอร์
Heinz [hɛɪnts]	=	ไฮนทซ์
selbst [sɛlpst]	=	เซ็ลพสท์
Wolfsburg [vɔlfsbʉrk]	=	ว็อลฟส์บวร์ค
hilfsbereit [hɪlfsbɛraɪt]	=	ฮิลฟส์เบอไรท์

๒๑.๒ คำหรือพยางค์ที่มีรูปพยัญชนะ r หลังสระ ให้ใส่ ʀ และใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับไว้ เช่น

Karl [kaʀl, kaʀl]	=	คาร์ล
Berg [bɛʀk, bɛʀk]	=	แบร์ค
Kurs [kʉʀs, kʉʀs]	=	ควร์ส
Jörg [jɔ:ʀk, jɔ:ʀk]	=	เยร์ค
Pferd [pʰfɛ:ʀt, pʰfɛ:ʀt]	=	แพร์ท
Erhardt [ɛ:ʀhɑʉt, ɛ:ʀhɑʉt]	=	เอร์ฮาร์ท
Karsten, Carsten [kaʀstən, kaʀstən]	=	คาร์สเทิน

๒๑.๓ คำหรือพยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะท้ายมากกว่า ๒ เสียง และมีรูปพยัญชนะ r อยู่หลังสระ ไม่ต้องใส่ ʀ และให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้บนพยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น

Horst [hɔʀst, hɔʀst]	=	ฮอสท์
Herz [hɛʀts, hɛʀts]	=	แฮทซ์
Harz [haʀts, haʀts]	=	ฮาทซ์
Schwarz [ʃvaʀts, ʃvaʀts]	=	ชวาทซ์

๒๑.๔ คำหรือพยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะท้าย ๒ เสียง โดยที่เสียง l อยู่หน้าเสียง f หรือ m ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาต ที่ l เช่น

elf [ɛlf]	=	เอ็ลฟ์
Ralf [ʀalf]	=	ร็ลฟ์
Schelf [ʃelf]	=	เซ็ลฟ์
Ulf [ʉlf]	=	อูลฟ์
Wolf [vɔlf]	=	ว็อล์ฟ

Helm [hɛlm] = เฮล์ม

Ulm [ʊlm] = อูล์ม

๒๒. คำทับศัพท์ที่ใช้ไม่ได้คู่ในกรณีดังต่อไปนี้

๒๒.๑ ในคำที่มีเสียงสระ e (เอะ) และ o (เออะ) เมื่อมีตัวสะกด เช่น

essen [ɛsn̩] = เอ็สเซ็น

Betten [betn̩] = เบ็ทเทิน

selbst [sɛlpst] = เซ็ลพสท์

offen [ɔfn̩] = อ็อฟเฟิน

Koch [kɔx] = ค็อค

๒๒.๒ เสียง e ที่ตามด้วยเสียง x หรือ r ซึ่งในการทับศัพท์กำหนดให้ใช้สระแอ แต่เมื่อตามด้วยพยัญชนะท้ายหลายเสียง ทำให้เสียงสระสั้นลง ให้ตัด r ออกและใส่ไม้ไตคู่ เช่น

Ernst [ɛxnst, ɛrnst] = แอน์สท์

Herbst [hɛxpst, hɛrpst] = แอ็พสท์

๒๓. ตัวอักษรภาษาเยอรมันในการเขียนตัวย่อใช้ดังนี้

A = อา

B = เบ

C = เซ

D = เด

E = เอ

F = เอฟ

G = เก

H = ฮา

I = อี

J = ย็อท

K = คา

L = แล็ล

M = เอ็ม

N = เน็น

O = โอ

P = เพ

Q = คิว

R = แอร์

S = เอ็ส

T = เท

U = อู

V = เฟา

W = เว

X = อิกซ์

Y = อีฟซีลอน

Z = เซ็ท

ß, SS = เอ็สเซ็ท

Ä, AE = เอ

Ö, OE = เออ

Ü, UE = อือ

๒๔. คำย่อให้เขียนทับศัพท์โดยไม่ต้องใส่จุดและไม่เว้นช่องไฟ เช่น

DAAD ย่อมาจาก Deutscher Akademischer Austauschdienst = เดออาาเด

DFB ย่อมาจาก Deutscher Fußball-Bund = เดเอฟเฟเบ

DW ย่อมาจาก Deutsche Welle = เดเว

๒๕. คำที่ผูกขึ้นจากตัวย่อ ซึ่งอ่านออกเสียงได้เสมือนคำคำหนึ่ง มิได้ออกเสียงเรียงตัวอักษร ให้เขียนตามเสียงที่ออกและไม่ต้องใส่จุด เช่น

DaF ย่อมาจาก Deutsch als Fremdsprache = ดัฟ

CeBIT ย่อมาจาก Centrum der Büro- und Informationstechnik = เซบิท

ver.di ย่อมาจาก Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft = เวอร์ดี

๒๖. ตัวย่อชื่อบุคคล ให้เขียนโดยใส่จุด และเว้นช่องไฟระหว่างชื่อกับนามสกุล เช่น

J. Heuser = ย็อท. ฮ็อยเซอร์

E.T.A. Hoffmann = เอ.เท.ฮา. ฮ็อฟมันน์, เอ.เท.ฮา. ฮ็อฟมันน์

๒๗. คำนำหน้าชื่อหรือตำแหน่ง ให้ทับศัพท์โดยเขียนคำนำหน้าติดกับชื่อ (ตัวเอนคือชื่อ) เช่น

Fürst Otto von Bismarck = เพื่อสท์อ็อทโท ฟ็อน บิสมาร์ค

แต่ถ้าตามด้วยชื่อสกุลให้เขียนทับศัพท์แยกกัน เช่น

Graf von Zeppelin = กราฟ ฟ็อน เซ็พเพอลิน

๒๘. คำที่มีเครื่องหมายยัติภังค์ (-) เมื่อทับศัพท์ให้ใส่เครื่องหมายยัติภังค์ด้วย เช่น

U-Bahn ย่อมาจาก Untergrundbahn = อู-บาห์น

S-Bahn ย่อมาจาก Schnellbahn = เอ็ส-บาห์น

Baden-Württemberg = บาเดิน-เวือร์ทเทิมแบร์ค

Karl-Heinz Rummenigge = คาร์ล-ไฮนทซ์ รุมเมอนิกเกอ

๒๙. คำทับศัพท์ที่เป็นชื่อและนามสกุล ถ้าในภาษาเยอรมันมีเครื่องหมายยัติภังค์ (-) ให้เขียนทับศัพท์โดยมีเครื่องหมายยัติภังค์ (-) ตามที่ปรากฏในภาษาเยอรมัน เช่น

Karl-Theodor zu Guttenberg = คาร์ล-เทโอดอร์ ซู กูทเทินแบร์ค

Großherzog Carl-Friedrich von Sachsen-Weimar-Eisenach = โกรสแฮร์โซค คาร์ล-ฟรีดริช ฟ็อน ซัคเซิน-ไวมา-ไอเซอนัค

๓๐. คำทับศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะ ถ้าทับศัพท์เป็นภาษาไทยแล้วอาจอ่านแยกพยางค์ผิด จะใส่เครื่องหมายยัติภังค์ (-) เพื่อช่วยให้อ่านถูกต้องก็ได้ เช่น

Otto von Guericke [ɔto fɔn ɡe:ʁikə] = อ็อทโท ฟ็อน เก-ริคเคอ

Georg Simon Ohm [ɡe:ʝək zi:mɔn o:m] = เก-ออร์ค ซีม็อน โอห์ม

๓๑. ชื่อเมืองที่ตามด้วยตัวย่อของชื่อภูมิภาคศาสตร์ ให้เขียนทับศัพท์เป็นชื่อเต็มตามการออกเสียงโดยเว้นวรรคตามภาษาเยอรมัน เช่น

Frankfurt a.M., ย่อมาจาก Frankfurt am Main = ฟรังค์ฟวร์ท อัม ไมน์
Frankfurt/M

Frankfurt a.d.O., ย่อมาจาก Frankfurt an der Oder = ฟรังค์ฟวร์ท อัน
แดร์ โอเดอ์

Rothenburg o.d.T. ย่อมาจาก Rothenburg ob der Tauber = โรเทินบวร์ค อ็อพ
แดร์ เทาเบอร์

Freiburg i.Br. ย่อมาจาก Freiburg im Breisgau = ไฟรีบวร์ค อิม
ไบร์สเกา

ตารางเทียบเสียงพยัญชนะภาษาเยอรมัน

สัทอักษร	อักษรโรมัน	ตำแหน่ง			
		ต้นคำ/ต้นพยางค์		ท้ายคำ/ท้ายพยางค์	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
p	p	พ	Panne [panə] = พันเนอ Preis [praɪs] = ไพรส์ Oper [o:pɐ] = โอเพอร์ Kaspar [kaspax, kaspar] = คัสพาร์	พ	Leipzig [laɪptsɪç] = ไลพ์ซิช Lump [lump] = ลุมพ์
	pp		Appell [apəl] = อัฟเฟิล Gruppe [grʊpə] = กรุพเพอ Lappen [lapən] = ลัฟเฟิน		Tipp [tip] = ทิป, ทิพพ์
	b	-		lieb [li:p] = ลีฟ halb [halp] = ฮัลพ์ Obst [o:pst] = โอพสท์	
f+p	s+p	ชป	spielen [ʃpi:lən] = ชปีเลิน Sport [ʃpɔxt, ʃpɔrt] = สปอร์ต versprechen [fɛxʃpʀɛçən, fɛrʃpʀɛçən] = แพร็ชเปรีชเชิน	-	-
b	b	บ	Bad [bat] = บาท beide [baɪdə] = ไบเดอ Rabe [ra:bə] = ราเบอ sieben [zi:bən] = ซีเบิน	บ	Grabner [gra:bnx] = กราบเนอร์
	bb		schrubben [ʃrubən] = ชรึบบะิน	-	-

สัทอักษร	อักษรโรมัน	ตำแหน่ง			
		ต้นคำ/ต้นพยางค์		ท้ายคำ/ท้ายพยางค์	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
t	t th tt dt d	ท	Tafel [ta:fəl] = ทาเฟิล Tanne [tanə] = ทันเนอ bestens [bestəns] = เบ็สเทินส์ Thema [te:ma] = เทมา Mittag [mita:k] = มิททาค Ratten [ratən] = รัทเทิน - -	ท	Durst [dʊəst, dʊrst] = ดวสท์ Glut [glu:t] = กลูท Bayreuth [baɪrɔɪt] = ไบรอยท์ Blatt [blat] = บลัท, บลัทท์ verwandt [fɛəvant, fɛrvant] = แฟร์วันท์ Kind [kɪnt] = คินท์ Land [lant] = ลันท์
ʃ+t	s+t	ชต	Stadt [ʃtat] = ชตัท stehen [ʃte:ən] = ชเตเอิน bestehen [bəʃte:ən] = เบอชเตเอิน	-	-
d	d dd	ด	Dame [da:mə] = ดาเมอ Deutsch [dɔɪtʃ] = ดีอยทซ์ baden [ba:dən] = บาเดิน Laden [la:dən] = ลาเดิน Paddel [padəl] = พัดเดิล	ด -	Büdner [by:dne] = บีดเนอร์ -

สัทอักษร	อักษรโรมัน	ตำแหน่ง			
		ต้นคำ/ต้นพยางค์		ท้ายคำ/ท้ายพยางค์	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
k	k	ค	Kanne [kanə] = คันเนอ Kurs [kurs, kurs] = ควร์ส danken [danʔən] = ดังเคิน räkeln [RE:kəln] = เรเคิลน์	ค	Geschenk [gəʃɛŋk] = เกอเซ็งค์
	ck		-		Eck [ɛk] = เอ็ค
	g		-		Glück [glyk] = กลึค Sieg [zi:k] = ซีค
	ch		Chor [ko:ʔ, ko:R] = คอรั Christof [kristɔf] = คริสท็อฟ		Tag [ta:k] = ทาค sechs [zɛks] = เซ็คส์ Sachsen [zaksən] = ซัคเซิน
s+k	s+k	สก, สค	Skala [ska:la] = สกาลา, สคาลา	-	-
g	g	ก	ganz [gants] = กันทซ์ geben [ge:bən] = เกเบิน sagen [za:gən] = ซาเกิน	ก	Wagner [va:gne] = วากเนอร์ Wägner [ve:gne] = เวกเนอร์ Signet [zignɛ:t, zignet] = ซิกเนท, ซิกเน็ต
	gg		Egge [ɛgə] = เอ็กเกอ	-	-

สัทอักษร	อักษรโรมัน	ตำแหน่ง			
		ต้นคำ/ต้นพยางค์		ท้ายคำ/ท้ายพยางค์	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
f	f ff ph v	ฟ	falsch [falʃ] = ฟัลช kaufen [kaʊfən] = คาเฟิน schlafen [ʃla:fən] = ชลาเฟิน schaffen [ʃafən] = ชัฟเฟิน Phantasie [fantasi:] = ฟันทาซี Vater [fa:tɐ] = ฟาเทอร์ Vogel [fo:gəl] = โฟเกิล	ฟ	Brief [bri:f] = บรีฟ Suff [zʊf] = ซูฟ, ซูฟฟ์ Photograph [fotogra:f] = โฟโทกราฟ brav [bra:f] = บราฟ
v	v w	ว	Vase [va:zə] = วาเซอ Lavendel [lavendəl] = ลาเวินเดิล November [novembɐ] = โนเว็มเบอร์ Waage [va:gə] = วาเกอ Juwelen [juve:lən] = ยูเวเลิน	- -	- -
s*	s ss ß zz	ซ สซ ซ -	Kapsel [kapsəl] = คัพเซล essen [ɛsən] = เอ็สเซ็น schließen [ʃli:sən] = ชลีเซ็น -	ส สส	Glas [glas] = กลาส Riss [ris] = ริส, ริสส์ Spaß [ʃpa:s] = ซปาส, ซปาสส์ Maß [ma:s] = มาส, มาสส์ Jazz** [dʒɛs] = เจ็ส, เจ็สส์

* คำที่มีเสียง s ในตำแหน่งต้นคำไม่มีในภาษาเยอรมัน มักเป็นคำยืมจากภาษาอื่น เช่น sim [sim]

** ในภาษาเยอรมันออกเสียงเป็น Jazz [jats] = ยัทซ์ ด้วย

สัทอักษร	อักษรโรมัน	ตำแหน่ง			
		ต้นคำ/ต้นพยางค์		ท้ายคำ/ท้ายพยางค์	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
s + p	s + p	สป	Spa [spa:] = สปา	–	–
s + t	s + t	สต	Stereo [ste:reɔ] = สเตเรโอ Institut [institut] = อินสตีทุต Instrument [instrument] = อินสตรูमेंท์	สท์	Durst [dʊɛst, dʊɛst] = ดวสท์ Kunst [kunst] = คุณสท์
z	s	ซ	sagen [za:gʌn] = ซาเกิน Sahne [za:nɔ] = ซาเนอ Felsen [felzʌn] = เฟ็ลเซิน Käse [ke:zɔ] = เคเซอ	–	–
ʃ	sch	ช	scharf [ʃaɪf, ʃaɪf] = ชาร์ฟ Asche [aʃɔ] = อ็ชเชอ zwischen [tʃvɪʃʌn] = ชวิชเชิน	ช	lasch [laʃ] = ลัช rasch [raʃ] = รัช
ʒ*	g	ฌ	Gelee [ʒele:, ʒʌle:] = เจลเล, เจอเล Genie [ʒeni:] = เจนี Blamage [blama:ʒɔ] = บลามามาเจอ	–	–
	j		Journal [ʒʊɛna:l, ʒʊɛna:l] = ฌัวร์นาล	–	–

---

* เสียงนี้มักเป็นคำยืมจากภาษาอื่น

สัทอักษร	อักษรโรมัน	ตำแหน่ง			
		ต้นคำ/ต้นพยางค์		ท้ายคำ/ท้ายพยางค์	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
ç	ch [*]	ช	China [çi:na] = ชีนา brechen [brɛçɔn] = เบรีชเชิน lächeln [lɛçɔln] = เล็ชเชิลน์	ช	höflich [hø:flɪç] = เฮ็ฟลิช mich [mɪç] = มิช richtig [rɪçtɪç] = ริชทิจ König [kø:nɪç] = เคอนิจ
	g ^{**}	-	-	-	-
j	j	ย	jodeln [jo:dɔln] = โยเดิลน์ jung [jʊŋ] = ยุง Projekt [projɛkt] = โพรเย็คท์ Yak [jak] = ยัค	-	-
	y	-	-	-	-
x	ch	ค	rauchen [rauxɔn] = เราเคิน suchen [zu:xɔn] = ซูเคิน	ค	hoch [ho:x] = โฮค Tuch [tu:x] = ทูค
h	h	ฮ	Helm [hɛlm] = เฮ็ลล์ม hell [hɛl] = เฮ็ล, เฮ็ลล์ Hieb [hi:p] = ฮีพ hierhin [hi:çhɪn, hi:rɪn] = เฮียร์ฮิน beheben [bø:hɛ:bɔn] = เบอเฮเบิน	-	-

* คำที่มีรูป ch ในตำแหน่งพยัญชนะต้นพยางค์ มักเป็นคำยืมจากภาษาอื่น

** รูป g ที่ตามหลังสระ i ในตำแหน่งท้ายพยางค์ ออกเสียงเป็น ɪç

สัทอักษร	อักษรโรมัน	ตำแหน่ง			
		ต้นคำ/ต้นพยางค์		ท้ายคำ/ท้ายพยางค์	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
R, r	r	ร	Rad [rait] = รถ Reise [raizə] = ไโรเซอ fahren [fa:rən] = ฟาเริน Lehre [le:rə] = เลเรอ studieren [ʃtu:di:rən] = ชตุดีเริน	ร	Weimar [vaimaɐ, vaimar] = ไวมาร์
	rr	-	-	Herr [hɛʀ, hɛr] = แฮร์ starr [ʃtaɐ, ʃtar] = ชตาร์	
m	m	ม	machen [maxən] = มัคเคิน malen [ma:lən] = มาเลิน kommen [kɔmən] = ค็อมเมิน rammen [ramən] = รัมเมิน	ม	Arm [aɐm, arm] = อาร์ม Hemd [hɛmt] = เฮ็มท Lamm [lam] = ลัม, ลัมม์
	mm				
n	n	น	Nase [na:zə] = นาเซอ Juni [ju:ni] = ยูนี Henne [hɛnə] = เฮ็นเนอ	น	hingegen [hinge:gən] = ฮินเกเกิน reden [re:dən] = เรเดิน wenn [vɛn] = เว็น, เว็นน์
	nn				
ŋ*	n	ง	Ingrid [ɪŋgrɪt] = อิงกริท trinken [trɪŋkən] = ทริงเคิน singen [ziŋən] = ซิงเงิน	ง	links [lɪŋks] = ลิงคส์ lang [laŋ] = ลัง
	ng				

* เสียง /ŋ/ ในตำแหน่งพยัญชนะสะกด ถ้ามีพยางค์ซึ่งขึ้นต้นด้วยสระตามมา เมื่อทับศัพท์ให้ซ้อนพยัญชนะ ง เพิ่มอีก ๑ ตัว เพื่อเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ถัดไป

สัทอักษร	อักษรโรมัน	ตำแหน่ง			
		ต้นคำ/ต้นพยางค์		ท้ายคำ/ท้ายพยางค์	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
l	l ll	ล	Laden [la:dɔn] = ลาเดิน Lange [laŋɔ] = ลังเงอ sollen [zɔlɔn] = ซ็อลเลิน Quelle [kvɛlɔ] = เควีลเลอ	ล	einmal [aɪnma:l] = ไอน์มาล halb [halp] = ฮัลพ์ toll [tɔl] = ท็อล, ท็อลล์

ตารางเทียบเสียงพยัญชนะประสมภาษาเยอรมัน

สัทอักษร	อักษรโรมัน	ตำแหน่ง					
		ต้นคำ		กลางคำ		ท้ายคำ	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
<u>pf</u>	pf	พ	Pfanne [pʰanə] = ฟันเนอ Pflanzen [pʰlant͡sɔn] = ฟลันท์เซิน Pfeige [pʰaigə] = ไฟเกอ	พฟ	schlüpfen [ʃlypʰɔn] = ซลึฟเฟิน	พฟ ฟ (เมื่อมีเสียง พยัญชนะตามมา)	Topf [tɔpʰ] = ท็อพฟ schrumpfst [ʃrumpʰst] = ชรุมพสต์
<u>ts</u>	z	ซ	Zahl [tsa:l] = ซาล Zeit [tsait] = ไซท์	ทซ	Heintze [haint͡sɔ] = ไฮน์ทเซอ Heinze [haint͡sɔ] = ไฮน์ทเซอ	ทซ์ ซ (เมื่อมีเสียง พยัญชนะตามมา)	Distanz [distant͡s] = ดิสตันทซ์ Instanz [instant͡s] = อินสตันทซ์ Heinz [haint͡s] = ไฮน์ทซ์ Arzt [a:rt͡st, a:rt͡st] = อาซท์
<u>ts</u>	zz tz	- -	- -	- ทซ	- Witze [vitsɔ] = วิทเซอ sitzen [zitsɔn] = ซิทเซิน	ทซ์	Jazz* [jats] = ยัทซ์ Platz [plats] = พลัทซ์
<u>tʃ</u>	tsch	ช	Tschaikowski [tʃaikoʷski] = ไชค็อฟสกี Tschechien [tʃɛçjɔn] = เช็ชเชียน	ทช	klatschen [klat͡ʃɔn] = คลัทเชิน	ทซ์ ช (เมื่อมีเสียง พยัญชนะตามมา)	Matsch [mat͡ʃ] = มัทซ์ klatschst [klat͡ʃst] = คลัทซ์ชท์

*ในภาษาเยอรมันออกเสียงเป็น Jazz [dʒɛs] = เจ็ส, เจ็สส์ ด้วย

สัทอักษร	อักษรโรมัน	ตำแหน่ง					
		ต้นคำ		กลางคำ		ท้ายคำ	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
dʒ	g	จ	Gin [dʒin] = จีน	–	–	–	–
	dsch		Dschungel [dʒuŋɔl] = จุงเจิล	–	–	–	–
	j		Jeans [dʒi:ns] = จีนส์	–	–	–	–

ตารางเทียบเสียงสระภาษาเยอรมัน

สัทอักษร	อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด*	พยางค์เปิด**
i:	i ie ieh ih y	อี, ี	Iser [i:zɐ] = อีเซอร์ - - ihm [i:m] = อีม Ysenburg [i:zɔnbʊʁk, i:zɔnbʊʁk] = อีเซินบวร์ค	affin [afi:n] = อัฟฟิน Delphin [dɛlfi:n] = เด็ลฟิน Dielmann [di:lmɑn] = ดีลมันน์ Diehl [di:l] = ดีล, ดีห์ล Kihm [ki:m] = คีม, คีห์ม -	- Miete [mi:tə] = มีเทอ nie [ni:] = นี Vieh [fi:] = ฟี Bihler [bi:lɐ] = บีเลอร์, บีห์เลอร์ -
i:+ɔ i:+ʀ	ier ihr ir	เอียร์, เอียร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อี+ร, -+ร (เมื่อมีสระตาม)	- ihr [i:ɔ, i:ʀ] = เอียร์ -	studiert [ʃtudi:ɔt, ʃtudi:ʀt] = ชตุเดียร์ท kariert [ka:ri:ɔt, ka:ri:ʀt] = คาเรียร์ท - -	hier [hi:ɔ, hi:ʀ] = เอียร์ Papier [papi:ɔ, papi:ʀ] = พาเพียร์ Trier [tri:ɔ, tri:ʀ] = เทรียร์ studieren [ʃtudi:rɔn] = ชตุดีเริน Wihr [vi:ɔ, vi:ʀ] = เวียร์ wir [vi:ɔ, vi:ʀ] = เวียร์

* พยางค์ปิดหมายถึง พยางค์ที่มีตัวสะกด

** พยางค์เปิดหมายถึง พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด

สัทอักษร	อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
i	i	อี, ี	Idee [ide:] = อีเด Irena [irena] = อีเรนา Irene [ireno] = อีเรเนอ	-	Kuli [ku:li] = คูลี vital [vita:l] = วิทาล
i+o I+o	ie	เีย	-	Tschechien [tʃe:çion] = เซ็ชเซ็ชเยน	Serie [ze:riə] = เซเรีย Studie [ʃtu:diə] = สตูดีย
I	i	อิ, ิ	im [im] = อิม	Mitte [mitə] = มิทเทอ Schmidt [ʃmit] = ชมิท Willi [vili] = วิลลี	-
I+๒ I+R	ir irr	เอียร์, เียร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อี+ร, -+ร (เมื่อมีสระตาม)	irgend [ɪrgənt, ɪrgənt] = เอียร์เกินท์ Irmgard [ɪɐmgərt, ɪɐmgart] = เอียร์มการ์ท Irrsal [ɪrza:l, ɪrza:l] = เอียร์ซาล irren [ɪrən] = อีเริน	Wirt [vɪrt, vɪrt] = เวียร์ท Dirndl [dɪrndəl, dɪrndəl] = เดียร์นเดิล verwirrt [fɛrvɪrt, fɛrvirt] = แพร์เวียร์ท	Mirjam [mɪrjam, mɪrjam] = เมียร์ยัม Birgit [bɪrgit, bɪrgit] = เบียร์กิท wirr [vɪr, vɪr] = เวียร์ wirren [vɪrən] = วีเริน
e:	e ee eh	เอ, ะ	eben [e:bən] = เอเบิน - Ehe [e:ə] = เอเออ Ehlers [e:lɛs] = เอเลิร์ส	den [de:n] = เดน Beet [be:t] = เบท zehn [tse:n] = เซน	beten [be:tən] = เบเทิน See [ze:] = เซ Reh [re:] = เร, เรห์

สัทอักษร	อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
ɛ:+ɔ ɛ:+R	ähr är aeh	แอร, แ-ร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) เอ+ร, เ-+ร (เมื่อมีสระตาม)	Ährwin [ɛ:ɔvɪ:n, ɛ:Rvɪ:n] = แอรวิิน Ähre [ɛ:Rɔ] = เอเรอ Ära [ɛ:Ra] = เอรา Aehrenthal [ɛ:Rɔnta:l] = เอเรินทาล	fährt [fɛ:ɔt, fɛ:Rt] = แฟร์ท geklärt [gɔklɛ:ɔt, gɔklɛ:Rt] = เกอแคลร์ท -	Gefährte [gɔfɛ:ɔtɔ, gɔfɛ:Rtɔ] = เกอแฟร์เทอ Bähr [bɛ:ɔ, bɛ:R] = แบร์ Fähre [fɛ:Rɔ] = เฟเรอ Bär [bɛ:ɔ, bɛ:R] = แบร์ Bären [bɛ:Rɔn] = เบเริน -
ɛ	ä ae e	เ (เมื่อมีตัวสะกด)	Äffchen [ɛfçɔn] = เอ็ฟเชิน - essen [ɛsɔn] = เอ็สเชิน	hässlich [hɛslɪç] = เฮ็สลิช Haeckel [hɛkɔl] = เฮ็คเคิล Betten [betɔn] = เบ็ทเทิน direkt [dirɛkt] = ดีเร็คท์	- - -
ɛ+ɔ ɛ+R	er	แอร, แ-ร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) เอ+ร, เ-+ร (เมื่อมีสระตาม)	erklären [ɛɔklɛ:Rɔn, ɛRklɛ:Rɔn] = แอรเคลเริน Erben [ɛɔbɔn, ɛRbɔn] = แอรเบิน Erle [ɛɔlɔ, ɛRlɔ] = แอรเลอ Erlach [ɛɔlax, ɛRlax] = แอรลัค	Nürnberg [nyɛnbɛɔk, nyrnberk] = เนือร์นแบร์ค	Verkauf <u>er</u> [fɛɔkɔɪfɛ, fɛRkɔɪfɛ] = แฟร์คอยเฟอ herbei [hɛɔbaɪ, hɛRbaɪ] = แฮร์ไบ Werner [vɛɔnɔ, vɛRnɔ] = แวร์เนอร์ herab [hɛRap] = เฮร์พ herein [hɛRaɪn] = เฮร์ไนน์

สัทอักษร	อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
ɛ+ɕ ɛ+R	err	แเอร์, แ-ร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) เอ+ร, เ-+ร (เมื่อมีสระตาม)	-	-	Herr [hɛɕ, hɛR] = แฮร์ Herre [hɛRɔ] = เฮเรอ
y:	ü üh ui y	อือ, -ือ	übel [y:bɔl] = อือเบิล Ühlein [y:lɛm] = อือไลน์ Ühlingen [y:lɪŋɔn] = อือลิงเงิน - Ypern [y:pɛn] = อือเพิร์น	Gütchen [gy:tçɔn] = กือเทิน - Duisburg [dy:sbuɕk, dy:sburk] = ดีสบวร์ค Typ [ty:p] = ทือพ Synonym [zynony:m] = ซือโนนึม	huten [hy:tɔn] = ฮือเทิน Tubingen [ty:bɪŋɔn] = ทือบิงเงิน fruh [fry:] = ฟรือ Kühe [ky:ɔ] = คือเออ - Typik [ty:pɪk] = ทือพิก
y:+ɕ y:+R	ühr ür	เอือร์, เอ-ือร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อือ+ร, -อ+ร (เมื่อมีสระตาม)	Ührchen [y:ɕçɔn, y:Rçɔn] = เอือร์เชิน Ürdinger [y:ɕdɪŋɕ, y:Rdɪŋɕ] = เอือร์ดิงเงอร์	geführt [gɔfy:ɕt, gɔfy:Rt] = เกอเฟือร์ท gekürt [gɔky:ɕt, gɔky:Rt] = เกอเคือร์ท	führen [fy:rɔn] = ฟือเริน Führer [fy:Rɕ] = ฟือเรอร์ rühren [ry:rɔn] = รือเริน für [fy:ɕ, fy:R] = เฟือร์

สัทอักษร	อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
y	y	อีอ, ^๓ อี	-	-	Hypothese [hypote:zə] = ฮือโพเทเซอ Physik [fyzi:k] = ฟือซิค Psychologie [psyçologi:] = ชือโซโลยี
Y	ü ue	อี, ^๓ อี	uppig [yɸiç] = อีพพิช Ueckermunde [ykø'mynda] = อีคเคอร์มีนเดอ	Hutte [hytə] = ฮีทเทอ -	- -
Y+๓ Y+R	ür	เอือร์, ^๓ เอือร์	Ürzig [yʁtsiç, yʁtsiç] = เอือร์ซิช	Fürst [fyʁst, fyʁst] = ฟือสท์ Fürth [fyʁt, fyʁt] = ฟือร์ท Würzburg [vyʁtsbʊək, vyʁtsbʊrk] = เวือทซ์บวร์ค Nürnberg [nyʁnbɛək, nyʁnbɛrk] = เนือร์นแบร์ค	Jürgen [jyʁgən, jyʁgən] = เยือร์เกิน Gürtel [gyʁtəl, gyʁtəl] = เกือร์เทิล
ø:	ö öh oe	เออ, ^๓ เออ (เมื่อไม่มีตัวสะกด) เอือ-, ^๓ เอือ- (เมื่อมีตัวสะกด)	Öfen [ø:fən] = เออเฟิน Öhm [ø:m] = เอิม, เอือ้ม Oelschlegel [ø:ʃlɛ:gəl] = เอือลชเลเกิล	Köth [kø:t] = เคิท Böhm [bø:m] = เบิม, เบือ้ม Föhn [fø:n] = เฟิน, เฟือ้น Doebler [dø:blɔ] = เดิบเลอร์	Bö [bø:] = เบอ Möwe [mø:və] = เมอเวอ gewöhnen [gəvø:nən] = เกอเวอนิน Söhne [zø:nə] = เซอเนอ Goethe [gø:tə] = เกอเทอ

สัทอักษร	อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
ø: + ๓ ø: + R	öhr ör oer	เออร์, เออร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) เออ+ร, เอ-อ+ร (เมื่อมีสระตาม)	Öhringen [ø:Riŋən] = เออริงเงิน, เออห์ริงเงิน Örsted [ø:ʁstet, ø:Rstet] = เออร์สเต็ท Oersted [ø:ʁstet, ø:Rstet] = เออร์สเต็ท	Döhrn [dø:ʁn, dø:Rn] = เดิร์น Donauwörth [do:naʊvø:ʁt, do:naʊvø:Rt] = โดเนาเวิร์ท Moers [mø:ʁs, mø:Rs] = เมอส์	Röhrling [Rø:ʁliŋ, Rø:Rliŋ] = เรอร์ลิง befördern [bəfø:ʁdɐn, bəfø:Rdɐn] = เบอเฟอร์เดิร์น Stör [ʃtø:ʁ, ʃtø:R] = สเตอร์ hörbar [hø:ʁba:ʁ, hø:Rba:R] = เฮอร์บาร์ -
ø	ö	เออ, เอ-อ	Ökonom [økonɔ:m] = เออโคโนม	-	möblieren [møbli:ʁən] = เมอบลีเริน
œ	ö	เออ, เอ-อ (เมื่อไม่มีตัวสะกด) เอ็-, เอ็- (เมื่อมีตัวสะกด)	öffnen [œfnən] = เอ็ฟเนิน	Tapfe [tœpfə] = เท็พเฟอ	-
œ + ๓ œ + R	ör	เออร์, เออร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) เออ+ร, เอ-อ+ร (เมื่อมีสระตาม)	örtlich [œʁtliç, œʁtliç] = เอ็ร์ทลิช	Jörg [jœʁk, jœʁk] = เย็ร์ค wörtlich [vœʁtliç, vœʁtliç] = เว็ร์ทลิช	Börse [bœʁzə, bœʁzə] = เบอร์เซอ befördern [bəfœʁdɐn, bəfœʁdɐn] = เบอเฟอร์เดิร์น

สัทอักษร	อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
a:, a:	a aa ah	อา, -า	Abend [a:bənt] = อาเบินท์ Aal [a:l] = อาล Ahle [a:lə] = อาเลอ, อาห์เลอ Ahnung [a:nun] = อานุง	Mittag [mita:k] = มิททาค Saal [za:l] = ซาล Kahn [ka:n] = คาน, คาคัน Pfahl [pfa:l] = ฟาล, ฟาห์ล	Mama [mama:] = มามา Malum [ma:lom] = มาลุม Saale [za:lə] = ซาเลออร์ Mahler [ma:lɐ] = มาเลออร์, มาห์เลออร์
a:+ɤ a:+R	ar	อาร์, -อาร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อา+ร, -า+ร (เมื่อมีสระตาม)	artig [a:ɐtɪç, a:ɐtɪç] = อาร์ทิจ Arend [a:rənt] = อาเรินท์	Arzt [a:ɐtst, a:ɐtst] = อาซท์	Tatar [tata:ɤ, tata:r] = ทาทาร์
a	a	~ (เมื่อมีตัวสะกด), -า (เมื่อไม่มีตัวสะกด) อ- (เมื่ออยู่ต้นคำและไม่มี ตัวสะกด)	alle [alə] = อัลเลอ Abalone [abalomə] = อบาลโอนอ Aida [ai:da] = ออิดา	Kanne [kanə] = คันเนอ	rosa [ro:za] = โรซา Firma [fiɐma, firma] = เฟียร์มา
a+ɤ a+R	ar arr	อาร์, -อาร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อา+ร, -า+ร (เมื่อมีสระตาม)	Arbeit [aɐbart, aɐbart] = อาร์ไบท์ Araber [arabɤ, ara:bɤ] = อาราเบอร์ -	Bart [bært, bart] = บาร์ท Karl [kaɐl, karl] = คาร์ล warm [vaɐm, varm] = วาร์ม genarrt [gənaɐrt, gənaɐrt] = เกอนาร์ท	warten [vaɐtən, vartən] = วาร์เทิน Warte [vaɐtə, vartə] = วาร์เทอ Baren [barən] = บาเริน Ware [va:rə] = วาเรอ Wirrwarr [viɐvaɐ, virvar] = เวียร์วาร์ Karre [karə] = คาเรอ Karren [karən] = คาเริน

สัทอักษร	อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
u:	u	อุ, ู	Ufer [u:fɛ] = อุเฟอร์	Mut [mu:t] = มุต	-
	uh		Uhse [u:zɔ] = อุเซอ, อุท์เซอ	-	Schuh [ʃu:] = ชู, ชูห์
u:+ɔ u:+R	uhr	อัวร์, ัวร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อุ+ร, ู+ร (เมื่อมีสระตาม)	Uhr [u:r, u:R] = อัวร์	-	fuhr [fu:ɔ, fu:R] = ฟัวร์ Muhr [mu:ɔ, mu:R] = มัวร์ Ruhr [ru:ɔ, ru:R] = รัวร์ führen [fu:rɔn] = ฟูเริน pur [pu:ɔ, pu:R] = พัวร์
	ur		Uri [u:ri] = อูรี Uriel [u:rie:l] = อูรีเอล	Urst [u:rɛst, u:rɛst] = อวสท์	
u	u	อุ, ู	unter [untɔ] = อุนเทอร์	Mutter [mutɔ] = มุตเทอร์	-
u+ɔ u+R	ur	อัวร์, ัวร์	Urs [u:rɛs, u:rɛs] = อัวร์ส Ursula [u:rɛzula, u:rɛzula] = อัวร์ซูลา	Kurt [kuʁt, kurt] = ควร์ท Geburt [gɛbuʁt, gɛbuʁt] = เกอบวร์ท	Purpur [puʁpuʁ, purpur] = พัวร์พัวร์
u	u	อุ, ู	Ufologie [ufologi:] = อุโฟโลยี	-	kulant [kulant] = คูลันท์ Musik [muzi:k] = มูซีก Uhu [u:hu] = อูฮู
o:	o	โอ, โ-	Ofen [o:fɔn] = โอเฟิน	Brot [bro:t] = โบรท	Klo [klo:] = โคล so [zo:] = โซ
	oo		-	Boot [bo:t] = โบท	Zoo [tso:] = โซ
	oh		Ohm [o:m] = โอม, โอห์ม	-	Gütersloh [gy:tɛslo:] = กีอเทิร์สโล, กีอเทิร์สโลห์

สัทอักษร	อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
o:+๕ o:+R	ohr oor or	ออร์, -ออร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) โอร, โ-+ร (เมื่อมีสระตาม)	Ohr [o:๕, o:R] = ออร์ Ohren [o:R๑n] = โอเริน - -	gebohrt [g๑bo:๕t, g๑bo:Rt] = เกอบออร์ท Sohrt [zo:๕t, zo:Rt] = ซออร์ท - -	Mohr [mo:๕, mo:R] = มอร์ bohren [bo:R๑n] = โบเริน Moor [mo:๕, mo:R] = มอร์ moorig [mo:RI๑] = โมริช Doktor [d๑kto:๕, d๑kto:R] = ดีอคทอร์ Mamor [mamo:๕, mamo:R] = มามอร์ Tenor [teno:๕, teno:R] = เทนอร์
o	o	โอ, โ-	Oase [oa:zo] = โออาเซอ Moral [mora:l] = โมราล	-	desto [desto] = เต็สโท Bono [bo:no] = บอนโน
๑	o	๑- (เมื่อมีตัวสะกด)	offen [๑f๑n] = อ็อฟเฟิน	Koch [k๑x] = ค็อค Schrott [ʃr๑t] = ชร็อท, ชร็อทท์	-
๑+๕ ๑+R	or	-ออร์	Orfe [๑๕fi, ๑Rfi] = ออร์เฟอ Orgel [๑๕g๑l, ๑Rg๑l] = ออร์เกิล	Ingeborg [ŋ๑b๑๕k, ŋ๑b๑Rk] = อิงเงอบออร์ท Georg [ge:๑๕k, ge:๑Rk] = เกออร์ค, เก-ออร์ค	Morgen [m๑๕g๑n, m๑Rg๑n] = มอร์เกิน

สัทอักษร	อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
อ	e	เอ็-, เ็ (เมื่อมีตัวสะกด) เออ, -เอ (เมื่อไม่มีตัวสะกด)	-	Brandenburg [br̩and̩ɔnb̩ʊɛk, br̩and̩ɔnb̩ʊɛk] = บรันเดินบวร์ค Partenkirchen [part̩ɔnk̩ɪç̩ʊn, part̩ɔnk̩ɪç̩ʊn] = พาร์เทินเคียร์เชิน besucht [b̩ɔz̩uːxt] = เบอซุคท์ München [my̩nç̩ʊn] = มึนเชิน Onkel [ɔŋk̩ɔl] = อ็องเคิล	Wanne [van̩ɔ] = วันเนอ Raue [rau̩ɔ] = เราเออ
อ		เอ็ร์- (เมื่อมีตัวสะกด) เออร์, -เอร์ (เมื่อไม่มีตัวสะกด)	-	Bayern [ba̩ɛr̩n] = ไบเอิร์น feiern [fa̩ɛr̩n] = ไฟเอิร์น Seifert [za̩ɪf̩ɛt] = ไฮเฟิร์ต	Bayer [ba̩ɛr̩] = ไบเออร์ Feier [fa̩ɛr̩] = ไฟเออร์ Maier [ma̩ɛr̩] = ไมเออร์ Meyer [ma̩ɛr̩] = ไมเออร์ Ober [oːb̩ɛr̩] = โอเบอร์

ตารางเทียบเสียงสระประสมภาษาเยอรมัน

สัทอักษร	อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ/ต้นพยางค์	ท้ายพยางค์ปิด	ท้ายพยางค์เปิด
<u>ai</u>	ai	ไอ, ไ- (พยางค์เปิด) ไ- (พยางค์ปิด)	Aitzing [<u>ait</u> ʃɪŋ] = ไอท์ซิง	Laib [<u>laip</u>] = โลฟ์	Kai [<u>kai</u>] = ไค Mai [<u>mai</u>] = ไม May [<u>mai</u>] = ไม Kayser [<u>kaizɐ</u>] = ไคเซอร์
	ay		-	-	Schrei [<u>ʃrai</u>] = ไชร
	ei		Eisen [<u>aizɛn</u>] = ไอเซ็น	kein [<u>kain</u>] = ไคน์ mein [<u>main</u>] = ไมน์ Reim [<u>raim</u>] = ไรม์	Seite [<u>zaitɔ</u>] = ไชเทอ
	ey		-	-	Freyung [<u>fraioŋ</u>] = ไฟรอุง Mey [<u>mai</u>] = ไม
<u>au</u>	au	เอา, เ-า (พยางค์เปิด) เ-า (พยางค์ปิด)	außen [<u>auzɛn</u>] = เอาเซ็น	Baum [<u>baum</u>] = เบาม์	klauen [<u>klauɔn</u>] = เคลลาเอิน schlau [<u>ʃlau</u>] = เซลา
	<u>äu</u>	อ้อย, อย (พยางค์เปิด) อย (พยางค์ปิด)	äußern [<u>ɔisɛn</u>] = อ้อยเซิร์น	Bräun [<u>brɔin</u>] = บร็อยน์	träumen [<u>trɔimɔn</u>] = ทร็อยเมิน
eu			Eule [<u>ɔrlɔ</u>] = อ้อยเลอ	neun [<u>nɔin</u>] = น็อยน์	scheu [<u>ʃɔi</u>] = ซ็อย

ตารางเทียบรูปพยัญชนะภาษาเยอรมัน

อักษรโรมัน	สัทอักษร	ตำแหน่ง					
		ต้นคำ		กลางคำ		ท้ายคำ	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
b	b	บ	Bad [bat] = บาท beide [baɪdə] = ไบเดอ	บ*	Grabner [gra:bneɐ̯] = กราบเนอร์ Rabe [ra:bə] = ราเบอ sieben [zi:bən] = ซีเบน	–	–
b	p	–	–	พ	–	พ	lieb [li:p] = ลีพ halb [halp] = ฮัลพ Obst [o:pst] = โอปสท์
bb	b	–	–	บ	schrubben [ʃrubən] = ชรุบเบิน	–	–
ch	k	ค	Chor [ko:ɐ̯, ko:ʀ] = คอ์ Christof [kristɔf] = คริสท็อฟ	ค	sechs [zɛks] = เซ็คส์ Sachsen [zaksən] = ซัคเซิน Bichsel [biksəl] = บิคเซล	–	–
ch	x	–	–	ค	rauchen [rauxən] = เราคึน suchen [zu:xən] = ซูคึน	ค	hoch [ho:x] = โฮค Tuch [tu:x] = ทูค
ch**	ç	ช	Chemie [çemi:] = เซมี	ช	brechen [brɛçən] = เบร็ชเชิน lächeln [lɛçəl̩n] = เล็ชเชิลน์	ช	höflich [hø:flɪç] = เฮ็ฟลิช mich [miç] = มิช richtig [riçtɪç] = ริชทิจ
ck	k	–	–	–	–	ค	Eck [ɛk] = เอ็ค Glück [glyk] = กลึค

* พบน้อยในกรณีที่อยู่ท้ายพยางค์กลางคำ

** คำที่มีรูป ch ในตำแหน่งต้นพยางค์ มักเป็นคำยืมจากภาษาอื่น

อักษรโรมัน	สัทอักษร	ตำแหน่ง					
		ต้นคำ		กลางคำ		ท้ายคำ	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
d	d	ด	Dame [da:mə] = ดาเมอ Deutsch [dɔɪtʃ] = ด็อยทซ์	ด*	Büdn̄er [by:d̄n̄ɐ] = บีดเนอร์ baden [ba:d̄ɔn] = บาเดิน Laden [la:d̄ɔn] = ลาเดิน	–	–
d	t	–	–	–	–	ท	Kind [kɪnt] = คินท์ Land [lant] = ลันท์
dd	d	–	–	ด	Paddel [padəl] = พัดเดิล	–	–
dsch	dʒ	จ	Dschungel [dʒʊŋəl] = จุงเกิล	–	–	–	–
dt	t	–	–	–	–	ท	verwandt [fɛrvant, fɛrvant] = แพร้วันท์
f	f	ฟ	falsch [falʃ] = ฟัลช	ฟ	kaufen [kauf̄ɔn] = คาเฟิน schlafen [ʃla:f̄ɔn] = ชลาเฟิน	ฟ	Brief [bri:f] = บรีฟ
ff	f	–	–	ฟ	schaffen [ʃaf̄ɔn] = ชัฟเฟิน	ฟ	Suff [zuf] = ซุฟ, ซุฟฟ์
g	g	ก	ganz [gants] = กันทซ์ geben [ge:b̄ɔn] = เกเบิน	ก	Agnes [agnes] = อักเน็ส Signet [zign̄ɛ:t, zign̄ɛ:t] = ซิกเนท, ซิกเน็ท sagen [za:ḡɔn] = ซาเกิน Wagner [va:ḡnɐ] = วากเนอร์ Wägner [ve:ḡnɐ] = เวกเนอร์	–	–

* พบน้อยในกรณีที่อยู่ท้ายพยางค์กลางคำ

อักษรโรมัน	สัทอักษร	ตำแหน่ง					
		ต้นคำ		กลางคำ		ท้ายคำ	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
g	k	–	–	–	–	ค	Sieg [zi:k] = ซี้ค Tag [ta:k] = ทาค
g	ʒ*	ฉ	Gelee [ʒele:, ʒole:] = เฉล, เฉอเล Genie [ʒeni:] = เฉนี	ฉ	Blamage [blama:ʒə] = บลามาเฉอ	–	–
g	dʒ*	จ	Gin [dʒin] = จิน	จ	Manager [menɪdʒɪ] = เม็นนิเจอร์	–	–
g**	ç	–	–	–	–	ช	König [kø:niç] = เคอนิช
gg	g	–	–	ก	Egge [egə] = เอ็กเกอ	–	–
h	h	ฮ	Helm [hɛlm] = เฮ็ลล์ม hell [hɛl] = เฮ็ล, เฮ็ลล์ Hieb [hi:p] = ฮีพ	ฮ	hierhin [hi:rhin, hi:rhin] = เฮียร์ฮิน beheben [bøhe:bən] = เบอเฮเบิน	–	–
j	j	ย	jodeln [jo:dəln] = โยเดิลน์ jung [jʊŋ] = ยุง	ย	Projekt [projɛkt] = โพรเย็คท์	–	–
j	ʒ	ฉ	Journal [ʒʊʁna:l, ʒʊrna:l] = ฉวร์นาล	–	–	–	–

* เสียงนี้เป็นคำยืม

** รูป g ที่ตามหลังสระ i ในตำแหน่งท้ายพยางค์ ออกเสียงเป็น ɪç ทับศัพท์เป็น ช

อักษรโรมัน	สัทอักษร	ตำแหน่ง					
		ต้นคำ		กลางคำ		ท้ายคำ	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
j	dʒ	จ	Jeans [dʒi:ns] = จีนส์	–	–	–	–
k	k	ค	Kanne [kanə] = คันเนอ Kurs [kurs, kʊrs] = ควร์ส	ค	danken [danʁən] = ดังเคิน räkeln [rɛ:kəlŋ] = เรเคิลน์	ค	Geschenk [gəʃɛŋk] = เกอเซ็งค์
l	l	ล	Laden [la:dən] = ลาเดิน Lange [lanʒə] = ลังเงอ	ล	–	ล	einmal [ainma:l] = ไอน์มาล halb [halp] = ฮัลพ์
ll	l	–	–	ล	sollen [zɔlən] = ซ็อลเลิน Quelle [kvɛlə] = เควีลเลอ	ล	toll [tɔl] = ท็อล, ท็อลล์
m	m	ม	machen [maxən] = มัคเคิน malen [ma:lən] = มาเลิน	ม	–	ม	Arm [aʁm, aʁm] = อาร์ม Hemd [hɛmt] = เฮ็มท์
mm	m	–	–	ม	kommen [kɔmən] = ค็อมเมิน rammen [ramən] = รัมเมิน	ม	Lamm [lam] = ลัม, ลัมม์
n	n	น	Nase [na:zə] = นาเซอ	น	hingegen [hinge:gən] = ฮินเงเกิน Juni [ju:ni] = ยูนี	น	reden [re:dən] = เรเดิน
ng	ŋ*	–	–	ง	singen [ziŋən] = ซิงเงิน	ง	lang [lan] = ลัง
ng	ŋg	–	–	งก	Angela [aŋgela] = อังเกลา Ingo [iŋgo] = อิงโก Ingrid [iŋgrit] = อิงกริท	–	–

* เสียง /ŋ/ ในตำแหน่งพยัญชนะสะกด ถ้ามีพยางค์ซึ่งขึ้นต้นด้วยสระตามมา เมื่อทับศัพท์ให้ซ้อนพยัญชนะ ง เพิ่มอีก ๑ ตัว เพื่อเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ถัดไป

อักษรโรมัน	สัทอักษร	ตำแหน่ง					
		ต้นคำ		กลางคำ		ท้ายคำ	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
nk	ŋk	–	–	งค	Anke [aŋkə] = อังเคอ trinken [ˈʁɪŋkən] = ทริงเคิน	งค	links [lɪŋks] = ลิงคส์
nn	n	–	–	น	Henne [hɛnə] = เฮ็นเนอ	น	wenn [vɛn] = เว็น, เว็นน์
p	p	พ	Panne [panə] = พันเนอ Preis [praɪs] = ไพรส์	พ	Kaspar [kaspax, kaspar] = คัสพาร์ Leipzig [laɪptsɪç] = ไลพ์ซิช Oper [o:pɐ] = โอเพอร์	พ	Lump [lʊmp] = ลุมพ์
pf	pf	ฟ	Pfanne [pfanə] = พันเนอ Pflanzen [ˈplantsən] = ฟลันท์เซิน Pfeige [ˈpfaɪgə] = ไฟเกอ	พฟ	schlüpfen [ˈʃlʏpfən] = ชลึฟเฟิน	พฟ ฟ (เมื่อมีเสียง พยัญชนะ ตามมา)	Topf [tɔp] = ท็อพฟ์ schrumpfst [ˈʃʁʊmpfst] = ชรัมพสต์
ph	f	ฟ	Phantasie [fantasi:] = ฟันทาซี	–	–	ฟ	Photograph [ˈfotogra:f] = โฟโทกราฟ
pp	p	–	–	พ	Appell [apɔl] = อัพเพิล Gruppe [ɡrupə] = กรุพเพอ Lappen [lapən] = ลัฟเฟิน	พ	Tipp [tɪp] = ทิป, ทิปพ์
qu	kv	คว	Quelle [kvɛlə] = เควีลเลอ Quantität [kvantitɛ:t] = ควันทิตเทท	–	–	–	–

อักษรโรมัน	สัทอักษร	ตำแหน่ง					
		ต้นคำ		กลางคำ		ท้ายคำ	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
r	R, r	ร	Rad [ra:t] = ราช Reise [ra:zə] = ไรเซอ	ร	fahren [fa:rən] = ฟาเริน Lehre [le:rə] = เลเรอ studieren [ʃtu:di:rən] = ชตุดีเริน	ร	Weimar [vaɪmaɐ̯, vaɪmar] = ไวมาร์
rr	R, r	-	-	-	-	ร	Herr [hɛʁ, hɛr] = แฮร์ starr [ʃtaɐ̯, ʃtar] = ชตาร์
s	s*	-	-	ซ	Kapsel [kapsəl] = คัพเซิล	ส	Glas [glas] = กลาส
s	z	ซ	Sagen [za:gən] = ซาเกิน Sahne [za:nə] = ซาเนอ	ซ	Felsen [felzən] = เฟ็ลเซิน Käse [ke:zə] = เคเซอ	-	-
sch	ʃ	ช	scharf [ʃaɪf, ʃaɪf] = ชาร์ฟ	ช	Asche [aʃə] = อ็ชเชอ zwischen [tʃviʃən] = ชวิชเชิน	ช	lasch [laʃ] = ล็ช rasch [raʃ] = รัช
s+k	s+k	สก, สค	Skala [ska:la] = สกาลา, สคาลา	-	-	-	-
s+p	ʃ+p	ชป	spielen [ʃpi:lən] = ชปีเลิน Sport [ʃpɔɪt, ʃpɔɪt] = ชปอร์ต	ชป	versprechen [fɛʁʃpʁɛçən, fɛrʃpʁɛçən] = แพร็ชเปรีชเชิน	-	-
s+p	s+p	สป	Spa [spa:] = สปา	-	-	-	-

* คำที่มีพยัญชนะ s ในตำแหน่งต้นคำไม่มีในภาษาเยอรมัน มักเป็นคำยืมจากภาษาอื่น เช่น sim [sim]

อักษรโรมัน	สัทอักษร	ตำแหน่ง					
		ต้นคำ		กลางคำ		ท้ายคำ	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
s+t	ʃ+t	ชต	Stadt [ʃtat] = ชตัท stehen [ʃte:ən] = ชเตเอิน	ชต	bestehen [beʃte:ən] = เบอชเตเอิน	-	-
s+t	s+t	สต	Stereo [ste:reo] = สเตเรโอ Struktur [struktʊ:ʁ, struktʊ:r] = สตรุกทัวร์	สต	Institut [ɪnstɪtu:t] = อินสติทุต Instrument [ɪnstrʊmɛnt] = อินสตรูमेंท์	สท	Durst [dʊʁst, durst] = ดวสท์ Kunst [kʊnst] = คุณสท์
ss	s	-	-	สซ	essen [ɛsən] = เอ็สเซ็น	ส	Riss [ʀɪs] = ริส, ริสส์
t	t	ท	Tafel [ta:fəl] = ทาเฟิล Tanne [tanə] = ทันเนอ	ท	bestens [bestəns] = เบ็สเทินส์ Christian [kʀɪstɪən] = คริสทีอัน Karsten [kaʁstən, karstən] = คาร์สเทิน Sebastian [ze:bastɪən] = เซบัสทีอัน	ท	Durst [dʊʁst, durst] = ดวสท์ Glut [glu:t] = กลูท
th	t	ท	Thema [te:ma] = เทมา Thomas [to:mas] = โทมัส	-	-	ท	Bayreuth [baɪrɔɪt] = ไบรอยท์

อักษรโรมัน	สัทอักษร	ตำแหน่ง					
		ต้นคำ		กลางคำ		ท้ายคำ	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
tsch	<u>tʃ</u>	ช	Tschaikowski [tʃaikoʷski] = ไชค็อฟสกี Tschechien [tʃɛçjɔn] = เช็ชเชียน	ทช	klatschen [klatʃɔn] = คลัทเชิน	ทช ช (เมื่อมีเสียงพยัญชนะตามมา)	Matsch [matʃ] = มัทซ์ klatschst [klatʃst] = คลัทซ์สท์
tt	t	-	-	ท	Mittag [mita:k] = มิททาค Ratten [ratɔn] = รัตเทิน	ท	Blatt [blat] = บลัท, บลัทท์
tz	<u>ts</u>	-	-	ทช	Witze [vitsɔ] = วิทเซอ sitzen [zitsɔn] = ซิทเซิน	ทช	Platz [plats] = พลัทซ์
v	f	ฟ	Vater [fa:te] = ฟาเทอร์ Vogel [fo:gɔl] = โฟเกิล	-	-	ฟ	brav [bra:f] = บราฟ
v	v	ว	Vase [va:zɔ] = วาเซอ	ว	Lavendel [lavɛndɔl] = ลาเวินเดิล November [novembɛ] = โนเว็มเบอร์	-	-
w	v	ว	Waage [va:gɔ] = วาเกอ	ว	Juwelen [juve:lɔn] = ยูเวลิน	-	-
x	ks	ช	Xaver [ksa:vɛ] = ซาเวอร์ Xylophon [ksylo'fo:n] = ซ็ือโลโฟน	คช	Axel [aksɔl] = อักเซล Hexe [hɛksɔ] = เฮ็คเซอ	คส	Max [maks] = มัคส์ fix [fiks] = ฟิคส์

อักษรโรมัน	สัทอักษร	ตำแหน่ง					
		ต้นคำ		กลางคำ		ท้ายคำ	
		อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง	อักษรไทย	ตัวอย่าง
Y*	j	ย	Yak [jak] = ยัค	–	–	–	–
z	<u>ts</u>	ซ	Zahl [tsa:l] = ซาล Zeit [tsart] = ไชท์	ทซ	Heintze [haintsɔ] = ไฮน์ทเซอ Heinze [haintsɔ] = ไฮน์ทเซอ	ทซ ซ (เมื่อมีเสียง พยัญชนะ ตามมา)	Distanz [dɪstantʰ] = ดิสตันทซ์ Instanz [ɪnstantʰ] = อินสตันทซ์ Heinz [haintʰ] = ไฮน์ทซ์ Arzt [a:rtʰst, a:rtʰst] = อาซท์
zz	s	–	–	–	–	ส	Jazz** [dʒes] = เจ็ส, เจ็สส์
zz	<u>ts</u>	–	–	–	–	ทซ	Jazz*** [jats] = ยัทซ์
ß, ss	s	–	–	ซ	schließen [ʃli:sən] = ชลีเซิน	ส	Spaß [ʃpa:s] = ซปาส, ซปาสส์ Maß [ma:s] = มาส, มาสส์

* คำที่ขึ้นต้นด้วย Y เป็นคำภาษาต่างประเทศ

** ในภาษาเยอรมันออกเสียงเป็น Jazz [jats] = ยัทซ์ ด้วย

*** ในภาษาเยอรมันออกเสียงเป็น Jazz [dʒes] = เจ็ส, เจ็สส์ ด้วย

ตารางเทียบรูปสระภาษาเยอรมัน

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
a	a:, ɑ:	อา, -า	Abend [a:bɛnt] = อาเบินท์	Mittag [mita:k] = มิตทาค	Mama [mama:] = มามา
a	a	ั (เมื่อมีตัวสะกด), -า (เมื่อไม่มีตัวสะกด) อ- (เมื่ออยู่ต้นคำ)	alle [alɔ] = อัลเลอ Abalone [abalo:nɔ] = อบาโลเนอ Aida [ai:da] = ออิดา	Kanne [kanɔ] = คันเนอ	Malum [ma:lum] = มาลูม rosa [ro:za] = โรซา Firma [firma, firma] = เฟียร์มา
ä	ɛ:	เอ, -	-	-	Käse [kɛ:zɔ] = เคเซอ
ä	ɛ	เ้ (เมื่อมีตัวสะกด)	Äffchen [ɛfçɔn] = เอ็ฟเชิน	hässlich [heslɪç] = เฮ็สลิช	-
aa	a:, ɑ:	อา, -า	Aal [a:l] = อาล	Saal [za:l] = ซาล	Saale [za:lɔ] = ซาเลอ
ae	ɛ:	เอ, -	-	Haefliger [hɛ:fligɐ] = เฮฟลีเกอร์	-
ae	ɛ	เ้ (เมื่อมีตัวสะกด)	-	Haeckel [hekəl] = เฮ็คเคิล	-
aeh	ɛ:	เอ, -	-	-	Maehler [mɛ:lɛ] = เมเลออร์
aeh	ɛ:+ɐ ɛ:+R	เอ+ร, -+ร (เมื่อมีสระตาม)	Aehrenthal [ɛ:rɔnta:l] = เอเรินทาล	-	-
ah	a:, ɑ:	อา, -า	Ahle [a:lɔ] = อาเลอ, อาห์เลอ Ahnung [a:nunŋ] = อานุง	Kahn [ka:n] = คาน, คาห์น Pfahl [pfa:l] = ฟาล, ฟาห์ล	Mahler [ma:lɛ] = มาเลออร์, มาห์เลออร์
äh	ɛ:	เอ, -	ähnlich [ɛ:nlɪç] = เอนลิช	Fahnlein [fɛ:nlain] = เฟนไลน์	zäh [tsɛ:] = เซ, เซห์

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
ähr	ɛ:+ɕ	แอรฺ, แ-ร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	Ährwin [ɛ:ɐvɪ:n, ɛ:rvɪ:n] = แอรฺวิน Ähre [ɛ:ʀɔ] = เอเรอ	fährt [fɛ:ʁt, fɛ:ʀt] = แฟร์ท	Gefährte [gɔfɛ:ʁtɔ, gɔfɛ:ʀtɔ] = เกอแฟร์เทอ Bähr [bɛ:ɕ, bɛ:ʀ] = แบร์ Fähre [fɛ:ʀɔ] = เฟเรอ
	ɛ:+R	เอ+ร, -+ร (เมื่อมีสระตาม)			
ar	a:+ɕ	อาร์, -าร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	artig [a:ʁtɪç, a:ʀtɪç] = อาร์ทิจ	Arzt [a:ʁtst, a:ʀtst] = อาซท์	Tatar [tata:ɕ, tata:ʀ] = ทาทาร์
	a:+R	อา+ร, -า+ร (เมื่อมีสระตาม)			
ar	a+ɕ	อาร์, -าร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	Arbeit [aɐbait, arbait] = อาร์ไบท์ Araber [aɐabɐ, arabɐ] = อาราเบอร์	Bart [baɐt, bart] = บาร์ท Karl [kaɐl, karl] = คาร์ล warm [vaɐm, varm] = วาร์ม	warten [vaɐtɔn, vartɔn] = วาร์เทิน Warte [vaɐtɔ, vartɔ] = วาร์เทอ Baren [barɔn] = บาเริน Ware [va:ʀɔ] = วาเรอ
	a+R	อา+ร, -า+ร (เมื่อมีสระตาม)			
är	ɛ:+ɕ	แอรฺ, แ-ร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	Ära [ɛ:ʀa] = เอรา	geklärt [gɔkle:ʁt, gɔkle:ʀt] = เกอแคลร์ท	Bär [bɛ:ɕ, bɛ:ʀ] = แบร์ Bären [bɛ:ʀɔn] = เบเริน
	ɛ:+R	เอ+ร, -+ร (เมื่อมีสระตาม)			
arr	a+ɕ	อาร์, -าร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	arrogant [aʀogant] = อาโรกันท์	genarrt [gɔnarrt, gɔnart] = เกอนาร์ท	Wirrwarr [vɪɐvaɐ, vɪrvar] = เวียร์วาร์ narren [narɔn] = นาเริน
	a+R	อา+ร, -า+ร (เมื่อมีสระตาม)			

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
e	e:	เอ, เ-	eben [e:bən] = เอเบิน	den [de:n] = เดน	beten [be:tən] = เบเทิน
e	e	เอ, เ-	elegant [elegant] = เอเลกันท์	-	Aloe [a:loe] = อาโลเอ Methan [meta:n] = เมทาน
e	ɛ	เ็ (เมื่อมีตัวสะกด)	essen [ɛsən] = เอ็สเซ็น	Betten [betən] = เบ็ทเทิน direkt [direkt] = ดีเร็คท์	-
e	ɔ	เอ็-, เ็ (เมื่อมีตัวสะกด) เออ, เ-อ (เมื่อไม่มีตัวสะกด)	-	Brandenburg [brandənburk, brandənburk] = บรันเดินบวร์ค Partenkirchen [partənkiʁçən, partənkiʁçən] = พาร์เทินเคียร์เซิน besucht [bɔzux:t] = เบอชุกท์ München [myŋçən] = มินเซิน Onkel [ʊŋkəl] = อ็องเคิล	Wanne [vanɔ] = วันเนอ Raue [rauɔ] = เราเออ
ee	e:	เอ, เ-	-	Beet [be:t] = เบท	See [ze:] = เซ
eer	e:+ɐ e:+R	เออร์, แ-ร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) เอ+ร, เ+ร (เมื่อมีสระตาม)	-	geleert [gɔle:ʔt, gɔle:rt] = เกอแลร์ท	Heer [he:ɐ, he:r] = แฮร์ Meer [me:ɐ, me:r] = แมร์ Leere [le:ʀɔ] = เลเรอ
eh	e:	เอ, เ-	Ehe [e:ɐ] = เอเออ Ehlers [e:lɛs] = เอเลิร์ส	zehn [tse:n] = เซน	Reh [re:] = เร, เรห์

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
ehr	ɛ:+ɕ	แอร์, แ-ร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	Ehrhardt [ɛ:ɕhart, ɛ:rhardt] = แอร์ฮาร์ท	verehrt [fɛɕɛ:ɕt, fɛɛɛ:rɛrt] = แฟร์แอร์ท	Gewehr [gɔvɛ:ɕ, gɔvɛ:r] = เกอแวร์ mehr [mɛ:ɕ, mɛ:r] = แมร์ sehr [sɛ:ɕ, sɛ:r] = เซร์
	ɛ:+R	เอ+ร, เ-+ร (เมื่อมีสระตาม)	ehren [ɛ:rɔn] = เอเริน		
er	ɛ:+ɕ	แอร์, แ-ร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	er [ɛ:ɕ, ɛ:r] = แอร์	Herd [hɛ:ɕt, hɛ:rt] = แฮร์ท	Gerhardt [gɛ:ɕhart, gɛ:rhardt] = แกร์ฮาร์ท her [hɛ:ɕ, hɛ:r] = แฮร์
	ɛ:+R		Erding [ɛ:ɕdɪŋ, ɛ:rdɪŋ] = แอร์ดิง	Wert [vɛ:ɕt, vɛ:rt] = แวร์ท	
er	ɛ+ɕ	แอร์, แ-ร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	erklären [ɛɕklɛ:rɔn, ɛrklɛ:rɔn] = แอร์เคลเริน	Nürnberg [nyɕnbɛɕk, nyrnberk] = เนือร์นแบร์ค	Verkauf <u>er</u> [fɛɕkɔɪfɛ, fɛrkɔɪfɛ] = แฟร์คอยเฟอ์ herbei [hɛɕbaɪ, hɛrbaɪ] = แฮร์ไบ Werner [vɛɕnɛ, vɛrnɛ] = แวร์เนอร์
	ɛ+R	เอ+ร, เ-+ร (เมื่อมีสระตาม)	Erben [ɛɕbɔn, ɛrbɔn] = แอร์เบิน Erle [ɛɕlɔ, ɛrlɔ] = แอร์เลอ Erlach [ɛɕlax, ɛrlax] = แอร์ลัค		
er	ɕ	เอร์- (เมื่อมีตัวสะกด) เออร์, เ-อร์ (เมื่อไม่มีตัวสะกด)	-	Bayern [baɛɛn] = ไบเอิร์น feiern [faɛɛn] = ไฟเอิร์น Seifert [zaɪfɛt] = ไฮเฟิร์ต	herab [hɛrap] = แฮร์พ herein [hɛraɪn] = เฮไรน์ Bayer [baɛɛ] = ไบเออร์ Feier [faɛɛ] = ไฟเออร์ Meyer [maɛɛ] = ไมเออร์ Ober [o:bɛ] = โอเบอร์ Herr [hɛɕ, hɛr] = แฮร์
	ɛ+ɕ	แอร์, แ-ร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	-	-	
err	ɛ+R				

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
err	ɛ+ɔ ɛ+R	เอ+ร, เ+ร (เมื่อมีสระตาม)	-	-	Herre [hɛrɔ] = เฮเรอ
i	i:	อี, ี	Iser [i:zɛ] = อีเซอร์	affin [afi:n] = อัฟฟิน Delphin [dɛlfi:n] = เด็ลฟิน	-
i	i	อี, ี	Idee [ide:] = อีเด Irena [iɛna] = อีเรนา Irene [iɛnɔ] = อีเรเนอ	-	Kuli [ku:li] = คูลี vital [vita:l] = วิทาล
i	I	อี, ี	im [ɪm] = อิม	Mitte [mitɔ] = มิทเทอ Schmidt [ʃmit] = ชมิท Willi [vili] = วิลลี	-
ie	i:	อี, ี	-	Dielmann [di:lman] = ดิลมันน์	Miete [mi:tɔ] = มีเทอ nie [ni:] = นี
ie	i+ɔ I+ɔ	เีย	-	Tschechien [tʃɛçjɔn] = เซ็ชเซ็ชเชียน	Serie [ze:riɔ] = เซเรีย Studie [ʃtu:diɔ] = ชตุเด็ย
ieh	i:	อี, ี	-	Diehl [di:l] = ดีล, ดีห์ล	Vieh [fi:] = ฟี, ฟีห์
ier	i:+ɔ i:+R	เอียร์, เียร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อี+ร, ี+ร (เมื่อมีสระตาม)	- -	studiert [ʃtudi:ɛt, ʃtudi:ɛt] = ชตุเด็ยร์ท kariert [ka:ri:ɛt, ka:ri:ɛt] = คาเร็ยร์ท	hier [hi:ɛ, hi:ɛ] = เฮ็ยร์ Papier [papi:ɛ, papi:ɛ] = พาเพ็ยร์ Trier [tri:ɛ, tri:ɛ] = เทร็ยร์ studieren [ʃtudi:ɛn] = ชตุดีเริน

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
ih	i:	อี, ี	ihm [i:m] = อีม	Kihm [ki:m] = คีม, คีหิม	Bihler [bi:lɐ] = บีเลอร์, บีห์เลอร์
ihr	i:+ɐ i:+R	เอียร์, ี-ยร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	ihr [i:ɐ, i:R] = เอียร์	-	Wihr [vi:ɐ, vi:R] = เวียร์
ir	i:+ɐ i:+R	เอียร์, ี-ยร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	-	-	wir [vi:ɐ, vi:R] = เวียร์
ir	I+ɐ I+R	เอียร์, ี-ยร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	irgend [ɪrgənt, ɪrgənt] = เอียร์เกินท์ Irmgard [ɪrmgərt, ɪrmgərt] = เอียร์มการ์ท	Wirt [vɪɐt, vɪRt] = เวียร์ท Dirndl [dɪrɛndəl, dɪrɛndəl] = เดียร์นเดล	Mirjam [mɪɐjam, mɪRjam] = เมียร์ยัม Birgit [bɪɐgit, bɪRgit] = เบียร์กิท
irr	I+ɐ I+R	เอียร์, ี-ยร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อี+ร, ี+ร (เมื่อมีสระตาม)	Irrsal [ɪrza:l, ɪRza:l] = เอียร์ซาล irren [ɪrɛn] = อีเริน	verwirrt [fɛɐvɪɐt, fɛRvɪRt] = แพรร์เวียร์ท	wirr [vɪɐ, vɪR] = เวียร์ wirren [vɪrɛn] = วีเริน
o	o:	โอ, โ-	Ofen [o:fɛn] = โอเฟิน	Brot [bro:t] = โบรท	Klo [klo:] = โคล so [zo:] = โซ
o	o	โอ, โ-	Oase [oa:zɔ] = โออาเซอ Moral [mora:l] = โมรอล	-	desto [desto] = เด็สโต Bono [bo:no] = บอนโน
o	ɔ	อี- (เมื่อมีตัวสะกด)	offen [ɔfɛn] = อ็อฟเฟิน	Koch [kɔx] = ค็อค Schrott [ʃrɔt] = ชร็อท, ชร็อทท์	-

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
ö	ø:	เออ, -เอ (เมื่อไม่มีตัวสะกด) เอ็-, -เอ็ (เมื่อมีตัวสะกด)	Öfen [ø:fən] = เออเฟิน	Koth [kø:t] = เคท	Bö [bø:] = เบอ Möwe [mø:vø] = เมอเวอ
ö	ø	เออ, -เอ	Ökonom [økonon:m] = เออโคโนม	-	möblieren [møbli:rən] = เมอบลีเริน
ö	œ	เออ, -เอ (เมื่อไม่มีตัวสะกด) เอ็-, -เอ็ (เมื่อมีตัวสะกด)	öffnen [œfnən] = เอ็ฟเนิน	Tapfe [tœpfə] = เท็พเฟอ	-
oe	ø:	เออ, -เอ (เมื่อไม่มีตัวสะกด) เอ็-, -เอ็ (เมื่อมีตัวสะกด)	Oelschlegel [ø:lʃlɛ:gəl] = เอ็ลชเลเก็ล	Doebler [dø:blɛ] = เด็บเลอริ์	Goethe [gø:tə] = เกอเทอ
oer	ø:+ø ø:+R	เออริ์, -เออริ์ (เมื่อไม่มีสระตาม) เออ+ร, -เออ+ร (เมื่อมีสระตาม)	Oersted [ø:rɛstɛt, ø:rɛstɛt] = เออริ์สเติท	Moers [mø:ɐs, mø:ɐs] = เมอส์	-
oh	o:	โอ, โ-	Ohm [o:m] = โออม, โอห์ม	-	Gütersloh [gy:tɛslo:] = กีอเท็ริ์สโล, กีอเท็ริ์สโลห์

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
öh	ø:	เออ, เ-อ (เมื่อไม่มีตัวสะกด) เอี-, เ-ี (เมื่อมีตัวสะกด)	Öhm [ø:m] = เอ็ม, เอี๋หม	Böhm [bø:m] = เบิม, เบี๋หม Föhn [fø:n] = เฟิน, เฟี๋หน	gewöhnen [gʊvø:nən] = เกอเวอนิน Söhne [zø:nə] = เซอเนอ
ohr	o:+ø o:+R	ออ์, -อ์ (เมื่อไม่มีสระตาม) โอ+ร, โ-+ร (เมื่อมีสระตาม)	Ohr [o:ø, o:R] = ออ์ Ohren [o:Rən] = โอเริน	gebohrt [gəbo:øt, gəbo:Rt] = เกอบอ์ท Sohrt [zo:øt, zo:Rt] = ซอ์ท	bohren [bo:Rən] = โบเริน
öhr	ø:+ø ø:+R	เออ์+ร, เ-อ์+ร (เมื่อไม่มีสระตาม) เออ+ร, เ-อ+ร (เมื่อมีสระตาม)	- Öhringen [ø:Rɪŋən] = เออริงเงิน, เออ์ริงเงิน	Döhrn [dø:ən, dø:Rn] = เดีร์น -	Röhring [Rø:ɐlɪŋ, Rø:Rlɪŋ] = เรอ์ริง Röhre [Rø:Rə] = เรอเรอ
oo	o:	โอ, โ-	-	Boot [bo:t] = โบท	Zoo [tso:] = โซ
or	o:+ø o:+R	ออ์, -อ์ (เมื่อไม่มีสระตาม) โอ+ร, โ-+ร (เมื่อมีสระตาม)	-	-	Doktor [døkto:ø, døkto:R] = ด็อกทอ์ Mamor [mamo:ø, mamor:R] = มามอ์ Tenor [teno:ø, teno:R] = เทนอ์ Tore [to:Rə] = โทเรอ

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
or	ว+ช ว+R	-อร์	Orfe [วชฝอ, วรฝอ] = ออร์เฟอ Orgel [วชงอล, วรงอล] = ออร์เกิล	Ingeborg [ɪŋəbɔʁk, ɪŋəbɔʀk] = อิงเงบอร์ก Georg [ge:vɛk, ge:vɛrk] = เกออร์ก, เก-ออร์ก	Morgen [mɔʁgən, mɔʀgɔn] = มอร์เกิน
ör	ช+ช ช+R	เออร์, -เออร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) เออ+ร, -เอ+ร (เมื่อมีสระตาม)	Örsted [ø:ʁstet, ø:rstet] = เออร์สเต็ท	Donauwörth [do:naʊvø:ʁt, do:naʊvø:ʀt] = โดเนาเวิร์ท	befördern [bəfø:ʁdɛn, bəfø:rɔn] = เบอเฟอร์เดิร์น Stör [ʃtø:ʁ, ʃtø:r] = ชเตอร์ hörbar [hø:ʁba:ʁ, hø:rba:r] = เฮอร์บาร์ hören [hø:rən] = เฮอเรน Börse [bø:ʁzə, bœ:rzə] = เบอร์เซอ befördern [bəfœ:ʁdɛn, bəfœ:rɔn] = เบอเฟอร์เดิร์น
ör	œ+ช œ+R	เออร์, -เออร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) เออ+ร, -เอ+ร (เมื่อมีสระตาม)	örtlich [œ:ʁtliç, œ:rtliç] = เอิร์ทลิช	Jörg [jœ:ʁk, jœ:rk] = เยิร์ค wörtlich [vœ:ʁtliç, vœ:rtliç] = เวิร์ทลิช	
u	u:	อู, ู	Ufer [u:fɛ] = อูเฟอร์	Mut [mu:t] = มุท	-
u	ʊ	อู, ุ	unter [ʊntɛ] = อุนเทอร์	Mutter [mutɛ] = มุทเทอร์	-
u	u	อู, ู	Ufologie [ufologi:] = อูโฟโลยี	-	kulant [kulant] = คูลันท์ Musik [muzi:k] = มูซิค Uhu [u:hu] = อูฮู
ü	y:	อือ, -ือ	übel [y:bəl] = อือเบิล	Gütchen [gy:tçən] = กือทเชิน	hüten [hy:tən] = ฮือเทิน Tübingen [ty:biŋən] = ทือบิงเงิน

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
ü	Y	อี, ึ	üppig [ypɪç] = อีพพิช	Hütte [hytə] = ฮีทเทอ	–
ue	Y	อี, ึ	Ueckermünde [ykeʁ'myndə] = อึคเคอร์มีนเดอ	–	–
uh	u:	อู, ู	Uhse [u:zə] = อูเซอ, อูห์เซอ	–	Schuh [ʃu:] = ชู, ชูห์
üh	y:	อือ, ือ	Ühlein [y:lain] = อือไลน์ Ühlingen [y:liŋən] = อือลิงเงิน	–	früh [fry:] = ฟรือ Kühe [ky:ə] = คือเออ
uhr	u:+๕ u:+R	อัวร์, ัวร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อู+ร, ู+ร (เมื่อมีสระตาม)	Uhr [u:๕, u:R] = อัวร์ Uhren [u:Rən] = อูเริน	–	Muhr [mu:๕, mu:R] = มัวร์
ühr	y:+๕ y:+R	เอือร์, ือร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อือ+ร, ือ+ร (เมื่อมีสระตาม)	Ührchen [y:๕çən, y:Rçən] = เอือร์เชิน	geführt [gəfy:๕t, gəfy:Rt] = เกอเพือร์ท	Gebühr [gəby:๕, gəby:R] = เกอเปือร์ Rührei [ry:๕ai, ry:rai] = เรือร์ไอ Führmann [fy:๕man, fy:Rman] = เฟือร์มัน, เฟือร์มันน์ führen [fy:Rən] = ฟือเริน Führer [fy:R๕] = ฟือเรอร์ rühren [ry:Rən] = รือเริน
ui	y:	อือ, ือ	–	Duisburg [dy:sbuək, dy:sbuRk] = ดีสบูร์ค	–

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
ur	u:+ɕ u:+R	อัวร์, ัวร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อุ+ร, ู+ร (เมื่อมีสระตาม)	Uri [u:ri] = อูรี Uriel [u:rie:l] = อูรีเอล	Urst [u:ɕst, u:rst] = อวสท์	pur [pu:ɕ, pu:r] = พัวร์
ur	u+ɕ u+R	อุ+ร, ู+ร (เมื่อมีสระตาม)	-	-	Jurator [jura:to:ɕ, jura:to:r] = ยูราทอร์ Jurassisch [jurasɪʃ] = ยูร์สซิช Kurator [kura:to:ɕ, kura:to:r] = คูราทอร์
ur	u+ɕ u+R	อัวร์, ัวร์	Urs [ʊɐs, ʊrs] = อัวร์ส Ursula [ʊɐzula, ʊrzula] = อัวร์ซูลา	Kurt [kuɐt, kurt] = ควร์ท Geburt [gɔbuɐt, gɔburt] = เกอบวร์ท	Purpur [puɐpuɐ, purpur] = พัวร์พัวร์
ür	y:+ɕ y:+R	เอือร์, ะือร์ (เมื่อไม่มีสระตาม) อีอ+ร, ะือ+ร (เมื่อมีสระตาม)	Ürdinger [y:ɐdɪŋɐ, y:rdɪŋɐ] = เอือร์ดิงเงอร์	gekürt [gɔky:ɐt, gɔky:rt] = เกอเคือร์ท	für [fy:ɐ, fy:r] = เฟือร์ Türen [ty:rɔn] = ทือเริน

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
ür	Y+๓ Y+R	เอือร์, เือร์ (เมื่อไม่มีสระตาม)	Ürzig [yʁtsiç, yʁtsiç] = เอือร์ซิช	Fürst [fyʁst, fyʁst] = เฟือสท์ Fürth [fyʁt, fyʁt] = เฟือร์ท Würzburg [vyʁtsbʊʁk, vyʁtsbʊʁk] = เวือทซ์บวร์ค Nürnberg [nyʁnbɛʁk, nyʁnbɛʁk] = เนือร์นแบร์ค	Jürgen [jyʁgən, jyʁgən] = เยือร์เกิน Gürtel [gyʁtəl, gyʁtəl] = เกือร์เทิล
y	i:	อี, [ี]	Ysenburg [i:zənburk, i:zənbʊʁk] = อีเซินบวร์ค	-	-
y	y:	อือ, ^{ือ}	Ypern [y:pɛʁn] = อือเพิร์น	Typ [ty:p] = ทือพ Synonym [zɪnɔny:m] = ซือโนนึม	Typik [ty:pɪk] = ทือพิก
y	y	อือ, ^{ือ}	-	-	Hypothese [hypote:zə] = ฮือโพเทเซอ Physik [fyzi:k] = ฟือซิค Psychologie [psyçologi:] = ซือโซโลยี

ตารางเทียบรูปสระประสมภาษาเยอรมัน

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตำแหน่ง		
			ต้นคำ/ต้นพยางค์	พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
ai	<u>ai</u>	ไอ, ไ- (พยางค์เปิด) ไ- (พยางค์ปิด)	Aitzing [<u>ait</u> ʒɪŋ] = ไอท์ซิง	Laib [<u>laip</u>] = โลฟท์	Kai [<u>kai</u>] = ไค Mai [<u>mai</u>] = ไม
au	<u>au</u>	เอา, เ-า (พยางค์เปิด) เ-า- (พยางค์ปิด)	außen [<u>au</u> ʒən] = เอาเซิน Augsburg [<u>auks</u> bʊɐk, <u>auks</u> bʊɐk] = เอาคส์บวร์ค	Baum [<u>baum</u>] = เบาม์	klauen [<u>klau</u> ən] = เคลาเอิน schlau [<u>ʃlau</u>] = เซลา
äu	<u>äu</u>	อ้อย, -้อย (พยางค์เปิด) -้อย- (พยางค์ปิด)	äußern [<u>äu</u> ʃɛʀn] = อ้อยเซิร์น Äuglein [<u>äu</u> klɛɪn] = อ้อยค์ไลน์	Bräun [<u>bräu</u> n] = บร็อยน์ Häuptner [<u>häu</u> ptnɐ] = ฮอยพท์เนอร์	träumen [<u>träu</u> mən] = ทร็อยเมิน Löwenbräu [<u>lœ:vənbräu</u>] = เลอเวินบร็อย
ay	<u>ai</u>	ไอ, ไ- (พยางค์เปิด) ไ- (พยางค์ปิด)	-	-	May [<u>mai</u>] = ไม Kayser [<u>kaiz</u> ɐ] = ไคเซอร์
ei	<u>ai</u>	ไอ, ไ- (พยางค์เปิด) ไ- (พยางค์ปิด)	Eisen [<u>ai</u> ʒən] = ไอเซิน Eich [<u>ai</u> ç] = ไอซ์	kein [<u>kai</u> n] = ไคน์ mein [<u>mai</u> n] = ไมน์ Reim [<u>rai</u> m] = ร็อยม์	Schrei [<u>ʃrai</u>] = ไชร Seite [<u>zai</u> tə] = ไชเทอ
eu	<u>äu</u>	อ้อย, -้อย (พยางค์เปิด) -้อย- (พยางค์ปิด)	Eule [<u>äu</u> lə] = อ้อยเลอ euch [<u>äu</u> ç] = อ้อยซ์	neun [<u>näu</u> n] = น็อยน์	scheu [<u>ʃäu</u>] = ช็อย
ey	<u>ai</u>	ไอ, ไ- (พยางค์เปิด) ไ- (พยางค์ปิด)	-	-	Freyung [<u>frai</u> ʊŋ] = ไฟรอุ้ง Mey [<u>mai</u>] = ไม

หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาสเปน

๑. การทับศัพท์ภาษาสเปนตามหลักเกณฑ์นี้ยึดการออกเสียงเป็นหลัก โดยถ่ายเสียงสระและพยัญชนะตามการออกเสียงภาษาสเปนมาตรฐาน (el castellano) ซึ่งเป็นภาษาราชการที่ใช้ในประเทศสเปน มีตารางเทียบพยัญชนะ สระเดี่ยว สระเรียง และสระประสม โดยใช้ตัวเขียนเป็นหลักเนื่องจากภาษาสเปนเป็นภาษาที่มีระบบเสียงตรงกับรูปคำ

๒. ในภาษาสเปนมีการแบ่งพยางค์อย่างชัดเจน เช่น aroma [aróma] จะแบ่งพยางค์ที่เสียง a แยกเสียง r เป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ถัดไป จึงทับศัพท์เป็น “อาโรมา” คำ Héctor [éktor] จะแบ่งพยางค์ที่เสียง k แยกเสียง t เป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ถัดไป จึงทับศัพท์เป็น “เอกเตอร์” คำที่มีพยัญชนะซ้อน ๒ ตัวในรูปเขียน จะออกทั้ง ๒ เสียง โดยเสียงที่สองจะเป็นเสียงต้นของพยางค์ถัดไป เช่น acción = อักซิออน, perro = เปร์โร ยกเว้นพยัญชนะ ll ออกเสียงเดียว (ดูตารางเทียบพยัญชนะ)

๓. พยัญชนะควบกล้ำในภาษาสเปน มี ๑๒ รูป ให้ทับศัพท์เป็นพยัญชนะควบ ดังนี้

bl :	Blasco = บลัสโก	robleado = โรเบลโด	
br :	bravo = บราโบ	Cabrera = กาเบรรา	Ebro = เอโบร
cl :	Clarín = กลาริน	bicicleta = บิซิเกลตา	ciclo = ชิโกล
cr :	crema = เกรมา	macro = มาโกร	mediocre = เมดีโอเกร
dr :	drama = ดรามมา	Pedrosa = เปโดรซา	Andrés = อันเดรส
fl :	Flandes = ฟลันเดส	Miraflores = มิราโพลเรส	
fr :	Franco = ฟรังโก	Mapfre = มัปเฟร	
gl :	Gloria = โกลเรีย	Manglano = มังกลาโน	inglés = อิงเกส
gr :	grande = กรันเด	sagrado = ซากราโด	Segre = เซเกร
pl :	plaza = ปลาซา	templo = เตมโปล	simple = ซิมเปล
pr :	Prieto = ปริเอโต	supremo = ซูเปร์โม	siempre = ซิเมมเปร
tr :	Triana = เตรียานา	patrulla = ปาตรูยา	centro = เซนโตร

สำหรับพยัญชนะ tl บางพื้นที่ของลาตินอเมริกาถือเป็นพยัญชนะควบ แต่ภาษาสเปนมาตรฐานไม่ถือเป็นพยัญชนะควบ ให้ทับศัพท์แบบแยกเสียง เช่น

Atlántico (at-lán-ti-co / a-tlán-ti-co) ทับศัพท์ว่า อัดลันติโก

atlas (at-las / a-tlas) ทับศัพท์ว่า อัดลัส

atleta (at-le-ta / a-tle-ta) ทับศัพท์ว่า อัดเลตา

พยัญชนะ ps- ในตำแหน่งต้นคำไม่ออกเสียง p ให้ทับศัพท์เฉพาะเสียง s เช่น psicología = ซิโกลอฆิอา

ส่วนตำแหน่งกลางคำให้แบ่งพยางค์ตามปกติ คือ พยัญชนะ s เป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ถัดไป เช่น autopsia = เอาตอปเซีย

๔. เครื่องหมายทัณฑฆาตใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

๔.๑ คำที่มีรูปพยัญชนะ r หลังสระ ให้ใส่ ร์ และใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับไว้ เช่น

Marta = มาร์ตา

Córdoba = กอร์โดบา

virgen = บีร์เชน

๔.๒ คำที่มีเสียงสระประสม [ei] กำหนดให้ทับศัพท์เป็น -เอย์ เช่น

rey = เรย์

peine = เปย์เน

veinte = เบย์นเต

๔.๓ คำที่มีรูปพยัญชนะ x อยู่ท้ายคำ ซึ่งออกเสียงเป็น [ks] กำหนดให้ทับศัพท์เป็น กซ์ เช่น

tórax = โตรักซ์

๔.๔ ในการทับศัพท์พยัญชนะบางตัว เช่น s y z เมื่อตามหลังสระบางตัว เช่น e i ไม่สามารถออกเสียงตามระบบเสียงภาษาไทยได้ จึงให้ใส่เครื่องหมายที่ฉพาะกำกับไว้ เช่น

sois = ซอยส์

buey = บูเอย์

ruiz = รุยซ์

๕. สระที่เรียงกัน ๒ ตัว กำหนดหลักเกณฑ์การทับศัพท์ดังนี้

๕.๑ ถ้าเป็นสระเสียงเบาทั้งหมด ได้แก่ i และ u หรือเป็นสระเสียงเบาเรียงกับสระเสียงหนัก ได้แก่ a, e และ o ไม่ว่าจะสระเสียงหนักจะมีเครื่องหมายลงเสียงหนัก (´) หรือไม่ก็ตาม จะออกเสียงเป็นสระประสม กำหนดให้ทับศัพท์ดังนี้

๕.๑.๑ สระประสมที่ในภาษาไทยมีรูปสระประสม ให้ทับศัพท์เป็นสระประสม เช่น

ai	aire	=	ไอเร
au	pausa	=	เปาซา
áu	Jáuregui	=	ฆาเรกิ
ia	magia	=	มาเซีย
ía	Suría	=	ซูเรีย
ua	anual	=	อานวล
uá	Pizjuán	=	ปิซฆวน

๕.๑.๒ สระประสมที่ในภาษาไทยไม่มีรูปสระประสม แต่สามารถใช้ตัวสะกด ย หรือ ว ถ้ายเสียงได้ใกล้เคียง ให้ทับศัพท์เป็นสระมี ย หรือ ว สะกด เช่น

iu	viuda	=	บิวดา
ui	Ruiz	=	รุยซ์
oi	hoy	=	ออย
eu	Europa	=	เอวโรปา
éu	Bernabéu	=	เบิร์นาเบว

๕.๑.๓ สระประสมที่ในภาษาไทยไม่มีรูปสระประสม ให้ทับศัพท์แยกเสียงกัน เช่น

ie	cielo	=	ซีเอโล
io	vicio	=	บิซิโอ
ue	punte	=	ปูเอนเต
uo	continuo	=	กอนตินูโอ

๕.๒ ถ้ารูปสระที่เรียงกันเป็นสระเสียงเบาที่มีเครื่องหมายลงเสียงหนัก (´) กำกับอยู่ จะออกเสียงแยกกัน ให้ทับศัพท์แยกเสียงกัน เช่น

aú	Raúl	=	ราอูล
eí	leído	=	เลอีโด
ía	secretaría	=	เซเกรตารีอา

oí	oído	=	โออีโด
úa	púa	=	ปูอา
uí	huí	=	ฮูอี

๕.๓ ถ้าเป็นสระเสียงหนักเรียงกัน ไม่ว่าจะมีความหมายลงเสียงหนัก (´) หรือไม่ก็ตาม ให้ทับศัพท์ แยกเสียงกัน เช่น

aa	Saavedra	=	ซาอาเบดรา
ae	aeropuerto	=	อาเอโรปุเอร์โต
ao	cacao	=	กาคาโอ
ea	Beatriz	=	เบอาทริซ
ee	lee	=	เลเอ
eo	leonor	=	เลโอนอร์
oa	boa	=	โบอา
oe	oeste	=	โอเอสเต
oo	Feijoo	=	เฟย์โฆโอ
aé	aéreo	=	อาเอเรโอ
éa	océano	=	โอเซอาโน
oá	coágulo	=	โกอากูโล

๖. สระประสมสามเสียง (triptongo) มักพบในรูปกริยาที่กระจายแล้วเช่น averiguáis, iríais, amortiguáis, acariciéis ซึ่งโดยปรกติไม่จำเป็นต้องทับศัพท์ จึงมีได้ตั้งหลักเกณฑ์สำหรับสระประสมสามเสียง

๗. หน่วยเสียงกัก [b], [d], [g] ซึ่งมีหน่วยเสียงย่อยเป็นเสียงเสียดแทรก [β], [ð], [χ] (หรือบางตำราใช้ [b], [d], [g]) ให้ทับศัพท์เป็นเสียงเดียวกันคือ “บ”, “ด” และ “ก” ตามลำดับ

๘. การเขียนคำทับศัพท์ชื่อเฉพาะที่ประกอบด้วยคำหลายคำมีหลักเกณฑ์ดังนี้

๘.๑ คำทับศัพท์ที่เป็นชื่อตัวและนามสกุล ให้เขียนแยกคำตามการเขียนในภาษาสเปน เช่น

Juan Carlos Ferrero	=	ฆวน การ์โลส เฟร์เรโร
Óscar de la Hoya	=	โอสการ์ เด ลา โอยา
Alfonso de Valdés	=	อัลฟอนโซ เด บัลเดส
Samuel Gil y Gaya	=	ซามูเอล กิล อี กายา
Isabel Ramos-García	=	อิซาเบล ราโมส-การ์ซิอา

คำทับศัพท์ที่เป็นชื่อตัวและตามด้วยฉายานาม ให้เขียนแยกคำตามการเขียนในภาษาสเปน เช่น

Isabel la Católica	=	อิซาเบล ลา คาโตลิกา
Pedro el Cruel	=	เปโดร เอล กรูเอล
Miguel Báez “El Litri”	=	มิเกล บาเอซ “เอล ลิทรี”

๘.๒ คำทับศัพท์ที่เป็นคำนำหน้าชื่อตัวหรือนามสกุล ให้เขียนคำทับศัพท์ที่เป็นคำนำหน้านั้นติดกับชื่อตัวหรือนามสกุล เช่น

Don Juan de Borbón	=	ดอนฆวน เด บอร์บอน
Doña Letizia Ortiz	=	ดอนญญาเลติเซีย ออร์ตีซ
Señor García	=	เซญญอร์การ์ซิอา
Señora López	=	เซญญอราโลเปซ

คำทับศัพท์ที่เป็นตำแหน่ง ยศ หรือบรรดาศักดิ์ซึ่งตามด้วยชื่อตัวหรือนามสกุล ให้เขียนคำทับศัพท์ที่เป็นตำแหน่ง ยศ หรือบรรดาศักดิ์นั้นติดกับชื่อตัวหรือนามสกุล เช่น

Baronesa Thyssen = บารอนซาติสเซน

คำทับศัพท์ที่เป็นตำแหน่ง ยศ หรือบรรดาศักดิ์ซึ่งตามด้วยคำที่ไม่ใช่ชื่อตัวหรือนามสกุล ให้เขียนแยกคำตามการเขียนในภาษาสเปน เช่น

Conde de Barcelona = กอนเต เด บาร์เซโลนา

Duquesa de Alba = ดูเกซา เด อัลบา

๘.๓ คำทับศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะอื่น ๆ ให้เขียนแยกคำตามการเขียนในภาษาสเปน เช่น

El Juli = เอล จูลี (ฉายานักสู้วัว)

La Faraona = ลา ฟาราโอนา (ฉายานักรื่อง)

El Prado = เอล ปราโด (ชื่อพิพิธภัณฑ์)

La Razón = ลา ราซอน (ชื่อหนังสือพิมพ์)

La Mancha = ลา มันชา (ชื่อแคว้น)

Jerez de la Frontera = เจเรซ เด ลา ฟรอนเตรา (ชื่อเมือง)

๙. พยัญชนะ h ที่นำหน้าสระจะไม่ออกเสียง ในคำทับศัพท์ให้ใช้สระที่มี o เป็นท่อน เช่น

ahumar = อาอุมาร์

Anahí = อานาฮี

Hugo = ฮูโก

prohibir = โปรฮิบีร์

nihilismo = นิฮิลิสโม

๑๐. คำบอกชื่อสถานที่ เช่น ชื่อถนน ชื่อเมือง ชื่อหมู่เกาะ ให้เขียนได้ ๒ แบบโดยทับศัพท์หรือแปลก็ได้ เช่น

Islas Baleares = อิสลัส บาเลอาเรส, หมู่เกาะบาเลอาเรส

๑๑. คำที่มีเครื่องหมายยัติภังค์ (hyphen) ให้ทับศัพท์โดยคงเครื่องหมายไว้ตามภาษาสเปน เช่น

Castilla-La Mancha = กัสติยา-ลา มันชา

๑๒. ตัวอักษรที่ใช้เขียนคำย่อให้เขียนเป็นภาษาไทยดังนี้

A = อา

B = เบ

C = เซ

D = เด

E = เอ

F = เอฟ

G = เจ

H = ฮาเซ

I = อี

J = โฆตา

K = กา

L = เล

LL = เอเย

M = เอเม

N = เอเน

Ñ = เอญญ

O = โอ

P = เป

Q = กู

R = เอเร

S = เอส

T = เต

U = อู

V = อูเบ

W = อูเบโตเบล

X = เอกิส

Y = อีกริเอกา

Z = เซตา

ตารางเทียบพยัญชนะภาษาสเปน

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
b-	b	บ	bomba blanco bravo	บอมบา บลังโก บราโบ
-b- -b	β ^๑	บ	Arabia abnegado	อาราเบีย อับเนกาโด
c- -c c+a c+o c+u c+e c+i c+i	k θ	ก ช	clima crema acción casa kiosco cubano cenicero cigarrillo precio	กlima เกรมา อักซิออน กาซา กioskโก กูบานโน เซนนิเซโร ชิการริโย เปรซิโอ
ch- -ch-	tʃ	ช	chico muchacho	ชิโก มุชาโช
d- -d- -d- -d	d ð ^๒	ด ด	dato drama sueldo dedo facultad	ดาโต ดรามมา ซูเอลโด เดโด ฟาкулตัต
f- -f	f	ฟ	fotografía Afganistán	โฟโตกราฟิอา อัฟกานิสตัน
g+a g+o g+u	g ^๓	ก	gala goma gusano	กาลา โกมา กูซานโน

^๑ ตำราบางเล่มใช้รูปสัทอักษร b

^๒ ตำราบางเล่มใช้รูปสัทอักษร d

^๓ ตำราบางเล่มใช้รูปสัทอักษร g

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
-g+a- -g+o -g+u-	ɣg	ก	papagayo largo laguna	ปาปากาโย ลาร์โก ลากูนา
g+e -g+e g+i	x ^๑	ฆ	generoso Jorge giba	เจนเนโรโซ ฆอร์เฆ ฆิบา
gu+e gu+i	g	ก	guerra guitarra	เกร์รา กีตาร์รา
gü- -gü-	gw	กว	güisqui Sigüenza	กวิสกี ซิเกวนซา
h	-	อ	ahumar Anahí Hugo nihilismo prohibir	อาอุมาร์ อานาฮี อูโก นิฮิลิสโม โพรฮิบีร์
j- -j	x ^๑	ฆ	jamón José Juan juguete reloj	ฆามอน โฆเซ ฆวน ฆูเกเต เรลอฆ
k- ^๒	k	ก	kárate kilo koala	การาเต กิโล โกอาลา
l- -l- -l	l	ล	local elefante sal	โลคัล เอเลฟันเต ซัล

^๑ ถ้าเป็นสเปนในลาตินอเมริกา ให้ทับศัพท์เป็น ฮ

^๒ ส่วนใหญ่เป็นคำยืม

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
ll- -ll-	ʎ ^๑	ย	llave caballo	ยาเบ กาบาโย
m- -m- -m	m	ม	madre comunidad campamento	มาเตร โกมุนิดัด กัมปาเมนโต
n- -n- -n- -n	n	น	natural manera renta pan	นาตุรัล มานเระ เรนต์ ปัง
ñ- -ñ- (เมื่ออยู่กลางคำ)	ɲ ɲ	ญ ญญ	ñandú niño	ญันดู นิญโญ
n+ca, co, cu n+ce, ci	ɲ n	ง+ก น+ช	blanca banco concurso francés Francisco	บลังกา บังโก กองกูร์โซ ฟรันเชส ฟรันซิสโก
n+ge, gi n+ga, go, gu	ɲ	ง+ฆ ง+ก	ángel anginas hangar bingo ángulo	อังฆเอล อังฆินัส ฮังการ์ บิงโก อังกุโล
n+j	ɲ	ง+ฆ	berenjena granja monje	เบเรงฆเญา กรังฆา มงฆเ
p-	p	ป	palabra planta prado	ปาลาบรา ปลันตา ปราโด

^๑ ตำราบางเล่มใช้รูปสัทอักษร ɲ

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
-p- -p	p	ป	espinaca expresar captar	เอสปีนาคา เอซเปรซาร์ กัปตาร์
qu+e qu+i	k	ก	que quilo	เก กิโล
-r- r- -r- -r	r r̄	ร	cero Rosa alrededor Enrique Israel flor Mar	เซโร โรซา อัลเรเดดอร์ เอนริเก อิสราเอล ฟลอร์ มาร์
s- -s- -s	s s	ซ ส	sobre esencia jamás	โซเบอร์ เอเซนเซีย ฆามัส
t- -t- -t	t	ต	Toledo tres extra fruta Atlántico	โตเลโด เตรส เอซตรา ฟรุตา ออตลันติโก
v- -v-	b β	บ บ	visado obvio Oviedo	บิซาโด โอบบิโอ โอบิโอโต
x- -x- (เมื่อตามด้วย พยัญชนะ) -x- (เมื่ออยู่ระหว่าง สระ) -x (เมื่ออยู่ท้ายคำ)	s s ^๑ ks ks	ซ ซ กซ กซ์	xilófono exportar exagerar tórax	ซิลโฝโน เอซปอร์ตาร์ เอกซาเซราร์ โตรักซ์

^๑ ในพจนานุกรมบางเล่มอาจพบรูปสัทอักษร k^s แต่ตามหลักเกณฑ์ของ Real Academia Española (RAE) ไม่ออกเสียง k

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
y- ^๑ -y-	y	ย	yogur yoyo	โยгур์ โยโย
z- -z- -z	θ	ซ	zapato zumo cazo paz	ซาปาโต ซูโม กาโซ ปัส

---

^๑ y เมื่ออยู่โดด ๆ แปลว่า “และ” ทับศัพท์ว่า อี เวลาเขียนให้เขียนแยก เช่น Samuel Gil y Gaya = ซามูเอล ฆิล อี กายา

ตารางเทียบสระเดี่ยวภาษาสเปน

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
a (เมื่อเป็นพยางค์ปิด)	a	๓	alma apto sandía	อัลมา อัปโต ซันดีอา
a (เมื่อเป็นพยางค์เปิดหรือ ตามด้วย r)	a	-า	aro amar Alcalá Ávila	อาโร อามาร์ อัลกาลา อาบิลา
e	e	เ-	celta comer Edmundo embajada Enrique Estrada López perro Tenerife Écija Rubén	เซลตา โกเมอร์ เอดมุนโด เอมบาฆาดา เอนริเก เอสตราดา โลเปซ เปร์โร เตเนริเฟ เอซิฆา รูเบน
i í	i	ิ	bicicleta bizcocho imposible Juani vínculo Martín	บิซิเกลตา บิซโกโช อิมโปซิเบล ฆัวนิ บิงกูโล มาร์ติน
i (เมื่อเป็นพยางค์ปิดที่ตาม ด้วย r)	i	ิ	batir	บาตีร์
í (เมื่อเป็นพยางค์ปิดที่ตาม ด้วย r)	i	ิ	círculo	ซีร์กูโล

* ยกเว้นคำว่า San ที่แปลว่า นักบุญ ที่ปรากฏในชื่อเฉพาะต่าง ๆ ซึ่งออกเสียงยาว ทับศัพท์เป็น ซาน เช่น San José = ซานโฮเซ

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
í (เมื่อเป็นพยางค์เปิดที่อยู่ ท้ายคำและเน้นเสียง)	i	ี	jabalí	ฆาบาลี
o (เมื่อเป็นพยางค์เปิดหรือ ตามด้วย l, s, z)	o	โ-	amo arroz Carlos sol	อาโม อาโรซ การ์โลส โซล
o	อ	-อ	amor Begoña comprar concepción Góngora occidente reloj Torre Calderón Gijón	อามอร์ เบกอนญา กอมปราร์ คอนเซปช็อน กองโกรา ออกซิเดนเต เรลอฆ ตอร์เร กัลเดรอน ฆิฆอน
ó				
u (เมื่อเป็นพยางค์ปิด)	u	ู	legumbre	เลกุมเบร
ú			Jesús Irún músculo	ฆะซุส อิรุน มุสกุโล
u (เมื่อเป็นพยางค์เปิดหรือ ตามด้วย r)	u	ุ	luna Murcia turrón	ลูน่า มูร์เซีย ตูร์รอน
y ^๑	i	ี	Caty Myriam Vicky	กาตี มิเรียม วิกกี

^๑ y เมื่ออยู่โดด ๆ แปลว่า “และ” ทับศัพท์ว่า อี เวลาเขียนให้เขียนแยก เช่น Samuel Gil y Gaya = ซามูเอล ฆิล อี กายายา

ตารางเทียบสระเรียงภาษาสเปน

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
aa	aa	-อาา	Saavedra	ซาอาเบตรา
ae	ae	-าเอ	aeropuerto	อาเอโรปุเอร์โต
ao	ao	-าโอ	cacao	กาคาโอ
ea	ea	เ-อา	Beatriz	เบอาตริซ
ee	ee	เ-เอ	lee	เลเอ
eo	eo	เ-โอ	leo	เลโอ
oa	oa	โ-อา	boa	โบอา
oe	oe	โ-เอ	oeste	โอเอสเต
oo	oo	โ-โอ	Feijoo	เฟย์โฆโอ
aé	ae	-าเอ	aéreo	อาเอเรโอ
ái	ai	-าอี	ahí	ฮาอี
aú	au	-าอุ	Raúl	ราอุล
éa	ea	เ-อา	océano	โอเซอาโน
eí	ei	เ-อี	leído	เลอีโด
ía	ia	เ-อา	sandía	ซันดีอา
íe	ie	เ-เอ	confite	คอนฟิเอ
ié	ie	เ-เอ	miércoles	มิเอร์โกเลส
oá	oa	โ-อา	coágulo	โกอากูโล
oí	oi	โ-อี	órdo	โออีโด
úa	ua	อู-อา	continúa	กอนตินูอา
uí	ui	อู-อี	huí	ฮูอี
úo	uo	อู-โอ	continúo	กอนตินูโอ

ตารางเทียบสระประสมภาษาสเปน

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
ai	<u>ai</u>	ไ-	aire paisaje	ไอเร ไปซาเซ
ay			hay	ไอ
au	<u>au</u>	เ-า	Augusto pausa	เอากุสโต เปาซา
áu	<u>au</u>	เ-า	Jáuregui	เฮาเรกิ
ei	<u>ei</u>	เ-ย	peinar veinte	เปย์นาร์ เบย์นเต
ey			rey	เรย์
eu	<u>eu</u>	เ-ว	Europa reunión seudónimo	เอวโรปา เรวนิออน เซวโดนิโม
éu	<u>eu</u>	เ-ว	Bernabéu	เบิร์นาเบว
ia	<u>ia</u>	เ-ีย	desafiado magia viajar Canarias fiambre	เดชาเฟียด มาเจีย เปียฆาร์ กานาเรียส เฟียมเบร
ía	<u>ia</u>	เ-ีย	Suriá	ซูเรีย
ie	<u>ie</u>	เ-เ	nieve siente siesta vierte	นีเเบ ซีเอนเต ซีเอสตา บีเอร์เต
io (เมื่อเป็นพยางค์เปิด หรือตามด้วย l, s, z)	<u>io</u>	เ-โอ	vicio violeta dios Oriol	บิซิโอ บิโอเลตา ดีโอส โอริโอล
io	<u>io</u>	เ-ออ	biombo camión prior	บิโออมโบ กามิออน ปรืออร์

อักษรโรมัน	สัทอักษร	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
iu (เมื่อเป็นพยางค์เปิด)	<u>iu</u>	-ิว	ciudad	ซิวดัด
iu (เมื่อเป็นพยางค์ปิด)	<u>iu</u>	-อิอุ ^๑	triunfar	ตริอุนฟาร์
oi oy	<u>oi</u>	-อย	paranoico sois Rajoy	ปารานอยโก ซอยส์ ราฆอย
ou	<u>ou</u>	-โ-ว	Ourense Souza	โอร์เรนเซ โซว์ซา
ua	<u>ua</u>	-ัว	cuantas guarda paraguas	กวนตัส กัวร์ดา ปารากวาส
uá	<u>ua</u>	-ัว	Pizjuán	ปิซฆวน
ue	<u>ue</u>	-ูเอ	Consuelo pueblo buey	คอนซูเอโล ปูเอโบล บูเอย์
ui	<u>ui</u>	-ุย	cuidar ruido	กูดาร์ รุยโด
uo	<u>uo</u>	-ูโอ	mutuo	มูตูโอ

^๑ สระประสม iu เมื่อเป็นพยางค์เปิด กำหนดให้ทับศัพท์เป็น -ิว แต่เมื่อเป็นพยางค์ปิด ในภาษาไทยไม่สามารถซ้อน
รูปพยัญชนะสะกดได้ จึงกำหนดให้ทับศัพท์เป็น -อิอุ

หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาญี่ปุ่น

๑. การทับศัพท์ภาษาญี่ปุ่นตามหลักเกณฑ์นี้เป็นการถ่ายเสียงภาษาญี่ปุ่นที่เขียนด้วยอักษรโรมันเท่าที่อักษรโรมันจะแสดงได้ โดยถ่ายเสียงสระและเสียงพยัญชนะตามที่ออกเสียงในภาษาญี่ปุ่นมาตรฐานหรือภาษาโตเกียว และมีตารางเทียบสระ พยัญชนะ แสดงไว้

อย่างไรก็ตาม ในภาษาญี่ปุ่นมีการเน้นเสียงซึ่งอาจทำให้เสียงหรือความหมายเปลี่ยนไปบ้าง การเน้นเสียงนั้นสามารถตรวจสอบได้ในพจนานุกรมที่แสดงเครื่องหมายกำกับไว้ นอกจากนี้ยังอาจมีการลดเสียงบางเสียง แต่ในหลักเกณฑ์นี้ไม่ได้นำเรื่องการเน้นเสียงและการลดเสียงมาพิจารณา

๒. การทับศัพท์ภาษาญี่ปุ่นตามหลักเกณฑ์นี้พยายามเขียนให้ใกล้เคียงกับเสียงในภาษาญี่ปุ่นเท่าที่อักษรวิธีไทยจะเอื้ออำนวยและรองรับได้ ในกรณีที่ภาษาญี่ปุ่นออกเสียงเป็น ๒ แบบ ก็ให้ใช้ได้ทั้ง ๒ แบบ เช่น Nippon = นิปปน, นิปปง ในกรณีที่ไม่สามารถใช้อักษรวิธีไทยเขียนได้ ก็จะเลือกตัวอักษรที่อ่านง่ายเขียนง่าย เช่น tsu = สึ

๓. ระบบการเขียนภาษาญี่ปุ่นโดยใช้อักษรโรมันเพื่อให้ชาวต่างชาติสามารถอ่านได้มีหลายระบบ หลักเกณฑ์นี้ใช้ระบบ Hepburn เป็นหลัก เนื่องจากเป็นระบบเขียนที่ใกล้เคียงกับเสียงมากที่สุด และเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้ระบบอื่น จึงได้นำอักษรโรมันที่ถอดตามระบบอื่นมาใส่ไว้ในตารางด้วยโดยเรียงตามลำดับอักษร

อักษรโรมันระบบ Hepburn เป็นอักษรโรมันที่ใช้เขียนภาษาญี่ปุ่นระบบหนึ่งซึ่งเน้นเสียงเป็นหลักเริ่มใช้ช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ ในสมัยเมจิ เป็นระบบการเขียนซึ่งแพทย์และนักสอนศาสนาชาวอเมริกันชื่อ James Curtis Hepburn (๑๘๑๕-๑๘๙๑) ริเริ่มคิดขึ้นและใช้ในการจัดทำพจนานุกรมญี่ปุ่น-อังกฤษ อังกฤษ-ญี่ปุ่น เป็นระบบที่ได้รับการยอมรับและใช้กันแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

(ดูตารางอักษรโรมันระบบ Hepburn ที่ภาคผนวก)

๔. สระเดี่ยวสั้นในภาษาญี่ปุ่นมี ๕ เสียง ซึ่งแสดงด้วยอักษรโรมันดังนี้ a i u e และ o การออกเสียงสระสั้นโดยปกติไม่ปิดเส้นเสียงข้างท้าย ยกเว้นกรณีที่อยู่ในตำแหน่งท้ายคำจะออกเสียงโดยปิดเส้นเสียงเล็กน้อย ซึ่งทำให้มีลักษณะคล้ายกับเสียงสระสั้นท้ายคำในภาษาไทยอย่างคำว่า กระ^{ทะ} กะ^{ทิ} ในการทับศัพท์กำหนดดังนี้

๔.๑ สระเดี่ยวสั้นในพยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด ทับศัพท์เป็นสระเสียงยาว เช่น

yama = ยามะ

ocha = โอจะ

ยกเว้นสระ i ทับศัพท์เป็นสระเสียงสั้นในทุกตำแหน่ง เช่น

wasabi = วาซาบิ

Miki = มิกิ

๔.๒ สระเดี่ยวสั้นในพยางค์ท้ายคำ ทับศัพท์เป็นสระเสียงสั้น เช่น

Tanaka = ทานากะ

fune = ฟุเนะ

๔.๓ สระเดี่ยวสั้นในพยางค์ที่มีตัวสะกด ได้แก่ k, m, n, p, s, t ทับศัพท์เป็นสระเสียงสั้น เช่น

gakkō = กักโก

samma = ซัมมะ

hontō = ฮอนโต

Nippon = นิปปน, นิปปง

zasshi = ซัสชิ

itchi = อิตจิ

๕. สระเดี่ยวยาวในภาษาญี่ปุ่นมี ๕ เสียง ออกเสียงยาวประมาณ ๒ เท่าของสระเสียงสั้น แสดงด้วยอักษรโรมันตามระบบ Hepburn ดังนี้ **ā ī ū ē** และ **ō** ในการทับศัพท์กำหนดให้ใช้สระเสียงยาวทุกตำแหน่ง เช่น

ok**ā**san = โอกาซัน, โอกาซัง

oish**ī** = โออิชิ

jū**ū**ō = จูโย

on**ē**san = โอนะซัน, โอนะซัง

say**ō**nara = ซาโยนาระ

ในการใช้ทั่วไปเช่นในสื่อมวลชน สระเดี่ยวยาวอาจพบรูปสระตัวเดียวคือ a i u e o เช่น ชื่อนายกรัฐมนตรี Shinz**ō** Abe มักพบรูปเขียนเป็น Shinzo Abe ชื่อเมือง T**ō**ky**ō** มักพบรูปเขียนเป็น Tokyo

อย่างไรก็ตาม ในการเขียนภาษาญี่ปุ่นใช้อักษรโรมันด้วยระบบอื่น สระเดี่ยวยาวอาจพบรูปอื่น ดังนี้ aa ii uu ee ei oo ou และ oh เช่น

oka**aa**san = โอกาซัน, โอกาซัง

oishi**ii** = โออิชิ

juu**uu**yoo = จูโย

one**ee**san = โอนะซัน, โอนะซัง

sense**ei** = เซ็นเซ

say**oo**nara = ซาโยนาระ

koushi = โคชิ (ขงจื่อ)

Ohno = โอโนะ

สระ ๒ ตัวเรียงต่อกันในบางคำอาจแสดงเป็นคนละคำกัน กรณีเช่นนี้ให้ทับศัพท์แยกเป็นแบบสระเดี่ยวสั้น หากมีข้อสงสัยให้สอบถามผู้รู้หรือค้นหาในพจนานุกรม เช่น ^{こうし}子牛 koushi (ko-ushi) = โคอุชิ (ลูกวัว) ^{けいと}毛糸 keito (ke-ito) = เคอิโตะ (ด้ายขนสัตว์) ^{いし}石井 Ishii (Ishi-i) = อิชิอิ (ชื่อสกุล)

๖. กรณีที่สระต่างกันเรียงติดต่อกัน ๒ เสียงขึ้นไป ให้เขียนทับศัพท์เรียงกัน เช่น kao = คาโอะ ยกเว้นสระ ai ให้ใช้ ไ- เช่น haiku = ไฮกุ

๗. ในภาษาญี่ปุ่นพยัญชนะ ch k p และ t เมื่ออยู่ในตำแหน่งต้นคำ จะเป็นเสียงพ่นลม (aspirated) แต่เมื่ออยู่ในตำแหน่งอื่น ๆ จะเป็นเสียงแบบไม่พ่นลมหรือพ่นลมค่อนข้างเบา จึงกำหนดให้ทับศัพท์ดังนี้

ตำแหน่งต้นคำ	ตำแหน่งอื่น
ch = ช	ch = จ
k = ค	k = ก
p = พ	p = ป
t = ท	t = ต

๘. พยัญชนะซึ่งเขียนด้วยอักษรโรมันระบบ Hepburn ในภาษาญี่ปุ่นเป็นอักษร f เป็นพยัญชนะเสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง เกิดระหว่างริมฝีปากบนกับริมฝีปากล่าง [f] ซึ่งไม่มีในภาษาไทย กำหนดให้ทับศัพท์เป็น ฟ เช่น Fuji = ฟุจิ Fukuoka = ฟูกูโอกะ

๙. พยัญชนะ g เมื่ออยู่ในตำแหน่งต้นคำ ออกเสียงคล้าย ก ให้เขียนทับศัพท์ด้วย ก เมื่ออยู่ในตำแหน่งอื่น ๆ ออกเสียงคล้าย ง ให้เขียนทับศัพท์ด้วย ง แต่เนื่องจากผู้พูดภาษาญี่ปุ่นบางกลุ่มมักออกเสียงคล้าย ก ในตำแหน่งอื่น

นอกจากตำแหน่งต้นคำ จึงให้ทับศัพท์เป็น ก ทุกตำแหน่งได้ด้วย เช่น arigatō = อาริงาโต, อาริกาโต gogo = โโกโงะ, โโกโงะ

๑๐. พยัญชนะ j ในภาษาญี่ปุ่น เมื่ออยู่ในตำแหน่งต้นคำเป็นเสียงพยัญชนะกักเสียดแทรก ก้อง เกิดที่ตำแหน่งลิ้นส่วนหน้ากับหลังปุ่มเหงือก เมื่ออยู่กลางคำบางครั้งเป็นเสียงเสียดแทรก ทั้ง ๒ เสียงนี้เป็นเสียงซึ่งไม่มีในภาษาไทย ให้เขียนทับศัพท์ด้วย จ เช่น kaji = คาจิ

๑๑. พยัญชนะนาสิก n มีหลักเกณฑ์การทับศัพท์ดังนี้

๑๑.๑ ในกรณีที่อยู่ต้นคำหรือต้นพยางค์ ออกเสียงใกล้เคียงกับ น ให้ทับศัพท์เป็น น เช่น

Narita = นาริตะ

kuni = คูนิ

๑๑.๒ ในกรณีที่อยู่ท้ายคำหรือตามด้วยพยางค์ที่ขึ้นต้นด้วยสระ ปรกติดอกเสียงเป็นเสียงนาสิก ก้อง ที่ตำแหน่งโคนลิ้นกับลิ้นไก่ ซึ่งค่อนข้างใกล้เคียงกับ ง แต่บางครั้งเมื่อต้องการปิดคำ ผู้พูดภาษาญี่ปุ่นก็ออกเสียงเป็น น จึงให้ทับศัพท์เป็น น ได้ด้วย ทั้งนี้ผู้ใช้สามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม เช่น

Jōmon = โจมน, โจมง

bon'odori = บอนโอดริ, บงโอดริ

๑๑.๓ ในกรณีที่อยู่ท้ายพยางค์ ส่วนใหญ่มีการกลมกลืนเสียง (assimilation) ไปตามฐานกรณ์ (articulator) ของพยัญชนะที่ตามมา มีหลักเกณฑ์การทับศัพท์ดังนี้

- ในตำแหน่งท้ายพยางค์ที่ตามด้วย ch, d, j, n, r, s, sh, t, z ออกเสียงใกล้เคียงกับ น ให้ทับศัพท์เป็น น เช่น

minchō = มินโจ

Endō = เอ็นโด

jinja = จินจา

konnichiwa = คอนนิจิวะ

renraku = เร็นรากุ

shinsai = ชินไซ

manshū = มันชู

hontō = ฮอนโต

jinzai = จินไซ

- ในตำแหน่งท้ายพยางค์ที่ตามด้วย g, h, k, w, y ออกเสียงใกล้เคียงกับ ง ให้ทับศัพท์เป็น ง เช่น

ringo = ริงโงะ, ริงโกะ

kokusanhin = โคกุซังฮิน, โคกุซังฮิง

ginkō = กิงโก

denwa = เด็งวะ

honya = ฮงยะ

๑๒. พยัญชนะ ts ในภาษาญี่ปุ่นเป็นพยัญชนะเสียงกักเสียดแทรก ไม่ก้อง เกิดที่ตำแหน่งปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก เป็นเสียงซึ่งไม่มีในภาษาไทย และพยัญชนะ ts นี้เกิดกับสระ u และ ū เท่านั้น กำหนดให้ทับศัพท์เป็นดังนี้

tsu ที่อยู่ต้นคำหรือตามหลังพยัญชนะ ทับศัพท์เป็น สึ เช่น

tsunami = สึนามิ

mittsu = มิตสึ

tsu ที่ตามหลังสระ ทับศัพท์เป็น ตสึ เช่น

mitsu = มิตสึ

tsū ที่อยู่ต้นคำหรือตามหลังพยัญชนะ ทับศัพท์เป็น ซือ เช่น

tsūyaku = ซือยากุ

ittsū = อิตซึ

tsū ที่ตามหลังสระ ทับศัพท์เป็น ตซึ เช่น

futsū = ฟุตซึ

๑๓. ชื่อกับชื่อสกุลของคนญี่ปุ่นที่เขียนด้วยอักษรโรมัน มักเขียนชื่อตัว เว้นวรรคและตามด้วยชื่อสกุล ในการทับศัพท์ให้เขียนไปตามนั้น เช่น

Ichirō SUZUKI   ทับศัพท์เป็น   อิจิโร ซูซูกิ

Takuya KIMURA   ทับศัพท์เป็น   ทากุยะ คิมูระ

ส่วนชื่อกับชื่อสกุลของคนญี่ปุ่นโดยปกติเขียนด้วยอักษรคันจิตัดกัน ไม่เว้นวรรค และเขียนชื่อสกุลมาก่อน แล้วจึงตามด้วยชื่อตัว หากทับศัพท์จากต้นฉบับภาษาญี่ปุ่น ให้สลับเขียนชื่อตัวขึ้นก่อน เว้นวรรคและตามด้วยชื่อสกุลตามรูปแบบการเขียนในภาษาไทย เช่น

すずき いちろう
鈴木一朗 (SUZUKI, Ichirō)   ทับศัพท์เป็น   อิจิโร ซูซูกิ

きむら たくや
木村拓哉 (KIMURA, Takuya)   ทับศัพท์เป็น   ทากุยะ คิมูระ

๑๔. คำนำหน้าชื่อหรือคำบอกประเภทวิสามานยนามในภาษาญี่ปุ่นโดยปกติจะวางไว้หลังชื่อ ซึ่งต่างกับภาษาไทย ในการทับศัพท์ให้แปลคำเหล่านั้นแล้วยกมาวางไว้ข้างหน้า เช่น

Tanakasan   ทับศัพท์เป็น   คุณทานากะ (san เป็นคำเรียกประกอบท้ายชื่อเพื่อแสดงความสุภาพ)

Aomoriken   ทับศัพท์เป็น   จังหวัดอาโอโมริ (ken แปลว่า จังหวัด)

Wasedadaigaku   ทับศัพท์เป็น   มหาวิทยาลัยวาเซดะ (daigaku แปลว่ามหาวิทยาลัย)

Risonaginkō   ทับศัพท์เป็น   ธนาคารริโซนะ (ginkō แปลว่า ธนาคาร)

คำบอกประเภทวิสามานยนามที่เป็นส่วนหนึ่งของชื่อเฉพาะ เช่น แม่น้ำ ภูเขา เกาะ ทะเลสาบ วัด ในการทับศัพท์ให้ทับศัพท์ชื่อเฉพาะนั้นทั้งหมดและอาจใส่คำแปลของคำบอกประเภทวิสามานยนามไว้ข้างหน้าด้วย เช่น

Arakawa   ทับศัพท์เป็น   แม่น้ำอารากาวะ (kawa แปลว่า แม่น้ำ)

Gassan   ทับศัพท์เป็น   ภูเขาเก็ซซัน, ภูเขาเก็ซซัง (san แปลว่า ภูเขา)

Kiyomizudera   ทับศัพท์เป็น   วัดคิโยมิซุเดระ (dera มาจาก tera แปลว่า วัด)

Kinkakuji   ทับศัพท์เป็น   วัดคิงกาคุจิ (ji แปลว่า วัด)

(ดูตารางคำนำหน้าชื่อและคำบอกประเภทวิสามานยนามที่ภาคผนวก)

๑๕. ในการเขียนภาษาญี่ปุ่นด้วยอักษรโรมันอาจมีการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ (-) เพื่อให้อ่านได้ง่ายขึ้น ในการทับศัพท์ให้เขียนติดกันโดยไม่ต้องใส่เครื่องหมายยัติภังค์ เช่น

Tanaka-san   ทับศัพท์เป็น   คุณทานากะ

Aomori-ken   ทับศัพท์เป็น   จังหวัดอาโอโมริ

Waseda-daigaku   ทับศัพท์เป็น   มหาวิทยาลัยวาเซดะ

Risona-ginkō   ทับศัพท์เป็น   ธนาคารริโซนะ

Kiyomizu-dera   ทับศัพท์เป็น   วัดคิโยมิซุเดระ

๑๖. คำย่อที่เขียนด้วยอักษรโรมัน ให้เขียนชื่อตัวอักษรนั้น ๆ ตามเสียงภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังนี้

A = เอ	B = บี	C = ซี	D = ดี
E = อี	F = เอฟ	G = จี	H = เอช
I = ไอ	J = เจ	K = เค	L = เอล
M = เอ็ม	N = เอ็น	O = โอ	P = พี
Q = คิว	R = อาร์	S = เอส	T = ที
U = ยู	V = วี	W = ดับเบิลยู	X = เอ็กซ์
Y = วาย	Z = ซี, เซด		

เช่น NHK = เอ็นเอชเค

JR = เจอาร์

อย่างไรก็ดี คนญี่ปุ่นอาจออกเสียงตัวอักษรเหล่านี้แตกต่างกับตารางข้างต้น

๑๗. คำที่ผู้ขึ้นจากตัวย่อ ซึ่งอ่านออกเสียงได้เหมือนคำคำหนึ่ง มิได้ออกเสียงเรียงตัวอักษรให้เขียนตามเสียงที่ออกและไม่ต้องใส่จุด เช่น

JASSO (Japan Student Services Organization) = จัสโซ

๑๘. คำที่รับมาจากภาษาญี่ปุ่นซึ่งมีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เช่น คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ชื่อประเทศ ดินแดน เขตการปกครองและเมืองหลวง ชื่อแร่และชื่อธาตุ ฯลฯ ให้ใช้ตามประกาศครั้งล่าสุด

๑๙. คำภาษาญี่ปุ่นที่รับมาใช้ในภาษาไทยเป็นเวลานาน และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้ว ให้ใช้ตามเดิม เช่น

โตเกียว (ตามหลักเกณฑ์นี้ทับศัพท์เป็น โทเกียว)

เกียวโต (ตามหลักเกณฑ์นี้ทับศัพท์เป็น เคียวโตะ)

ตารางเทียบพยัญชนะภาษาญี่ปุ่น

ตารางเทียบพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นนี้ใช้อักษรโรมันระบบ Hepburn เป็นหลัก แต่ผู้ใช้อาจพบอักษรโรมันระบบอื่นในตำราหรือเอกสารโบราณ จึงได้เทียบอักษรโรมันระบบอื่นไว้ ส่วนตัวอย่างที่ให้ใช้อักษรโรมันระบบ Hepburn

อักษรโรมันระบบ Hepburn	อักษรโรมันระบบอื่น	เงื่อนไข	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
b	-	-	บ	bon'odori obi	บนโอดริ, บงโอดริ โอบิ
ch	t+i, ty	ต้นคำ ตำแหน่งอื่น	ช จ	chīsai konnichiwa	ชีไซ คณิจิวะ
d	-	-	ด	denwa Edo	เด็นวะ เอโดะ
f	h+u	-	ฟ	fune Gifu	ฟูเนะ กิฟู
g	-	ต้นคำ ตำแหน่งอื่น ^๑	ก ง, ก	ginkō arigatō	กิงโก อาริงาโต, อาริกาโต
h	-	-	ฮ	hashi nihon	ฮาชิ นิฮน, นิฮง
j	d+i, dy, z+i, zy	-	จ	Jōmon kaji	โจมอน, โจมง คาจิ
k	-	ต้นคำ ตำแหน่งอื่น	ค ก	kao niku gakkō	คาโอะ นิกุ กักโก
m	n+b, m, p	-	ม	mado shimbun samma empitsu	มาโดะ ชิมบุน, ชิมบุง ซัมมะ เอ็มปิตสึ

^๑ ผู้พูดภาษาญี่ปุ่นบางกลุ่มมักออกเสียงคล้าย ก ทุกตำแหน่ง

อักษรโรมัน ระบบ Hepburn	อักษรโรมัน ระบบอื่น	เงื่อนไข	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
n	–	ต้นคำ ต้นพยางค์	น	Nagoya tsunami	นาโงยะ, นาโกยะ สึนามิ
	–	ตามด้วย ch, d, j, n, r, s, sh, t, z	น	minchō Endō jinja	มินโจ เอ็นโด จินจา
	–	ตามด้วย g, h ^๑ , k, w, y	ง	konnichiwa renraku shinsai manshū hontō jinzai	คินนิจิวะ เร็นรากุ ชินไซ มันชู ฮอนโต จินไซ
	–	ตามด้วย g, h ^๑ , k, w, y	ง	ringo kokusanhin ginkō denwa honya	ริงโงะ, ริงโกะ โคกุซังฮิน กิงโก เด็นวะ ฮองยะ
	–	ท้ายคำหรือตาม ด้วยสระ	น, ง	ichiban bon'odori	อิชิบัน, อิชิบัง บอนโอดริ, บงโอดริ
p	–	ต้นคำ ตำแหน่งอื่น	พ	pen	เพ็น, เพ็ง
			ป	tempura Nippon	เท็มปุระ นิปปน, นิปปง

^๑ ส่วนใหญ่เป็นคำยืม

อักษรโรมัน ระบบ Hepburn	อักษรโรมัน ระบบอื่น	เงื่อนไข	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
s	-	- ตามด้วย sh	ซ ช	sakana kissaten zasshi	ซากานะ คิชซาเต็น, คิชซาเต็ง ซัสชิ
sh	s+i, sy	-	ช	Shōwa sashimi	โชวะ ซาชิมิ
t	-	ต้นคำ ตำแหน่งอื่น	ท ต	te migite matcha kitte	เตะ มิจิเตะ, มิกิเตะ มัตตะ คิตเตะ
tsu	t+u	ต้นคำ ตามหลัง พยัญชนะ ตามหลังสระ	ส์ ส์ ตส์	tsunami mittsu mitsu	สึนามิ มิตส์ มิตส์
tsū	t+ū	ต้นคำ ตามหลัง พยัญชนะ ตามหลังสระ	ชื้อ ชื้อ ตชื้อ	tsūyaku ittsū futsū	ชื้อยากุ อิตชื้อ ฟุตชื้อ
w ^๑	-	-	ว	watashi Fujiwara	วาตาชิ ฟูจิวาระ
y	-	-	ย	yama Yayoi	ยามะ ยาโยอิ
z	d+u	-	ซ	zō mizu	โซ มิซู

^๑ ปัจจุบันในภาษาญี่ปุ่น w ตามด้วยสระ a เท่านั้น w ที่ตามด้วยสระอื่นปรากฏในคำที่เขียนแบบเก่า เช่น Iwo Jima
ปัจจุบันเขียน Iō Jima

ตารางเทียบสระภาษาญี่ปุ่น

อักษรโรมัน ระบบ Hepburn	อักษรโรมัน ระบบอื่น	เงื่อนไข	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
a	aa	ท้ายคำ	ะ	yama	ยามะ
ā		พยางค์ปิด	เ	gakkō	กักโก
ai ^๑		พยางค์เปิด	า	wasabi	วาซาบิ
e	ee	ท้ายคำ	ะ	fune	ฟุเนะ
ē		พยางค์ปิด	เ	denwa	เด็นวะ
ei ^๒		พยางค์เปิด	เ	eki	เอกิ
				onēsan, oneesan	โอนะซัน, โอนะซัง
i	ii ^๓		ิ	kaki	คากิ
ī			ี	kin	คิน, คิง
				oishiī, oishii	โออิชิ
o	wo	ท้ายคำ	โ	oto	โอะโตะ
ō	oo, ou, oh	พยางค์ปิด	โ	konnichiwa	คอนนิจิวะ
		พยางค์เปิด	โ	ocha	โอะจะ
			โ	sayōnara, sayoonara	ซาโยนาระ
				Sōseki, Souseki	โซเซกิ
				Ōno, Ohno	โอะโนะ
u ^๔	uu	ท้ายคำ	ุ	isu	อิซู
ū ^๕ ,		พยางค์ปิด	ุ	shimbun	ชิมบุน, ชิมบุง
		พยางค์เปิด	ู	Kabuki	คาบูกิ
			ู	jūyō, juuyoo	จูโย

^๑ คำที่มีสระ a และ i ในคำคนละคำที่มาอยู่ติดกัน จะออกเสียงแยกกัน ให้ทับศัพท์เป็น -าอิ เช่น 歯科医 shikai = ชิไกอิ

^๒ คำที่มีสระ e และ i ในคำคนละคำที่มาอยู่ติดกัน จะออกเสียงแยกกัน ให้ทับศัพท์เป็น เ-อิ เช่น 毛糸 keito = เคอิโตะ

^๓ คำที่มีสระ i และ i ในคำคนละคำที่มาอยู่ติดกัน จะออกเสียงแยกกัน ให้ทับศัพท์เป็น อิ-อิ เช่น 石井 ishii = อิชิอิ

^๔ u ที่ตามหลังพยัญชนะ ts กำหนดให้ทับศัพท์เป็นสระอู เช่น tsunami = สึนามิ

^๕ ū ที่ตามหลังพยัญชนะ ts กำหนดให้ทับศัพท์เป็นสระอูอิ เช่น tsūyaku = ซึอียากุ

ตารางเทียบพยัญชนะควบภาษาญี่ปุ่น

ตารางเทียบพยัญชนะควบภาษาญี่ปุ่นนี้ใช้อักษรโรมันระบบ Hepburn เป็นหลัก มีพยัญชนะที่ควบกับเสียง y ได้แก่ b, g, h, k, m, n, p, r เป็น by-, gy-, hy-, ky-, my-,ny-, py-, ry- ประสมกับสระได้ ๓ เสียงคือ a o u ในภาษาไทยไม่สามารถเขียนให้ตรงกับเสียงดังกล่าว จึงอนุโลมให้ทับศัพท์โดยใช้พยัญชนะต้นเดียวกับสระดังนี้

อักษรโรมันระบบ Hepburn	อักษรโรมันระบบอื่น	อักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์
-ya		เีย	hyaku kyakkan	เฮียกุ เคียกกัน, เคียกกัน
-yā	-yaa	เีย	kyā, kyaa	เคีย
-yo		เียว	ryokō hyotto ^๑	เรียวกุ เฮียวโตะ
-yō	-yoo, -you, -yoh	เียว	ryōri, ryoori, youri	เรียวริ
-yu ^๒		ิว	byuffe	บิวเฟะ
-yū	-yuu	ิว	kyūkō, kyuukoo	คิวโก

^๑ พยัญชนะควบในภาษาญี่ปุ่น -yo และ -yu กำหนดให้ทับศัพท์เป็นสระ เียว และิว หากมีพยัญชนะสะกดให้ตัดออก เนื่องจากมีพยัญชนะ ว สะกดอยู่แล้ว

^๒ -yu ไม่พบตัวอย่างคำศัพท์ในคำญี่ปุ่นแท้ มักพบในคำยืม

**หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษามลายู
ที่ใช้ในประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และบรูไนดารุสซาลาม**

๑. การทับศัพท์ภาษามลายูตามหลักเกณฑ์นี้ทับศัพท์ตามอักษรโรมัน โดยยึดการออกเสียง ๒ แบบคือ การออกเสียงตามรูปเขียน (Sebutan Baku) ใช้อักษรย่อว่า SB และการออกเสียงแบบที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน (Bahasa Melayu Percakapan) ใช้อักษรย่อว่า BMP ในตารางได้ให้ตัวอย่างไว้ทั้ง ๒ แบบ โดยใส่วงเล็บกำกับ เช่น suir = ซูอีร์ (SB), ซูเออร์ (BMP) ทั้งนี้ หากทั้ง ๒ แบบออกเสียงเหมือนกันก็จะไม่ใส่วงเล็บกำกับ

ในการทับศัพท์คำทั่วไปอาจทับศัพท์ได้ทั้ง ๒ แบบคือ SB และ BMP แต่การทับศัพท์คำวิสามานยนามควรทับศัพท์ตามแบบ SB

๒. หลักเกณฑ์นี้มีตารางเทียบอักษรโรมันกับตัวอักษรไทยที่ใช้ในการทับศัพท์ และมีตัวอย่างประกอบ

๓. คำที่ไทยรับมาใช้เป็นเวลานานจนเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้ว อาจใช้ต่อไปตามเดิมหรือใช้ตามหลักเกณฑ์นี้ ตัวอย่างในที่นี่ใส่คำทับศัพท์ตามหลักเกณฑ์และวงเล็บคำที่นิยมใช้มาแต่เดิมไว้ด้วย เช่น

Melaka	ทับศัพท์ว่า	เมอลากา (มะละกา)
Kedah	ทับศัพท์ว่า	เกอดะฮ์ (เคดาห์)

คำทับศัพท์ที่มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เช่น คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ชื่อประเทศ ดินแดนเขตการปกครองและเมืองหลวง ชื่อแร่และชื่อธาตุ ฯลฯ ให้ใช้ตามประกาศครั้งล่าสุด

๔. พยัญชนะในภาษามลายูหลายตัวไม่มีเสียงในภาษาไทย จำเป็นจะต้องเลือกอักษรไทยที่มีเสียงใกล้เคียง และหลายเสียงต้องใช้อักษรไทยตัวเดียวกันแทนเสียงพยัญชนะที่มีเสียงต่างกันในภาษามลายู ซึ่งอาจจะซ้ำกับเสียงพยัญชนะอื่น ดังนี้

k = ก	เช่น	Kelantan	=	เกอลันตัน (กลันตัน)	(ชื่อรัฐ)
g = ก	เช่น	Gombak	=	กมบัก (SB), กมบะก์ (BMP)	(ชื่อเขต)
c = จ	เช่น	Kancil	=	กันจิล	(ชื่อรุ่นรถ)
j = จ	เช่น	Masjid Jamek	=	มัสจิด จาเมะก์	(ชื่อสถานีรถไฟ)
s = ช	เช่น	Seremban	=	เซอริมบัน	(ชื่อเมือง)
z = ช	เช่น	Zahir	=	ซาฮีร์ (SB), ซาเฮร์ (BMP)	(ชื่อบุคคลชาย)
v = ว	เช่น	November	=	โนเว็มเบอร์	(พฤศจิกายน)
w = ว	เช่น	Wangsa Maju	=	วังซามาจู	(ชื่อเขต)

๕. พยัญชนะคู่ต่อไปนี้แทนเสียง ๑ เสียง กำหนดให้ทับศัพท์ด้วยอักษรไทยตัวเดียว ดังนี้

gh = ข	เช่น	Ghalib	=	ฆาลิบ	(ชื่อบุคคลชาย)
kh = ค	เช่น	Khadijah	=	คาดีจะฮ์	(ชื่อบุคคลหญิง)
ng = ง	เช่น	Sungai Wang	=	ซุงไวง์	(ชื่อเขต)
ny = ญ	เช่น	Nyonya	=	โนยญา	(ชื่อกลุ่มชาติพันธุ์)
sy = ช	เช่น	Syarifah	=	ซารีฟะฮ์	(ชื่อบุคคลหญิง)

๖. พยัญชนะ h และ r ที่เป็นพยัญชนะท้ายพยางค์ ภาษามลายูออกเสียงพยัญชนะตัวนั้นแต่ไม่ได้ออกเสียงเหมือนตัวสะกดในภาษาไทย ในการทับศัพท์ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับไว้ เพื่อแสดงว่าเป็นเสียงพยัญชนะท้ายของพยางค์ เช่น

h = ฮ์	เช่น	Sabah	=	ซาบะฮ์ (ซาบาห์)	(ชื่อรัฐ)
r = ร์	เช่น	Urdu	=	อูร์ดู	(ชื่อภาษา)

๗. พยัญชนะ k ตามระบบการออกเสียงภาษามลายูจากหนังสือ *Daftar Kata Bahasa Melayu (Rumi-Sebutan-Jawi)* ของ DBP (2008) กำหนดให้พยัญชนะ k ออกเสียงได้ ๔ แบบตามอักษรยาวี^๑ คือ

๑. ออกเสียงเป็น [k] ตามอักษรยาวี ก้าฟ (๒) เช่น kaki
๒. ออกเสียงเป็น [ʔ] ตามอักษรยาวี ฮัมชะฮ์ (๔) เช่น Datuk
๓. ออกเสียงเป็น [ŋ] ตามอักษรยาวี อัยน์ (๕) เช่น rakyat
๔. ออกเสียงเป็น [q] ตามอักษรยาวี ก้อฟ (๖) เช่น kadi

ในการทับศัพท์กำหนดให้พยัญชนะ k ทับศัพท์เป็น ก ในตำแหน่งพยัญชนะต้นและเมื่อตามหลังสระในพยางค์แรกและพยางค์กลาง เช่น

Kuala Krai	=	กัวลาไกร	(ชื่อเมือง, ชื่อเขต)
Akmal	=	อักมัล	(ชื่อบุคคล)
akram	=	อักรัม	(ชื่ออาหาร)
laksa	=	ลักซา	(ชื่ออาหาร)

ส่วนพยัญชนะ k ที่เป็นตัวสะกดในพยางค์ท้าย เมื่อออกเสียงแบบ SB ทับศัพท์เป็น ก และเมื่อออกเสียงแบบ BMP ทับศัพท์เป็น ก์ เช่น

Perak	=	เปรัก (SB), เประก์ (BMP)	(ชื่อรัฐ)
-------	---	--------------------------	-----------

๘. พยางค์ per ที่เป็นหน่วยคำเติมหน้า (prefix) ให้ทับศัพท์เป็น เปอร์ ถ้าตามด้วยสระ อาจทับศัพท์เป็น เปอร์ หรือ เปอ+ร+สระ เช่น

Persatuan Pengguna Islam Malaysia	=	เปอร์ชาตวน เปิงกูนา อิซลัม มาเลเชีย	(ชื่อสมาคม)
peranakan	=	เปอร์อานากัน, เปอรานากัน	(ชื่อกลุ่มคน)
Pusat Dialog Peradaban	=	พูซัต เดียลก เปอร์อาดาบัน, พูซัต เดียลก เปอรอาดาบัน	(ชื่อสถาบัน)
Peringgi	=	เปอร์อิงกี, เปริงกี	
Fakulti Perubatan	=	ฟากุลตี เปอร์อุบาตัน, ฟากุลตี เปอรูบาตัน	(คณะแพทยศาสตร์)
Perekonomian	=	เปอร์เอโกโนเมียน, เปอเรโกโนเมียน	(เรื่องเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์)
Perorangan	=	เปอร์โอรังัน, เปอโรรังัน	(เรื่องส่วนบุคคล)

๙. สระเดี่ยวในภาษามลายูมี ๕ รูป ๖ เสียง ได้แก่

- a ออกเสียงเป็น [a]
- e ออกเสียงเป็น [e] หรือ [ə]
- i ออกเสียงเป็น [i]
- o ออกเสียงเป็น [o]
- u ออกเสียงเป็น [u]

สระ e ที่ออกเสียง [ə] ซึ่งออกเสียงสั้นกว่าสระเออในภาษาไทย เมื่อทับศัพท์กำหนดให้ใช้สระเออ (ดูรายละเอียดในตารางเทียบสระเดี่ยวภาษามลายู)

^๑ ในที่นี้ใช้ตามที่คนไทยนิยม คำ Jawi หากทับศัพท์ตามหลักเกณฑ์นี้ใช้ว่า จาวี

๑๐. สระประสมในภาษามลายูมี ๓ เสียง คือ ai, au และ oi กำหนดให้ทับศัพท์เป็น สระ ไ-, -เ-า และ โ-ย ตามลำดับ เช่น

Kuala Krai	=	กัวลาไกร (ชื่อเมือง, ชื่อเขต)
Pulau Pinang	=	ปูเลาปีนัง (ชื่อรัฐ)
Sungoi	=	ซุงโงย (ชื่อหมู่บ้าน)
Jeram Toi	=	เจอรัมโตย (ชื่อสถานที่ท่องเที่ยว)

อย่างไรก็ตาม อาจมีบางคำที่ออกเสียงแบบสระเรียงได้ เช่น Naimah = นาอิมะฮ์ (ชื่อบุคคลหญิง) ทั้งนี้ คำใดจะออกเสียงแบบสระประสมหรือสระเรียงอาจขึ้นอยู่กับความหมายและที่มาของคำ เช่น ชื่อบุคคลหญิง Saudah = ซาอูดะฮ์ แปลว่า เป็นที่เคารพ Saudah = เซาเดฮ์ แปลว่า สุขสันต์, รื่นริง

ในกรณีที่มีพยัญชนะตามมา ภาษามลายูออกเสียงพยัญชนะตัวนั้นด้วย ในการทับศัพท์ให้ใส่เครื่องหมาย ทัณฑฆาตกำกับบนพยัญชนะที่ตามมานั้น เช่น

Universiti Sains Malaysia	=	อูนิเวอร์ซิตีไซนส์มาเลเซีย (SB), ยูนิเวอร์ซิตีไซนส์มาเลเซีย (BMP) (มหาวิทยาลัย)
Pematang Pauh	=	เปอมาตังเปาห์ (ชื่อเมือง)

๑๑. สระ ai และ au ที่ทับศัพท์โดยใช้สระ ไ- และสระ -เ-า ในภาษาไทยสระนั้นมีเสียงพยัญชนะท้ายแล้ว ๑ เสียงคือ เสียง ย และ ว ตามลำดับ หากมีพยัญชนะอื่นตามมาก็ให้ใส่เครื่องหมาย ทัณฑฆาตไว้บนพยัญชนะตัวนั้น เช่น

aib	=	ไอบ์ (นำอับอาย)
saing	=	ไซง์ (เพื่อน)
pelaut	=	เปอเลาต์ (ชาวทะเล)
jauh	=	เจาห์ (ไกล)

๑๒. สระที่เรียงกันหลายตัวในภาษามลายู ถ้าไม่ใช่สระประสมตามข้อ ๙ จะออกเสียงทีละตัวเป็นสระเรียง แต่จะออกเสียงต่อเนื่อง มักแทรกเสียง ย หรือ ว ระหว่างสระ เสียงสระที่เรียงกันนี้ไม่แยกกันชัดเจนเป็นคนละพยางค์อย่างไรในภาษาไทย ในการทับศัพท์มีหลักเกณฑ์ดังนี้

๑๒.๑ สระ io และ iu ให้ทับศัพท์เป็นสระ ๒ เสียง โดยแทรก ย เช่น

Tioman	=	ตีโยมัน (ชื่อเกาะ)
Setiu	=	เซอติยู (ชื่อเขต)

สระ ui ให้ทับศัพท์เป็นสระ ๒ เสียง โดยแทรก ว เช่น

Buis Telupid	=	บิวิช เตอลูปิด (ชื่อหมู่บ้าน)
--------------	---	-------------------------------

๑๒.๒ สระเรียงที่มีเสียงใกล้เคียงกับสระประสมในภาษาไทยได้แก่สระ ia และ ua ให้ทับศัพท์เป็น เีย และ -ัว เนื่องจากมีรูปสระในภาษาไทยรองรับได้ และสระ iau และ uai ให้ทับศัพท์เป็นสระประสมที่มีตัวสะกดคือ เียว และ -วย เช่น

Berita Harian	=	เบอร์ริตา ฮาเรียน (SB), เบอร์ริเตอ ฮาเรียน (BMP) (ชื่อหนังสือพิมพ์รายวัน)
Pontian	=	ปนเตียน (ชื่อเขต)
Kuantan	=	กวนตัน (ชื่อเมือง)
Kuala Kangsa	=	กัวลากังซา (ชื่อเมือง)
Johor Riau	=	โจฮอร์เรียว (ชื่อถ้ำ)
Maliau	=	มาเลียว (ชื่อหมู่บ้าน)

sesuai = เซอซวย (เหมาะสม)
(ดูรายละเอียดในตารางเทียบสระเรียงและสระประสมภาษามลายู)

๑๓. ตัวอย่างภาษามลายูที่ให้ไว้ในหลักเกณฑ์นี้เขียนด้วยระบบใหม่ แต่ในเอกสารโบราณหรือชื่อบุคคล อาจพบคำที่เขียนด้วยระบบเดิมอยู่บ้างที่พบมากมีดังนี้

ระบบเดิม	ระบบใหม่
ch เช่น Tuan Kechik	c เช่น Tuan Kecik (ชื่อบุคคลชาย)
sh เช่น Shahidah	sy เช่น Syahidah (ชื่อบุคคลหญิง)
dh เช่น Ridhwan	d เช่น Ridwan (ชื่อบุคคลชาย)
dz เช่น Dzulkifli	z เช่น Zulkifli (ชื่อบุคคลชาย)
th เช่น Thahir	s เช่น Sahir (ชื่อบุคคลชาย)
^๑ 'a เช่น 'Ashr	a เช่น Ashar (ชื่อบุคคลชาย)
'a ^๒ เช่น Mus'ab	a เช่น Musab (ชื่อบุคคลชาย)
a' เช่น Parti Ra'yat	ak เช่น Parti Rakyat (ชื่อพรรคการเมือง)
a' เช่น 'Isha'	ak เช่น Isyak (ชื่อบุคคลชาย)
e' เช่น Enche'	ik เช่น Encik (นาย, คุณ)
o' เช่น dato'	uk เช่น datuk (ปู่, ตา)
u' เช่น Nu'man	uk เช่น Nukman (ชื่อบุคคลชาย)

๑๔. การทับศัพท์ชื่อบุคคลชาวมาเลเซียที่มาจากภาษาอาหรับ ให้ทับศัพท์ตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษามลายู เนื่องจากชาวมาเลเซียออกเสียงตามแบบภาษามลายู เช่น Abdullah = อับดุลละฮ์ (ชื่อบุคคลชาย) Nazirah = นาซีระฮ์ (ชื่อบุคคลหญิง)

๑๕. ชื่อบุคคลในภาษามลายูจะมีคำนำหน้านาม คำแสดงความยกย่อง คำแสดงยศหรือตำแหน่ง อยู่หน้าชื่อ ส่วนผู้ที่ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์จะเขียนชื่อเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตามหลังชื่อด้วย ในการทับศัพท์ให้เขียนตามการเขียนในภาษามลายู เช่น

Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong Al-Wathiqu Billah Tuanku Mizan Zainal Abidin
Ibni Almarhum Sultan Mahmud Al-Muktafi Billah Shah = เซอรี ปาดูกา บากินดา ยัง ดี-เปอร์ตวน อากง
อัล-วาติกู บิลละฮ์ ตวนกู มีซัน ไชนัล อาบีดีน อิบนี อัลมาร์ฮุม ซุลตัน มะฮ์มุด อัล-มุกตาฟี บิลละฮ์ ชะฮ์

Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong Al-Wathiqu Billah

เป็นคำแสดงความยกย่องนำหน้าตำแหน่ง

Tuanku

หมายถึง พระเจ้าแผ่นดิน

Mizan Zainal Abidin

เป็นชื่อตัว

Ibni

หมายถึง เป็นโอรสของ

Almarhum

หมายถึง ล่วงลับไปแล้ว

Sultan Mahmud Al-Muktafi Billah Shah

เป็นชื่อพระบิดา

คำนำหน้านามต่อไปนี้ให้แปลเป็นภาษาไทย

Encik = นาย, คุณ

^๑ เครื่องหมาย ' แทนอักษรอาหรับ อัยน์ (ع)

^๒ เครื่องหมาย ' แทนอักษรอาหรับ ฮัมซะฮ์ (ء)

Cik	=	นางสาว, คุณ
Tuan	=	คุณ (ใช้ยกย่อง)
Puan	=	นาง, คุณ
Saudara	=	นาย, คุณ
Saudari	=	นาง, นางสาว, คุณ

(ดูรายละเอียดคำนำหน้านามบุคคลทั่วไปในภาคผนวก)

๑๖. ชื่อในภาษามลายูที่เขียนแบบย่อ ให้เขียนทับศัพท์เป็นคำเต็ม เช่น

Ab./Abd. ย่อมาจาก Abdul ทับศัพท์เป็น อับดุล

Awg. ย่อมาจาก Awang ทับศัพท์เป็น อาวัง

Dyg ย่อมาจาก Dayang ทับศัพท์เป็น ดายัง

Md./Mat/Mohd./Muhd. ย่อมาจาก Mohamad/Mohammad/Mohamet/Muhammad/Muhamed
ทับศัพท์เป็น โมฮามัด/โมฮัมมัด/โมฮาเม็ต/มุฮัมมัด/มุฮาเม็ต

ตัวอย่างเช่น Abd. Razak bin Abd. Rahman ทับศัพท์เป็น อับดุล ราซะกะ บิน อับดุล ระฮ์มัน

Awg. Had Salleh ทับศัพท์เป็น อาวัง ฮัด ซัลละฮ์

Awg. Bulgiba b. Awg. Mahmud ทับศัพท์เป็น อาวัง บุลกีบา บิน อาวัง มะฮ์มุด

Dyg Suhana Binti Awg Bujang ทับศัพท์ ดายัง ซูฮานา บินตี อาวัง บูจัง

Md. Lukman bin Mohd. Mokhtar ทับศัพท์เป็น โมฮามัด ลุกมัน บิน โมฮัมมัด มคตาร์

นอกจากนี้ชื่อในภาษามลายูยังมีคำบ่งบอกว่าเป็นบุตรชายหรือบุตรสาวของใคร ซึ่งมีการใช้แบบย่อเช่นกัน
ในการทับศัพท์ให้ทับศัพท์เป็นคำเต็ม เช่น

B., b. ย่อมาจาก Bin, bin ทับศัพท์เป็น บิน หมายความว่า เป็นบุตรชายของ

Bte., bte. ย่อมาจาก Binti, binti ทับศัพท์เป็น บินตี หมายความว่า เป็นบุตรสาวของ

a/l ย่อมาจาก anak lelaki ทับศัพท์เป็น อานะกะ เลอลากี หมายความว่า เป็นบุตรชายของ

a/p ย่อมาจาก anak perempuan ทับศัพท์เป็น อานะกะ เปอริมปวน หมายความว่า เป็นบุตรสาวของ

ak ย่อมาจาก anak ทับศัพท์เป็น อานะกะ หมายความว่า เป็นบุตรของ ใช้ได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย

ตัวอย่างเช่น Azlina bte. Abdullah ทับศัพท์เป็น อัซลีนา บินตี อับดุลละฮ์

Chidambaram a/l Sambandam ทับศัพท์เป็น จิตัมบารัม อานะกะ เลอลากี ชัมบันดัม

Saraswathy a/p Vellasamy ทับศัพท์เป็น ซารัสวาตี อานะกะ เปอริมปวน เวลลาซามี

Eric ak Edward ทับศัพท์เป็น เอริก อานะกะ เอดเวิร์ด

๑๗. ตัวย่อบางคำมีจุด บางคำไม่มีจุด ในคำทับศัพท์ให้เขียนตามการเขียนในภาษามลายู

๑๘. คำบอกประเภทวิสามานยนามให้แปลเป็นภาษาไทย แล้วเขียนติดกับคำทับศัพท์ เช่น

Pulau Labuan = เกาะลาบวน

Sungai Pinang = แม่น้ำปีนัง

Pasar Payang = ตลาดปายัง

แต่ถ้าคำเหล่านั้นเป็นชื่อเฉพาะ ให้ทับศัพท์และเขียนติดกันทุกคำ เช่น

Kampung Pulau Melaka (Kg. Pulau Melaka) ให้ทับศัพท์เป็น หมู่บ้านปูเลาเมอลากา

Jalan Sungai Petani (Jln. Sungai Petani) ให้ทับศัพท์เป็น ถนนซูงเปอตานี

๑๙. ในการทับศัพท์คำที่ประกอบด้วยคำหลายคำซึ่งไม่ใช่ชื่อภูมิศาสตร์ ให้เขียนแยกคำตามการเขียนในภาษามลายู
- ชื่อบุคคล เช่น Tuan Abdul Malek bin Salleh = ตวน अबดุล มาเล็ก บิน ซัลละฮ์
- ชื่อพรรคการเมือง เช่น Parti Keadilan = ปาร์ตี เกออาดิลัน
- ชื่อหน่วยราชการ เช่น Majelis Permusyawaratan Rakyat = มาเจอลิช เปอร์มุซาวารัตัน รักยัต
- ชื่อองค์กร/หน่วยงาน เช่น Dewan Bahasa dan Pustaka = เดวัน บาฮาซา ดัน ปุซตากา (หน่วยงานทางด้านภาษาแห่งชาติ)

๒๐. คำที่มีเครื่องหมายยัติภังค์ (hyphen) ให้ทับศัพท์โดยคงเครื่องหมายไว้ตามภาษามลายู เช่น
- Yang di-Pertuan Agong = ยัง ดี-เปอร์ตวน อากง

๒๑. คำภาษามลายูที่ใช้ในประเทศมาเลเซีย ถ้าเป็นอักษรย่อที่อ่านเรียงตัวอักษร เช่น ชื่อเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ให้เขียนทับศัพท์ตามชื่ออักษรย่อ นั้น ๆ ตามเสียงในภาษาอังกฤษ ดังนี้

A = เอ	B = บี	C = ซี
D = ดี	E = อี	F = เอฟ
G = จี	H = เอช	I = ไอ
J = เจ	K = เค	L = เอ็ล
M = เอ็ม	N = เอ็น	O = โอ
P = พี	Q = คิว	R = อาร์
S = เอ็ส	T = ที	U = ยู
V = วี	W = ดับเบิลยู	X = เอ็กซ์
Y = วาย	Z = เซ็ต	

ตารางเทียบสระเดี่ยวภาษามลายู

อักษรโรมัน	ตำแหน่งเสียงสระ					
	พยางค์แรก, พยางค์กลาง			พยางค์ท้าย		
	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
a (พยางค์เปิด)	อา, -า	Asajaya = อาซาจายา Pahang = ปาฮัง (ปะหัง)	ชื่อเขต ชื่อรัฐ	-า (SB), เออ (BMP)	Kinta = กินตา Petaling Jaya = เปอตาสิง จายา bahasa = ภาษาซา (SB), ภาษาเซอ (BMP)	ชื่อเขต ชื่อเขต ภาษา
a (พยางค์ปิด)	-ะ	Ampang = อัมปัง	ชื่อเขต	-ะ	Kemaman = เกอมามัน	ชื่อเขต
ah	อะฮ์, -ะฮ์	Ahmad = อะฮ์มัด Mahmud = มะฮ์มุด Shah Alam = ชะฮ์ อาลัม	ชื่อบุคคล ชื่อบุคคล ชื่อเขต	-ะฮ์	Perak Tengah = เประก์ เตองะฮ์ Mukah = มุกะฮ์	ชื่อเขต ชื่อเขต
ak	อัก, -ัก	Akmal = อักมัล	ชื่อบุคคล	-ัก (SB), -ะกั (BMP)	Kunak = กุณัก kakak = กากะกั	ชื่อเมือง พี่สาว
ar	อาร์, -าร์	Arfan = อาร์ฟัน	ชื่อบุคคล	-าร์	Anwar = อันวาร์	ชื่อบุคคล

อักษรโรมัน	ตำแหน่งเสียงสระ					
	พยางค์แรก, พยางค์กลาง			พยางค์ท้าย		
	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
i (พยางค์เปิด)	อี, ี	Ipoh = อีโปะฮ์ Pulau Pinang = ปูเลา ปีนัง	ชื่อเมือง ชื่อรัฐ	ี	Miri = มีรี	ชื่อเมือง
i (พยางค์ปิด)	ิ	Bukit Bintang = บุกิต บินตัง	ชื่อเขต	ิ	Kulim = กุลิม	ชื่อหมู่บ้าน
ih	อิฮ์	Ihsan = อิฮ์ซัน	ชื่อบุคคลชาย	อิฮ์ (SB), ะฮ์ (BMP)	Semenyih = เซอเมอญีฮ์ (SB), เซอเมอญะฮ์ (BMP)	ชื่อเมือง
ik	อิก, ิก	Ikil = อิกิล Hikmat = ฮิกมัด	ชื่อบุคคลหญิง ชื่อบุคคลชาย	ิก (SB), ะก (BMP)	Siddik = ซิดติก (SB) encik = เอ็นจิก (SB), เอินจะก (BMP)	ชื่อบุคคลชาย คำนำหน้านามชาย
ir	อิร์	Sirkuit Sepang = ซีร์กิวิต เซอปัง	สนามแข่งรถ	อิร์ (SB), เร์ (BMP)	pasir = ปาซีร์ (SB), ปาเซร์ (BMP)	ทราย

อักษรโรมัน	ตำแหน่งเสียงสระ					
	พยางค์แรก, พยางค์กลาง			พยางค์ท้าย		
	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
e ^๑ (พยางค์เปิดที่ตาม ด้วยพยางค์ที่มีสระ a, i, u)	เอ-อ	emas = เออมัส Jerantut = เจอรันตุต Sungai Kerian = ซูเง เกอเรียน Sungai Pedu = ซูเง เปอดู	ทอง ชื่อเมือง ชื่อแม่น้ำ ชื่อแม่น้ำ	-	-	-
e ^๒ (พยางค์เปิดที่เป็น พยางค์แรกของคำ ที่มีมากกว่า ๒ พยางค์)	เอ-อ	Jelebu = เจอเลอบู Seremban = เซอริม บัน Sungai Kerayong = ซูเงเกอรายง	ชื่อเขต ชื่อเมือง ชื่อแม่น้ำ	-	-	-
e ^๓ (พยางค์ปิดที่มี ตัวสะกด l, m, n, ng และตามด้วย พยางค์ที่มีสระ a,i,u)	เอ-เ	Negeri Sembilan = เนอเกอรี เซิมบิลัน Pendang = เปินดัง Terengganu = เตอเร็งกานู	ชื่อรัฐ ชื่อเขต ชื่อเขต	-	-	-

^๑ มีบางคำออกเสียงเป็นสระเอ เช่น bebas = เบบัส ‘อิสระ’ perang = เปรัง ‘สื่อน้ำตาล’ belerang = เบอเลรัง ‘กำมะถัน’

^๒ มีบางคำออกเสียงเป็นสระเอ เช่น ekor = เอโกร ‘ผลสืบเนื่อง’

^๓ มีบางคำออกเสียงเป็นสระเอ เช่น sentak = เซ็นตะก (SB), เซ็นตะ (BMP) ‘กระซอก’ meja = เมจา (SB), เมเจอ (BMP) ‘โต๊ะ’

อักษรโรมัน	ตำแหน่งเสียงสระ					
	พยางค์แรก, พยางค์กลาง			พยางค์ท้าย		
	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
		Bandar Padang Tengku = บันดาร์ ปาดัง เต็งกู Taman Lembah Permai = ตามัน เลิมบะฮ์ เปอร์ไม Tenghilan = เต็งฮีลัน	ชื่อตำบล ชื่อสวนสาธารณะ ชื่อตำบล			
e (พยางค์เปิดที่ตาม ด้วยพยางค์ที่มีสระ e, o)	เ-	Telekom Malaysia Berhad = เทเลคอม มาเลเซีย เบอร์ฮัด Makalah Ekonomi Syariah = มากาละฮ์ เอโกโนมี ซาเรียฮ์	ชื่อบริษัท วารสารเกี่ยวกับ กฎหมาย เศรษฐศาสตร์	-	-	-
e (พยางค์เปิดท้าย คำ)	-	-	-	เ-	kole = โกละ	ถ้วยใส่น้ำชา
e (พยางค์ปิดที่ตาม ด้วยพยางค์ที่มีสระ e, o)	เ้	cendol = เจ็นดล	ชื่อขนม	-	-	-
e (พยางค์ปิดท้ายคำ)	-	-	-	เ้ ^๑	songket = ซงเก็ท	ผ้ายก

^๑ มีบางคำออกเสียงเป็น เ-อ เช่น tumpeng = ตุมเป็ง

อักษรโรมัน	ตำแหน่งเสียงสระ					
	พยางค์แรก, พยางค์กลาง			พยางค์ท้าย		
	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
eh	เ-ะฮี่	Selangor Darul E hsan = เซอลาโงร์ ดารุล เอะฮี่ซัน	ชื่อรัฐ	เ-ะฮี่	Kert eh = เกอเตะฮี่	ชื่อเมือง
ek	เ-็ก	Kanun Kes ek saan = กานุน เกอเซ็กซาอัน	ชื่อพระราชบัญญัติ	เ-็ก (SB), เ-ะก (BMP)	Kampung Guar Jent ek = หมู่บ้านกัวร์ เจ็นเต็ก pend ek = เป็นเด็ก (SB), เป็นเตะก (BMP)	ชื่อหมู่บ้าน สั้น, เตี้ย, ต่ำ
er	เ-อร์	Dataran Merde ka = ดาตารัน เมอร์เดกา Serdang = เซอร์ดัง Mersing = เมอร์ซิง	ชื่อสถานที่ ชื่อเมือง ชื่อเมือง	เ-ร์	le her = เลเฮร์	คอ
u (พยางค์เปิด)	ู	U mar = อุมาร์ Mub in = มูบิน	ชื่อบุคคลชาย ชื่อบุคคลชาย	ู	Kak Yah Maj u = กะกั ยะฮี่ มาจู Kedai Kopi Seler ak u = เกอไต โกปี เซอเลรากู	ชื่อร้านอาหาร ชื่อร้านกาแฟ
u (พยางค์ปิด)	ุ	U lwal = อุลวัล Zul f a = ซุลฟา	ชื่อบุคคลชาย ชื่อบุคคลหญิง	ุ (SB), โ-ะ (ลตรูป) (BMP)	Ged ung = เกอดุง Taman Bur ung = ตามัน บुरुง (SB), ตามันบुरुง (BMP)	ชื่อเขต ชื่อสถานที่
uh	ุฮี่	Mu h sin = มุฮ์ซัน	ชื่อบุคคลชาย	ุฮี่ (SB), โ-ะฮี่ (BMP)	Sub uh = ซูบุฮี่ (SB), ซูโ-ะฮี่ (BMP)	เวลาละหมาด
uk	ุก	Sy u kri = ซุกรี	ชื่อบุคคลชาย	ุก (SB), โ-ะก (BMP)	Tel uk Intan = เตอลุก์ อินตัน (SB), เตอโ-ะก อินตัน (BMP)	ชื่อเมือง

อักษรโรมัน	ตำแหน่งเสียงสระ					
	พยางค์แรก, พยางค์กลาง			พยางค์ท้าย		
	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
ur	ูร์	Urdu = อูร์ดู Muzium Seni Purba dan Kontemporari = มูเซียม เซอณี ปูร์บา ดัน กนเต็มโปรารี	ชื่อภาษา ชื่อพิพิธภัณฑ์	ูร์ (SB), โ-ร์ (BMP)	Jalur Gemilang = จาลูร์ เกอมีลิ่ง kukur = กูกูร์ (SB), กูโกร์ (BMP)	ชื่อธงชาติ ชูด
o (พยางค์เปิด)	โ-	Omar = โอมาร์ Kota Kinabalu = โกตา กีนาบาลู	ชื่อบุคคลชาย ชื่อเมือง	โ-	soto = โซโต	ชื่ออาหาร
o (พยางค์ปิด)	โ-ะ (ลตรูป)	Rompin = รมปิน	ชื่อเขต	โ-ะ (ลตรูป)	Maimon = ไมมน	ชื่อบุคคลหญิง
oh	โ-ะฮ์	Loh Mahfuz = โละฮ์ มะฮ์ฟูซ	ชื่อบุคคลชาย	โ-ะฮ์	Ipoh = อีโปะฮ์ Temerloh = เตอเมอร์ โละฮ์	ชื่อเมือง ชื่อเขต
ok	-ก	Lokman = ลกมัน	ชื่อบุคคลชาย	-ก (SB), โ-ะก์ (BMP)	Pokok Sena = โปกก เซอณา (SB), โปโกะก์ เซอเนอ (BMP)	ชื่อเขต, ชื่อเมือง
or	โ-ร์	ordi = โอร์ดี hormat = โฮร์มัด korban = โกร์บัน	คำสั่ง เคารพนับถือ เสียสละ	โ-ร์	Johor Bahru = โจโฮร์ บะฮ์รู Mansor = มันโซร์ Alor Setar = อาโลร์ เซอตาร์	ชื่อเขต, ชื่อเมือง ชื่อบุคคลชาย ชื่อเมือง

ตารางเทียบสระประสมและสระเรียงภาษามลายู

อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
ai	ไ-	Aidilfitri = ไอดิลฟิตรี Aiman = ไอมัน Nuwair = นูไวร์ Nuraini = นูรีไอนี Nurain = นูรีไอน์ Nuwairah = นูไวระฮ์ Nurulain = นูรุลไอน์ Kedamaian = เกอตาไมยัน	วันฉลองหลังวันถือศีลอด ชื่อบุคคลชาย ชื่อบุคคลชาย ชื่อบุคคลหญิง ชื่อบุคคลหญิง ชื่อบุคคลหญิง ชื่อบุคคลหญิง ชื่อบุคคลหญิง ชื่อเพลง
ai (เมื่อตามด้วย an)	-ไ- + ยัน		
au	เ-า	Aufa = เอาฟา Mukim Pergau Rangka = มุกิมเปอร์เการังกา Mukim Beting Pauh = มุกิมเบอติงเปาฮ์ Laut Merah = เลอต์เมระฮ์ Bahagian Audit Dalam Perbendaharaan = บาฮาเกียน เอาดิต ดาลัม เปอร์เบินดาฮารานัน Kepulauan Riau = เกอปูเลอวันเรียว	ชื่อบุคคลชาย ชื่อตำบล ชื่อตำบล ชื่อทะเล ชื่อหน่วยงาน ชื่อหมู่เกาะ
au (เมื่อตามด้วย an)	เ-า + วัน		
oi (พยางค์เปิด)	โ-ย	Manggoi = มังโกย kaloi = กาโลย	ชื่อบุคคลชาย ชื่อปลาชนิดหนึ่ง
ia (พยางค์เปิด)	เ-ีย	Gombak Setia = กอมบะก์เซอเตีย Rusia = รูเซีย Kampung Taman Ria = กัมปุงตามันเรีย Kampung Kiabau = กัมปุงเกียบา	ชื่อเมือง ชื่อประเทศรัสเซีย ชื่อหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้าน
ia (พยางค์ปิด)	เ-ีย	Kampung Serian = กัมปุงเซอเรียน	ชื่อหมู่บ้าน
iah	เ-ียะฮ์	Sariah = ซาเรียะฮ์ Wardiah = วาร์เตียะฮ์	ชื่อบุคคลหญิง ชื่อบุคคลหญิง
iak	เ-ียก (SB), เ-ียะก (BMP)	ketiak = เกอเตียก (SB), เกอเตียะก (BMP)	รักแร้
iar	เ-ียร์	siar = เซียร์	เผยแพร่ผ่านสื่อ, เดินเล่น

อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
iau	เียว	Mukim Baroh Piau = มุกิมบาโระฮ์เปียว beliau = เบอเลียว	ชื่อตำบล ท่าน
io (พยางค์เปิด)	โโย	iota = อีโยตา	ชื่ออักษรกรีกลำดับที่ ๙ ไวโอลิน คนจีน ชื่อหมู่บ้าน ชื่อตำบล คำนำหน้าชื่อผู้ชายที่แม่มีเชื้อ สายสืบมาจากพระศาสนา ชื่อตำบล
io (พยางค์ปิด)	โโยะ (โอะลตรูป)	biola = บีโยลา Tionghua = ตียงฮัว Kampung Tambulion = กัมปุงตัมบูลิยน	
iok	โยก (SB), โยะก (BMP)	Mukim Kampung Perioik = มุกิมกัมปุงเปอริยอก	
ior	โยร์	Mior ^๑ = มีโยร์ Mukim Bendang Nyior = มุกิมเบินดังญีโยร์	
iu (พยางค์เปิด)	ยู	Kampung Taviu = กัมปุงตาวียู	ชื่อหมู่บ้าน
iu (พยางค์ปิด)	ยู- (SB), โยะ (โอะลตรูป) (BMP)	Baltius Matulang = บัลติยูซ มาตุลิ่ง	ชื่อบุคคลชาย
ih	ยือ (SB), โยะฮ์ (BMP)	selihuh = เซอเลียฮ์ (SB), เซอเลียฮ์ (BMP)	เคล็ดขัดยอก
iuk	ยุก (SB), โยะก (BMP)	periuk = เปอริยุก (SB), เปอริโยะก (BMP)	หม้อ
iur	ยูร์ (SB), โยร์ (BMP)	siur = ซียูร์ (SB), ซีโยร์ (BMP)	ลมแรง
ua (พยางค์เปิด)	ัว	Kuala Lumpur = กัวลาลุมปูร์ benua = เบอเนา	ชื่อเมืองหลวง ทวีป
ua (พยางค์ปิด)	-ว-	Kluang = กลวง Labuan = ลาบวน	ชื่อเมืองในรัฐยะโฮร์ ชื่อเกาะ
uah	วะฮ์	Mohd.Tuah Lait = โมฮัมมัดตวัฮ์ ไลต์	ชื่อบุคคลชาย

^๑ ปัจจุบันมักเขียนเป็น Mir = มีร์

อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
uai	-วย	tuai = ตวย sesuai = เซอซวย	แกระสำหรับตัดรวงข้าว เหมาะสม
uak	-วก (SB), -วะก (BMP)	Kampung Puak Bau = กัมปุงปวกเบา	ชื่อหมู่บ้าน
uar	-วัวร์	Pautan Luar = เปาตันลัวร์ Muar = มัวร์	ชื่อตำบล ชื่อเมืองหลวงของรัฐยะโฮร์
ui (พยางค์เปิด)	๓วี่	Sungai Lui = ซูงไถลวี่	ชื่อแม่น้ำ
ui (พยางค์ปิด)	๓วี่-	Kampung Buis = กัมปุงบวี่ซ	ชื่อหมู่บ้าน
uih	๓วี่ฮ์ (SB), ๓เวะฮ์ (BMP)	Kedai Kuih Bahulu = เกอไตควี่ฮ์บาฮูลู keluih = เกอลูวี่ฮ์ (SB), เกอลูเวะฮ์ (BMP)	ชื่อร้านขนม ชื่อต้นไม้
uik	๓วี่ก (SB), ๓เวะก (BMP)	cuik = ควี่ก (SB), ควี่เวะก (BMP) keluik = เกอลูควี่ก (SB), เกอลูเวะก (BMP)	เครื่องบด ชื่อต้นไม้
uir	๓วี่ร์ (SB), ๓เวร์ (BMP)	suir = ซวี่ร์ (SB), ซวี่เวร์ (BMP) langsuir = ลังซวี่ร์ (SB), ลังซวี่เวร์ (BMP)	เคราะห์ร้าย ผีที่บินได้

ตารางเทียบพยัญชนะภาษามลายู

อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
p	ป	Pelis = เปอลิช Pulau Kapas = ปูเลา กาศึช Masjid Terapung = มัสยิด เตอร่าปุง	ชื่อเมือง ชื่อเมือง ชื่อสถานที่
t	ต	Tampin = ตัมปิน Salak Selatan = ซาลักเซอลาตัน Sungai Gadut = ซูงไกกาดุต	ชื่อเมือง ชื่อสถานีรถไฟ ชื่อแม่น้ำ
k (เมื่อเป็นพยัญชนะต้น)	ก	Kota Kinabalu = โกตากินาบาลู Perkuburan Belanda = เปอร์กูบูรันเบอลันดา	ชื่อเมือง ชื่อสถานที่
k (เมื่อเป็นพยัญชนะท้ายคำ)	ก (SB) กั (BMP)	Sarawak = ซาราวัก (SB), ซาราวะกั (BMP) Gombak = กมบัก (SB), กมบะกั (BMP)	ชื่อรัฐ ชื่อเขต
kh	ค	Che Khaipah Serunding = เจ ไคปะฮั เซอรุนดิง Akhbar Harian Metro = อักบาร ฮาเรียน เมโตร tarikh = ตาริก	ชื่อร้าน ชื่อหนังสือพิมพ์ วัน เดือน ปี
b	บ	Belaga = เบอลากา (SB), เบอลาเกอ (BMP) Iban = อีบัน Zainab = ไชนับ	ชื่อแม่น้ำ ชื่อชนเผ่า ชื่อบุคคลหญิง
d	ด	Derang = เดอรัง Serdang = เซอรั้ง Masjid Jamek = มัสยิดจาเมะกั	ชื่อหมู่บ้าน ชื่อสถานีรถไฟ ชื่อสถานีรถไฟ
g	ก	Gombak = กมบัก (SB), กมบะกั (BMP) Ladang Anggur Tasik Beris = ลาดัง อังกูร์ ตาซิก เบอริช beg = เบ็ก	ชื่อเขต ชื่อสถานที่ กระเป๋าถือ

อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
gh	ฆ	Ghazali = ฆาซาลี Maghrib = มัฆริบ Jamaah Tabligh = จามาอะฮ์ ตับลิฆ	ชื่อบุคคลชาย เวลาละหมาดเวลาหนึ่ง ชื่อกลุ่มเผยแผ่ศาสนา
c	จ	Teratak Coklat = เตอรากัตก จกลัต Aceh = อาเจะฮ์ Mac = มัจ	ชื่อบริษัท ชื่อจังหวัด เดือนมีนาคม
sy	ซ	Syasya = ซาซา Aisyah = อาอีซะฮ์ Asyari = อัซฮารี	ชื่อบุคคลชาย ชื่อบุคคลหญิง ชื่อบุคคลชาย
j	จ	Gunung Jerai = กูนุงเจอไร Tanjung Malim = ตันจุงมาลิม Al-Haj = อัล-ฮัจ	ชื่อเขต ชื่อบริษัท ชื่อบทในคัมภีร์อัลกุรอาน
s	ซ	Suraya = ซูรายา Husaini = ฮุไซนี Haris = ฮาริซ	ชื่อบุคคลหญิง ชื่อบุคคลชาย ชื่อบุคคลชาย
z	ซ	Sultan Mizan Zainal Abidin = ซุลตัน มีซัน ไชนัล อาบีดิน Plaza Rakyat = ปลาซา รักยัต Azlan = อัซลัน juz = จุซ	ชื่อบุคคลชาย ชื่อบริษัท ชื่อบุคคลชาย บทหรือตอนในคัมภีร์ อัลกุรอาน
h (เมื่อเป็นพยัญชนะต้น)	ฮ	Hayati = ฮายาตี Nurhan = นูร์ฮัน	ชื่อบุคคลหญิง ชื่อบุคคลหญิง
h (เมื่อเป็นพยัญชนะท้ายคำ)	ฮ์	Sungai Buloh = ซูงไบบูลอฮ์	ชื่อบริษัท
m	ม	Menara Tinjau = เมอนารา ตินจาว Rembau Kristal = เริมเบา กริสตัล Pulau Ketam = ปูเลา เกอตั้ม	ชื่อบริษัท ชื่อบริษัท ชื่อบริษัท

อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
n	น	Nasrin = นัชริน Seri Menanti = เซอรี เมอนันตี Tanjung Harapan = ตันจุง ฮาราปัน	ชื่อบุคคลหญิง ชื่อสถานที่ ชื่อสถานที่
ng	ง	ngeri = เงอรี Keningau = เกอนีเงา Gunung Ledang = กูนุง เลดัง	น่ากลัว ชื่อเขต ชื่อสถานที่
ny	ญ	Masakan Baba Nyonya = มาซากัน บาบา โญญา Semenyih = เซอเมอญีฮ์	ชื่อสถานที่ ชื่อเมือง
r (เมื่อเป็นพยัญชนะต้น) r (เมื่อเป็นพยัญชนะท้าย)	ร ร์	Rompin = รอมปิน Marang = มารัง Kuala Kangsar = กัวลาแกงซาร์ Perlis = เปอ์ลิส Abdul Nasser = อับดุล นัซเซอร์ Sungai Bayor = ซูงไบบายอร์ Tasik Kenyir = ตาซิกเกอญีร์ Urdu = อูร์ดู	ชื่อเขต ชื่อเขต ชื่อเมือง ชื่อรัฐ ชื่อบุคคลชาย ชื่อแม่น้ำ ชื่อทะเลสาบ ชื่อภาษา
l	ล	Limbang = ลิมบัง Kuala Pilah = กัวลาปีละฮ์ Negeri Pahang Darul Makmur = เนอเกอริปาฮังดาร์ลุ มักมูร์	ชื่อเขต ชื่อเขต ชื่อรัฐ
f	ฟ	Batu Feringgi = บาตูเฟอริงกี Farizah = ฟารีซะฮ์ Hafiz = ฮาฟิซ Yusuf = ยูซุฟ	ชื่อสถานที่ ชื่อบุคคลหญิง ชื่อบุคคลชาย ชื่อบุคคลชาย
v ^๑	ว	vitamin = วิตามิน Novotel = โนวอเต็ล	วิตามิน ชื่อสถานที่
w	ว	Wahidah = วาฮิดะฮ์ Tawau = ตาเวา	ชื่อบุคคลหญิง ชื่อเขต

^๑ เป็นเสียงที่พบในคำยืมจากภาษาอังกฤษ

อักษรโรมัน	อักษรไทย	ตัวอย่าง	ความหมาย
y	ย	Yayasan Salam Malaysia = ยายาซัน ซาลัม มาเลเซีย Selayang Baru = เซอลายังบาร์รู	ชื่อมูลนิธิ ชื่อเมือง